

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Egy keresztény HAZAFI

Aranyszöveg | Dániel 1:8

„De Dániel eltökélé az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, amelyből az iszik vala, és kéré az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie.”

I. RÉSZ

Dániel története születése előtt több, mint 1200 évvel kezdődött. Isten azt kérte Ábrámtól, hogy hagyja el kényelmes káldeai otthonát, és ő engedelmeskedett. Néhány évvel később, Kánaánba érkezésekor, csodálatos ígéretet kapott: „A te magodnak adom ezt a földet.” (1Móz 12:7) Akkor ez szinte lehetetlennek tűnt, mert népes területről volt szó. (6. v.)

Az elkövetkező években Ábrahám utódai ragaszkodtak ehhez az ígérethez, de annak beteljesedése minden eltelt évtizeddel egyre valószínűtlenebbnek tűnt. A kánaánita lakosság nagyobb létszámú, katonaságuk kiterjedtebb, hadifelszerelésük fejlettebb lett. Ábrahám leszármazottai rabszolgasorsra jutottak Egyiptomban. A századok múlásával sok izraelita teljesen elveszítette Isten ígéretébe vetett reményét.

Isten azonban betartotta ígéretét. Mindenható karjával megszabadította a rabokat a „szolgálat házából”. Nagy lelkesedéssel vonultak ki Izrael gyerme-

kei Egyiptomból, bízva benne, hogy nemsokára az ígért földjén lakhatnak.

Három hónappal később a Sínai-hegy lábánál táboroztak, ahol megkapták Isten törvényét és szövetséges népévé váltak. Ekkor hallhatták azokat a szavakat, amelyekre oly régen vártak: birtokba vehetik Kánaán földjét. (lásd: 2Móz 23:31) Isten megígérte: „Darazsat is bocsátok el előtted, és kiűzi előled a khivveust, kananeust és khitteust.” (2Móz 23:28)

Majdnem egy évig maradtak ott, miközben a hordozható szentély, a szent sátor építésén dol-

“ Annak érdekében, hogy az Ő szolgálóiként, az élő Isten erejével és hatalmával hassunk a bálványimádókra, be kell mutatnunk előttük Iránta érzett tiszteletünket és nagyrabecsülésünket. ”

– *The Youth's Instructor*, 1904. július 12.

TARTALOM | C-27 | JÚLIUS 2.

- 1 | Egy keresztény hazafi
- 5 | A szervezet
- 6 | Harc a mértéktelenség ellen
- 8 | Egy tanár hiányzik az óráról
– 1. rész

goztak. Amikor felépült és felszentelték, Mózes emlékeztette őket, hogy csak akkor maradhatnak meg az ígéret földjén, ha engedelmeskednek Istennek.

Mint egy orvos, aki fokozatosan mind erősebb és erősebb gyógyszereket ír fel a beteg életének megmentése érdekében, Isten is folyamatosan figyelmeztette az izraelitákat, hogy az engedetlenség mind keményebb és keményebb büntetéssel jár majd. Amennyiben a szelíd korlátozások nem lesznek eredményesek, „elszélesztelek a pogány népek közé, és kivont fegyverrel üzetlek titeket, és pusztasággá lesz a ti földetek, városaitok pedig sivataggá.” (3Móz 26:33)

Majdnem negyven évvel később, élete vége felé közeledve, Mózes megismételte ezt a figyelmeztetést: „Hogyha majd fiaikat és unokákat nemzész... és elvete-medtek... és gonoszt cselekesztek az Úrnak, a te Istenednek szemei előtt... hamarsággal elvesztek a földről, amelyre átmentek a Jordánon, hogy bírjátok azt; nem laktok sok ideig azon... és az Úr szétszór titeket a népek közé, és szám szerint kevesen maradtok meg a népek között.” (5Móz 4:25-27)

Ugyanaz az Isten, aki betartotta ígéretét, hogy Kánaán földjét Ábrahám leszármazottainak adja, azon ígéretét is betartja, hogy engedetlenség esetén elveszi azt. A megújulás és a reformáció időszakai ellenére a nemzet egyre csak távolodott Istentől, míg bűneik felülmúlták azon pogány nemzetek vétkei, akiket Isten Kánaán földjéről kiűzött előlük.

„És az Úr, az ő atyáiknak Istene elküldé hozzájuk követeit jó idején, mert kedvez vala az ő népének és az ő lakhelyének.” (2Krón 36:15)

Minden hasztalan volt. Sem a kérlelés, sem a figyelmeztetés, sem a büntetés nem használt, mert „az Isten követeit kigúnyolták, az ő beszédeit megvetették, és prófétaival gúnyt űztek; míglen az Úrnak haragja felgerjede az ő népe ellen, *s többé nem vala segítség.*” (16. v.)

Amikor Isten visszavonta tőlük védelmét, Sátán azonnal ellenük fordult, és saját templomukban támadta meg őket. (lásd: 17-2. v.) Megpróbálta visszafordítani a Káldeából kivonuló Ábrahám történetét, ezért leszármazottait visszahurcolták Káldeába.

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

II. RÉSZ

Mert a bűn zsoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet.” (Róm 6:23) Istennek akkor is terve volt Izraellel, amikor az összetört és szétszóródott. Ebbe a tervbe a fiatalokat vonta be, akik kiálltak a jó ügy érdekében, Isten törvényéért, akik mertek változtatni, akik egyedül is határozottan kitartottak, és ezt nem féltek mások előtt megvallani.

Számos fiatalt elhurcoltak a babiloni fogságba, és megkímélték életüket. (lásd: 2Kir 20:18, Dán 1:3) Babilonba érve intenzív kiképzésben volt részük, melynek végeztével civil szolgálatot teljesíthettek a királyi udvarban.

A foglyok közül néhányan Isten iránti hűségük miatt váltak ismertté. Dániel könyvében négy ilyen fiatalemberről olvashatunk: Dániel, Sidrák, Misák, Abednégó (lásd: Dán 1:6). Nevük máig fennmaradt, mert Isten megtiszteli azokat, akik Őt tisztelik (lásd: 1Sám 2:30). Előttük volt József és Mózes egyiptomi, valamint a kis szolgálóleánya szíriai fogságának példája. A körülményektől és a következményektől függetlenül ők is határozottan hűségesek maradtak Istenhez. Tanulmányaik nem tartották vissza őket a szombat megtartásától. A világi tudomány nem vette át az ima vagy a törvényről való elmélkedés helyét.

„Úgy tekintették őket, mint rabszolgákat, idegenek voltak, idegen földön.” (lásd: *The Youth's Instructor*, 1903. június 4.)

Gyorsan el kellett sajátítaniuk a babiloni nyelvet és kultúrát, és abban az ádáz és versengő környezetben kellett jeleskedniük irodalomból és tudományokból olyannyira, hogy a legkiválóbb káldeusok közül is kitűnjének. Ugyanakkor el kellett viselniük a sok gúnyolódást és megaláztatást zsidó örökségük és hitük miatt.

Az élet minden területén a királytól függtek, még az ételt is az ő asztaláról kapják. Ők azonban tudták, hogy nem ehetik meg azt a húst, mert nem megfelelően volt feldolgozva és elkészítve (vért és zsírt is tartalmazott), ugyanakkor számukra utálatos és szennyezett volt (lásd: 3Móz 3:17, 11:1-47) Részegítő italokat is felszolgáltak, amelyeket Isten megtiltott. (lásd: 3Móz 10:9, Péld 23:31).

“Dániel jelleme kiváló példáját nyújtja annak, mit alkothat Isten kegyelme a bűn következtében elbukott emberből.” – *Megszentelt élet*, 21. old.

Az étel és a vendégszeretet fontos helyet foglalt el a babiloni kultúrában. Hatalmas megtiszteltetésnek számított ételt kapni a király asztaláról. Ennek visszautasítása a király megsértésének számított, és ezért Dánielt el is űzhették volna az udvartól, vagy akár meg is ölheték volna. Ő azonban nem tévovázott. Évéval ellentétben bízott Isten ígében és megoldotta, hogy egyszerű, egészséges étrendet követhessen. Ez lényegtelen döntésnek számíthat, mégis nagyon komoly következményekkel jár.

Dániel először Aspenázhoz, az udvarmesterek fejedelméhez fordult, akitől növényi alapú étrendet és vizet kért. (lásd: Dán 1:8,12) Aspenáz, mivel nem ismerte ennek az étrendnek az előnyeit, így válaszolt: „Félek én az én uramtól, a királytól, aki meg-

rendelte a ti ételeket és italokat; minek lássa, hogy a ti orcátok hitványabb amaz ifjakénál, akik egykorúak veletek? és így bűnbe kevernének az én fejemet a királynál.” (10. v.)

Dániel tisztán és világosan felmérte, hogy ez a látzólagos visszautasítás egy lehetőség. Saját maga és három társa nevében újra feltette tehát a kérdést a felügyelőnek: „Tégy próbát, kérlek, a te szolgálóiddal tíz napig, és adjanak nekünk zöldségfélét, hogy azt együnk, és vizet, hogy azt igyunk. Azután mutassák meg néked a mi ábrázatunkat és amaz ifjak ábrázatát, akik a király ételével élnek, és aszerint cselekedjél majd a te szolgálóiddal.” (12-13. v.)

(lásd: Megbeszélendő kérdések

III. RÉSZ

Az igazság a legszigorúbb próbákat is kiállja, és Dániel egyszerű alkuja is kiválónak bizonyult. „És tíz nap múlva szebbnek látszék az ő ábrázatuk, és testben kövérebbek valának mindazoknál az ifjaknál, akik a király ételével élnek vala.” (Dán 1:15) Ennek eredményeképpen „elvevé azért a felügyelő az ő ételöket és az ő italokul rendelt bort, és ad vala nekik zöldségfélét.” (16. v.)

Dánielt és társait étrendjük tette különlegessé. Isten megáldotta hűségüket (lásd: 17. v.), Ő maga volt a nevelőjük. (lásd: Ézsa 54:13)

Diplomaosztójuk előtt egy szóbeli záróvizsgát kellett letenniük Nabukodonozor király előtt. Milyen körülményekkel készültek erre a pillanatra! Mennyire őszintén imádkoztak! Céljuk nem önmaguk felmagasztalása, hanem Isten dicsőségének bemutatása volt. A mennyben mi is meghallgathatjuk, milyen volt, amikor Nabukodonozor kérdezett, majd figyelmesen hallgatta válaszeit. A mennyben meghallgathatjuk majd Dániel és három barátja bizonyágtételét akkori érzéseikről. Mennyire izgatottan várták osztályzatuk kihirdetését! Őrőangyalaiktól a kulisszatitkokat is megtudhatjuk, amikor elmesélik, mennyire komolyan munkálkodtak a babiloni évek alatt.

„A nagy hódító minden leigázott területről Babilonba gyűjtötte a legigéretebb ifjakat, de mindany-

nyiuk között a zsidó foglyok voltak a legkiválóbbak.” (*The Youth's Instructor*, 1903. július 9.) „És minden bölcs és értelmes dologban, amely felől a király tőlök tudakozódék, tízszerre okosabbaknak találá őket mindazoknál az írástudóknál és varázslóknál, akik egész országában valának.” (Dán 1:20) Ennek következtében ezt a négy fiatal választották ki a királyi udvar legrangosabb tisztségeinek betöltésére.

A Biblia telve van a siker kulcsaival. Isten mindig megajándékozza bölcsességgel azokat, akik élnek „minden ígével, amely Istennek szájából származik.” (Mt 4:4)

Dániel sikere a mai diákok számára is elérhető. Tanulmányi előmenetelének egyik nagy titka az alkoholtól való tartózkodás volt. Az alkohol köztudottan tompítja az értelmet, akadályozza a tanulást, és nagymértékben károsítja a rövid- és hosszútávú memóriát. Megakadályozza a magas szintű gondolkodást, a józan

ítélőképességet, és használóját megfosztja a bölcseségtől.

Dániel tanulmányi sikerének egy másik titka az a döntés volt, hogy egyszerű, növényi alapú étrendet követett. A növényi alapú étrend segíti a tanulást és fokozza a teljesítményt. Ez számtalanszor bebizonyosodott már. Egy érdekes tanulmányt végeztek New York egyik állami iskolájában. A tanulónak egy bizonyos ideig kizárólag növényi eredetű ételeket szolgáltak fel. Nem meglepő, hogy ebben az egyetlen kísérleti félévben javult a figyelem és a teljesítmény, csökkent az elhízás.

Azzal, hogy határozottan kiállt elvei mellett, Dániel élete további részére is megalapozta sikerét.

„A jellem gyermek- és ifjúkorban a legformálhatóbb. Ekkor kell elsajátítani az önuralmat... A gyermekkorban kialakított szokások bármely természetes adottságnál jobban meghatározzák, hogy az ember győz, vagy alulmarad az élet harcában. Az ifjúkor a magvetés ideje. Eldönti, milyen lesz a termés ebben az életben és az eljövendőben.” (*Jézus élete*, 101. old.)

Dániel mértékletes életmódja meghosszabbította tevékeny életét. Karrierje 70 éve alatt vezető pozíciókat töltött be a világ két leghatalmasabb birodalmában. „És ott vala Dániel a Cyrus király első esztendejéig.” (Dán 1:21)

(lásd: Megbeszélendő kérdések)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Miért hívta ki Isten Ábrahámot Babilonból (Káldea)? 1Móz 12:1-3, *Pátriárkák és próféták*, 125–127. old., *Próféták és királyok*, 15–22. old. _____

Kánaán lakói jobbak voltak Babilon pogány, bálványimádó lakóinál? _____

Indokold meg a válaszod. (Lásd: 1Móz 19, 26:34-35, 28:6-9, *Pátriárkák és próféták*, 128. old.) _____

2. Olvasd el 5Móz 4:25-27, 30:15-20-at. Isten Ábrahám gyermekeinek ígerte Kánaán földjét. Melyek voltak ígéretének feltételei? _____

II. RÉSZ

3. A Babilonba hurcolt izraelita fiatalok közül sokan nem voltak hűségesek Istenhez. Miért Dánielnek és három társának a neve maradt fenn? Zsolt 37:9-00, 18-20, 34-38 _____

III. RÉSZ

4. Milyen döntést hozott Dániel, amely alkalmassá tette a király iskolájában való tanulásra? _____
5. A tíznapos próba végén miért döntött úgy a felügyelő, hogy egyszerű, növényi alapú étrendet állít össze Dánielnek és társainak? _____
6. Dániel nyolcvan éves korában is miniszterelnök volt. Miért bizonyosága ez a fiatal korban elkezdett egészséges életmód előnyeinek? _____
7. Szeretnél olyan kiválóan teljesíteni az iskolában és úgy tisztelni Istent, mint Dániel tette? _____ Ennek érdekében milyen változtatásokat kell eszközölnöd étrendedben és életmódodban? _____

További tanulmányozásra: *Próféták és királyok*, 479–490, *Megszentelt élet*, 18–33. old.

Csodák az életemben

– 27. rész, írta: John N. Loughborough

A szervezet

Az 1860-as év fordulópontot jelentett a munka előrehaladásában. A 700 dollárt érő nyomdai felszerelés, melyet az emberek adományaiból vásároltunk, majd 1855-ben Battle Creekbe szállítottunk, 1857-ben újabb eszközökkel bővült.

1860-ban a Review and Herald nyomdája az épület leszámítva már 5 000 dollárt ért. Bár White lelkész volt a hivatalos tulajdonos, soha nem tekintette magáénak, mindig azt mondta: „Ez az egyház tulajdona, én csak igazgatom.” Sátán azonban vádaskodó kijelentésekre késztetett néhány ellenséget: „Figyeljétek csak, White lelkész milyen vállalkozást épített ki magának az emberek pénzéből!” Az ilyen feltételezések elhárítására és a gyorsan növekvő szolgálat megfelelő kezelésére a lelkész indíttatást kapott az egyházszervezet megalakítására. Ezt a Review (Szemle) 1860. február 23-i számában dolgozta fel egy cikkben.

White lelkész kérésére válaszul március 8-én a következő cikket írtam: „Annak érdekében, hogy ebben az ügyben minden hibát kiküszöböljünk, szükség van egy olyan szervezetre, amely törvényesen kezeli minden tulajdonunkat. (...) Ha nem bűn törvényesen birtokolni tanyákat és szántóföldeket, az egyház tulajdonának ilyen formájú birtokban tartása sem az.”

Furcsa módon a március 22-i számban egy köztitisztetben álló testvér azt állította, hogy White és Loughborough lelkészek nevet óhajtanak szerezni maguknak, mint a Babel tornyának építői. Kijelentette, hogy Babilon felé tartunk, mert egyesíteni akarjuk az egyházat az állammal. A lap következő két számában White lelkész kimerítő választ adott ezekre a feltételezésekre. „Az Úr javait ilyen értelemben csakis az ország törvényei szerint kezelhetjük.” Nincs értelme az egyház javairól beszélni, amennyiben az egyház nem birtokolja törvényesen azokat.

1860 nyarán megbeszélésre bocsátottuk a kérdést a Review-ban, és a szeptember 28. – október 1. között tartott Battle Creek-i közgyűlésen tovább tárgyaltuk a törvényes szervezet kérdését. Megszavazták, hogy minél hamarabb törvényesítsük a kiadót. Ugyanak-

kor népünk megnevezéséről is szó esett. Ez szintén nézeteltérésekhez vezetett. Egyesek az „Isten Egyháza” nevet javasolták, de elvetettük, mivel nem tartalmazta hitünk egyetlen megkülönböztető jellemzőjét sem. A „hetednapi adventista” megnevezés azonban nemcsak rámutatott a Krisztus közeli eljövételére vetett hitünkre, hanem arra is rávilágított, hogy a hetedik napi szombatot ünnepeljük. Végül ez utóbbira esett a választás, csupán egyetlen ember szavazott ellene.

A június 9-én Battle Creekben tartott tanácskozás egyik fontos témaköre a szolgálatok elosztása volt. M. E. Cornell lelkészt Ohióba helyezték a nyári időszakra, én pedig T. M. Stewardhoz csatlakoztam a wisconsini sátorba. Első összejövetelünket Marquette-ben tartottuk, egy csodálatos tó partján. A sátorösszejövetel megszervezésével Rufus Baker foglalkozott. A sorozat június 29-től augusztus 4-ig tartott. Majdnem húszan fogadták el az igazságot, köztük a Hallecks család, akik őszinte missziómunkások voltak. Akkoriban meglehetősen szerencsétlen időszak köszöntött a wisconsini munkára. Egy állítólagos hetednapi adventista lelkész érkezett New Englandből, Solomon Wellcome, aki különös elméleteket hirdetett a megszentelődéssel kapcsolatban. Én nem tudtam elfogadni tanításait, de Steward nagyon várta Wellcome beszédét. A július 14-i szombat este után egy alkalommal átadtuk neki a szót. Nekem úgy tűnt, hogy a törvénynek való engedelmességet erőltetettnek véli, míg lelkesen magyarázza, hogy akkor válunk megszenteltté, amikor minden gondolatunk Istentől származik. Mindez, véleményem szerint, fanatizmushoz vezethetett. Sajnálatos módon az új doktrína gyökeret vert. Ennek kapcsán jegyezte meg White testvérnő, hogy „ez a legésszerűtlenebb, legostobább, legvadabbb fanatizmus, amely valaha Wisconsinra borult.”

Történelmi kapcsolat

Harc a mértéktelenség ellen

Egyetlen fiataalt sem érhet súlyosabb kísértés, mint Dánielt és társait. Ennek a négy zsidó fiatalembernek a király asztaláról kínáltak fel bort és ételt. Ők azonban a mértéktelenséget választották. Látták, hogy mindenhol veszélyek leselkednek rájuk, és a kísértésnek való ellenállás érdekében komoly erőfeszítéseket kell tenniük, majd Istenre bízni a végkifejletet.

A fiataloknak, akik Dánielhez hasonlóan akarnak megállni, a legvégsőig meg kell feszíteniük lelki erejüket. Együtt kell munkálkodniuk Istennel, majd teljes mértékben bízniuk abban az erőben, amit Ő azoknak ígért, akik alázatos engedelmességgel Hozzá fordulnak.

Folyamatos harc folyik az erény és az erkölcstelenség között. Az egyik széthúzó ereje és a másik tiszta elvei egyaránt felülkerekednének. Sátán minden lelket megkörnyékez valamilyen étvággyal kapcsolatos kísértéssel. A mértéktelenség ijesztően gyakori. Bármerre nézünk, ezt a bűnt mindenhol kedvelik. A megfélemezésre tett erőfeszítések ellenére egyre növekszik. Nem lehetünk elég őszinték terjedésének megakadályozásába. Törekedjünk felemelni az elesetteket, és megvédeni a gyengéket a kísértéstől. Esendő emberként keveset tehetünk, de a nagy Segítő mellettünk áll. Ne felejtjük el, hogy Krisztus karja elér az emberi szenvedés legmélyebb sötétjébe. Segítséget nyújt még a mértéktelenség borzasztó kísértésének is ellenállni.

Nincs ember, aki jobban teljesítene a mértéktelenség elleni harcban, mint az istenfélő fiatalok. Ebben a korban a városainkban élő fiataloknak egyesülniük kellene, hogy határozottan és eltökélten álljanak szembe az önzés és az egészségkárosító szokások minden formájával. Mennyire erős egységet alkothatnának a jó oldalán! Hány lelket megmenthetnének a fiatalokat csábító szórakozóhelyek káros hatásától! A mértéktelenség, az istenkáromlás és a kicsapongás testvérek. Az istenfélő fiatalok fegyverkezzenek fel ezek ellen és álljanak az élre. Írjátok fel a nevetek

minden mértéktelenségi fogadalomra. Így másokat is hasonló cselekvésre készítettek. Egyetlen gyenge kifogás se tántorítson el ennek a lépésnek a megtételétől. Dolgozzatok magatok és mások javára!

Azok a fiatalok, akik állítják, hogy hisznek a jelenvaló igazságban, csak akkor járnak el Jézus akarata szerint, ha egyesült erővel ellenállnak a rossznak, amely csábító befolyásával rányomta bélyegét a társadalomra. Minden tőlük telhetőt tegyenek meg annak érdekében, hogy a mértéktelenség erkölcstelen hatásának gátat vessenek. Ha megértik, hogy a mértéktelenség sokakat elcsábított, Isten tisztelői álljanak ki határozottan az ellen a rossz ellen, amely férfiakat és nőket egyaránt a pusztulásba taszít.

Jézus követői soha ne szégyelljenek mindenben mértéktelenséget gyakorolni. Miért kellene egy fiatalnak szégyellnie visszautasítani egy pohár bort, vagy egy korsó habzó sört? A romlott étvágnak való engedés visszautasítása tiszteletre méltó cselekedet. A vétkezés gyávaság, a káros ételek és italok fogyasztásának való engedés gyengeség. A határozott állásfoglalás erős, bátor, nemes tett. A babiloni udvarban Dánielt számos bűn vette körül, de Krisztus segítségével hű maradt. Aki nem tud ellenállni a kísértésnek, amikor az ehhez szükséges minden eszköz a rendelkezésére áll, annak a neve nem kerül be a mennyi könyvbe.

Merj Dánielként viselkedni! Merj egyedül is kiállni! Legyen bátorságod a jót cselekedni! Aki gyáván kiegozódik a gonoszok társaságával és meghallgatja tanácsait, olyan, mint közülük egy. „Annakokáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el, azt mondja

“A vétkezés gyávaság, a káros szokásoknak való engedés pedig gyengeség. A határozott állásfoglalás erős, bátor, nemes tett.”

az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket, és leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr.” Erkölcsi bátorságra van szükség ahhoz, hogy mindenkor ragaszkodjunk a szigorú mértékletesség elveihez. Ennek gyakorlása meglepi azokat, akik nem mindig tartózkodnak teljes mértékben a káros dolgoktól. Hogyan is dolgozhatnánk a reformon, ha

alkalmazkodnánk a társaságunk káros szokásaihoz és gyakorlataihoz? A mennyei szent lények figyelemmel kísérik a kísértő és a megkísértett közötti harcot. Ha a megkísértett elfordul a kísértéstől és Jézus erejével győz, az angyalok ujjonganak és örvendeznek, mert Sátán veszített. Krisztus az éhségtől legyengülve vívta meg a harcot az étvágy kísértése ellen és győzte le Sátánt. Jézus nevében és az Ő erejével minden fiatal legyőzheti az ellenséget. Drága ifjú barátaim, haladjatok előre lépésről-lépésre, ameddig minden szokások összhangba kerül az élet és egészség törvényeivel. Aki a pusztában legyőzte a kísértéseket, kijelentette: „Aki győz, megadom annak, hogy az én királyiságomban üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyiságában.”

– *The Youth's Instructor*, 1903. július 16.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Volt-e valaha bármely fiatal súlyosabb kísértésben, mint Dániel és társai? Mi volt az ő kísértésük? _____
2. Mit ismertek fel, mit kell megtenniük, ha ellenállnak a kísértésnek? (két dolog) _____
Mit tegyenek a fiatalok, ha Dánielhez szeretnének hasonlítani? _____
3. Kik képesek a legjobban teljesíteni a mértéktelenséggel vívott harcban? _____
4. Mit tegyenek a hívő fiatalok, hogy Jézus akarata szerint járjanak el? _____
5. Mit ne szégyelljenek soha Jézus követői? _____
6. Fogalmazd meg egy rossz szokásra vonatkozó visszautasítást! _____
Fogalmazd meg, mit jelent felhagyni a káros ételek és italok fogyasztásának szokásával! _____
7. Mi teszi boldoggá az angyalokat? _____

A hit fejezetei

Egy tanár hiányzik az óráról – 1. rész

Scott Griswold lelkész

Leng újra hiányzott az iskolából” – aggodalmaskodott az anyukája. „Mindenhol kerestem, és végül a barátainál találtam rá. Együtt játszottak. Nem tetszik nekem a társasága. Bajba kerül, ha nem teszünk valamit.”

Leng apukája megrázta a fejét. „Nem tudom, mit tehetnék. Egyszerűen nem hallgat ránk.” Az iskolai év végén a szülők elmentek Leng iskolájába, hogy ellenőrizzék tanulmányi előmenetelét. Az egész munkafüzetben csak két lecke volt kitöltve. Tudták, hogy tenniük kell valamit, mert ha nem, felnőtt korában ugyanolyan szegény lesz, mint a szülei.

Valamilyen módon kapcsolatba kerültek az ASAP Feed and Read (Táplálj és Olvass) oktatási programjával. Nagyon hálásak voltak, hogy átíratathatják Lenget egy olyan iskolába, ahol odaadó tanárok és szerető környezet veszi körül. De vajon járni fog rendszeresen, vagy ugyanúgy ellóg óráról, mint azelőtt?

Lengnek tetszett az új iskola. Egyre jobban tanult, és egészen kiváló eredményeket ért el írás és matematika terén. Egy nap felbukkant a gyülekezetben, ahova a diákok nagy része szombatonként járt. Nagyon jól érezte magát. Nemsokára már készségesen olvasta a Bibliát és részt vett a beszélgetésekben. Hang Dara lelkész, aki az iskolát is felülvizsgálta, felismerte Leng jó képességeit és megkérdezte tőle: „Szeretnél megtanulni prédikálni?” Természetesen, de vajon lehetséges lenne ez számára?

Ez a fiú, aki korábban annyira engedetlen volt, elhatározta, hogy egy napon lelkész lesz. Mi idézhette elő benne ezt a fordulatot? Isten szeretete, amely Jézust szerető, odaadó és kedves tanárokon keresztül árad a tanulóknak felé.

Egyikük, Socheat, ötödik osztályosokat tanít. „Pontosan olyan voltam, mint Leng. Lógtam az iskolából, aggodalomba ejtettem a szüleimet, mert mindig elcsavarogtam a barátaimmal. Isten segített megváltozni, és most én is segíthetek ezeknek a gyerekeknek” – mondta.

Socheat nem mesélte el kereszténnyé válásának történetét, de megosztott velünk egy esetet, amely meghatározó volt jellemfejlődésére. Egy olyan eseményt, amely azzá a személlyé tette, aki most a Lenghez hasonló fiúkon segíthet.

Első éves egyetemista volt. Ő sem tudja hogyan, de nagyrészt szülei szidásainak köszönhetően jutott el idáig. Most már kitűzött célja volt a tanári pálya és készségesen tanult. A gond az volt, hogy az egyik tantárgyból péntek este tartották a kurzusokat.

Hetednap adventista keresztényként tudta, hogy

a teremtéskor Isten megszentelte a hét hetedik napját, napnyugtától napnyugtáig, vagyis péntek estétől szombat estig. Amióta keresztény lett, mindig Teremtője tiszteletére törekedett, és a szombat huszonnégy órájára félretette foglalatosságait és tanulmányait.

De hogyan hiányozhatna minden héten az óráról anélkül,

hogy megbukna? Fontos ez egyáltalán? Éppen annyira lényeges? Socheat szerette Istent, és nagyon hálás volt Jézusnak, amiért meghalt az ő sok bűnéért. Tudta, hogy a szombat a Tízparancsolat szívében van, és nem akarta engedetlenségével szomorítani Megváltóját.

Elhatározta, hogy minden péntek este elmegy a gyülekezetbe imádni Istent. Időközben a hiányzásai csak egyre gyűltek. Végül behívták az igazgatói irodába. „Socheat, mi a gond? Nem tanulhatsz itt tovább, ha megbuksz egy főtantárgyból, amiért nem jársz be órára. Hagyd ezt abba.”

Az igazgató nem adott alkalmat, hogy bármit is megmagyarázzon. Egyszerűen elmondta a mondanivalóját és elküldte.

„És valakinek sokat adtak,
sokat követelnek tőle;
és akire sokat bíztak,
többet kívánnak tőle.”

Lukács 12:47,48

A www.asapministries.org honlapon vagy a 1-866-365-3541 telefonszámon megismerhetitek az ASAP szolgálatot és megtudhatjátok, hogyan segíthettek Isten munkáját Délkelet-Ázsiában. Keressétek fel a reachtheworldnextdoor.com honlapot, hogy megtudjátok, mit tehettek otthonotok közelében.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Dániel 2 – A TÖRTÉNET

Aranyszöveg | Dániel 2:23

„Néked adok hálát, atyáimnak Istene, és dicsérlek én téged, hogy bölcseséget és erőt adtál nekem, és mostan megjelentetted nekem, amit kértünk tőled; mert a király dolgát megjelentetted nekünk!”

I. RÉSZ

Dániel fogságba hurcolásának idején Nabukodonozor volt Babilon királya. Uralkodása alatt vált az ország birodalommal és „a királyságok ékességévé.” (Ézsa 13:19)

Hódításai során Nabukodonozor olyan fontos területeket csatolt birodalmához, mint Tírüs, Júda és Egyiptom. Uralkodása nagy részében bölcsen kormányozta a leigázott népeket, és a világ legkiemelkedőbb elméit gyűjtötte udvarába.

Nabukodonozor király mélységesen vallásos volt. A babiloni isteneket tisztelte. Számára egyértelmű volt, hogy azok hatalmasabbak más népek isteneinél, mivel meghódította és legyőzte őket. Hatalmas fővárosát egy csodálatos, erős védelmi rendszerrel ellátott városba helyezte. „Nabukodonozor uralkodása alatt Babilon volt a föld leggazdagabb és leg-

hatalmasabb birodalma. Gazdagságát és pompáját nagyon szerényen mutatta be az ihletett írás.” (*The Youth's Instructor*, 1903. szeptember 29.)

Nabukodonozor, körültekintő ember lévén, azon kezdett gondolkodni, hogy halála után mi lesz birodalmával. Vajon örökké fennmarad? Utódai tovább növelik dicsőségét, ameddig az egész földre kiterjed? Vagy egy nap elpusztul?

Egy éjjel, amikor Nabukodonozor az ágyában feküdt, éppen ezeken a kérdéseken gondolkodott. Akkor éjjel a menny Istene válaszolt neki, felfedve előtte a jövőt egy igen különös álom formájában.

“ Az Úr munkálkodott a babiloni birodalomban, és kinyilatkoztatta a világosságot a négy zsidó ifjúnak, hogy ők képviseljék munkáját azon bálványimádó nemzet előtt.”

– *The Youth's Instructor*, 1903. szeptember 8.

TARTALOM | C-28 | JÚLIUS 9.

9 | Dániel 2 – a történet

13 | Egy gondviselés-szerű csere

14 | Valódi bölcsesség

16 | Egy tanár hiányzik az óráról
– 2. rész

Isten általában a prófétáknak adta a profetikus álmokat. Miért nyilatkoztatta ki a jövőt egy pogány királynak? József és a fáraó álmához hasonlóan ez megfelelő alkalom volt arra, hogy bebizonyítsa a bálványistenek feletti hatalmát, és rávilágítson a bölcsek hamis tanításaira. Ugyanakkor tökéletes lehetőséget nyújtott, hogy a király szorosabbra fűzze kapcsolatát a menny Isteneinek egyik szolgájával.

Amikor álmából felébredt, megpróbált visszaemlékezni rá, de nem sikerült neki. Abban azonban biztos volt, hogy az álom mély jelentőséggel bírt. Anyyira zaklatott lett, hogy nem tudott visszaaludni. „És mondá a király, hogy hívjanak írástudókat, varázslókat, bűbájosokat és Káldeusokat, hogy fejtsék meg a királynak az ő álmait; és bemenének azok, és állának a király elé. És monda nékik a király: Álmodt láttam, és nyugtalan a lelkem megtudni az álmod.” (Dán 2:2-3)

Nabukodonozor tisztelte ezeket az embereket. Azt állították magukról, hogy természetfölötti erővel rendelkeznek, és ha valóban kapcsolatban állnak az istenekkel, akkor ezt a titkot is meg tudják fejteni,

nemde? Legnagyobb csalódására azonban a következő választ kapta. „És mondák a Káldeusok a királynak szíriai nyelven: Király, örökké élj! mondd meg az álmod a te szolgáidnak, és megjelentjük az értelmét.” (Dán 2:4)

Nabukodonozor elhatározta, hogy próbára teszi állításaik igazát, és erősködött, hogy mondják meg neki, mit álmodott. Ha képesek rá, akkor tudni fogja, hogy bízhat magyarázatukban és megjutalmazza őket. Ha azonban nem tudják megmondani az álmod, akkor biztos, hogy nincs természetfölötti erejük, és keményen megbünteti őket a kontárkodásért. „Felele a király, és monda a Káldeusoknak: Az én szavam áll! Ha tehát meg nem mondjátok nékem az álmod és annak értelmét, darabokra tépettek, és a ti házaitok szemétdombokká tétetnek. Ha pedig az álmod és annak értelmét megjelentitek: ajándékokat, jutalmat és nagy tisztességet vesztek tőlem; ezért az álmod és annak értelmét jelentsétek meg nékem.” (Dán 2:5-6)

Mit tehetett Nabukodonozor, amikor bizalmas embereiben csalódott és rádöbbsent vallása ürességére?

II. RÉSZ

Nabukodonozor bölcsei egyre idegesebbek lettek. Ismételten kérték a királyt, hogy mondja el az álmát, mire ő is egyre ingerültebb lett. Mintha nem hitték volna, hogy elfelejtette. A király gyanakodni kezdett, hogy egész idő alatt hazudtak neki titokfejtő képességeikről. Tudta, hogy ha időt ad nekik, egy hihető hazugsággal állnak elő. Ezért azonnali felvilágosítást kért.

„Hogy ha az álmod meg nem mondjátok nékem, csak egy ítélet lehet felőletek: hogy hamis és tétovázó beszédet koholtok, hogy azzal tartsatok engem, míg az idő múlik. Mondjátok meg azért nékem az álmod, akkor tudom, hogy az értelmét is megjelenthetitek nékem.” (Dán 2:9)

Ez egy értelmes következtetés volt. A király udvarában tevékenykedő bűvészek és asztrológusok nem ismerték a menny Istent. Azt azonban tudták, hogy nem képesek eleget tenni a király kérésének, ezért megpróbáltak rámutatni, hogy ésszerűtlenséget követel tőlük. „Felelének a Káldeusok a királynak, és mondák: Nincs ember a földön, aki a király dolgát megjelenthesse: mivelhogy bármilyen nagy és hatalmas király sem kívánt még egyetlen írástudótól, varázslótól és Káldeustól sem ilyen dolgot. Mert a dolog, amit a király kíván, igen nehéz, és nincs más, aki azt meg-

jelenthesse a király előtt, hanemha az istenek, akik nem lakoznak együtt az emberekkel.” (Dán 2:10-11)

Nabukodonozor rádöbbsent, hogy annyi ideig félrevezették. Nagyon csalódott volt. „E miatt a király megharaguvék és igen felgerjede, és meghagyá, hogy a babiloni bölcsek mind veszítessenek el.” (Dán 2:12)

Milyen az, amikor csalódsz és meglepődsz. Ilyenkor ingerlékenyebb és haragosabb vagy, sokkal hajlamosabb a meggondolatlan döntésekre. A király is ekkor rendelte el a bölcsek kivégzését. Ez túlzott reakció volt, de Isten jóra használta fel. Isten a rossz döntéseket is fel tudja használni jóra. Amint Pál mondta: „Mert semmit sem cselekedhetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért.” (2Kor 13:8) „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javokra van, mint akik az ő végzése szerint hivatalosak.” (Róm 8:28)

“Isten szolgálai nem hiába hivatkoztak Rá. Megtisztelték Őt, és a megpróbáltatás órájában Ő is megtisztelte őket.” – *The Youth's Instructor*, 1903. szeptember I.

Ennek eredményeképpen került előtérbe Dániel vallása. Megcsillogtathatta jellemét, és amikor Ariók eljött Dánielhez, hogy végrehajtsa a halálos ítéletet, ő bölcsen tanácsolta és magyarázatot kért tőle. Azután Dániel a király elé ment és időt kért. Pontosan azt, amit Nabukodonozor a többi bölcstől megtagadott. Dániel megígérte, hogy amennyiben a király meghallgatja kérését, megmondja neki, amit tudni szeretne. Ilyen bátorság és magabiztosság, ellentétben a bölcsek

III. RÉSZ

Isten megengedte ezeket az eseményeket, hogy elnyerje Babilon népének figyelmét. A történet biztosan szájról szájra terjedt. Mindenki a király elfelejtett álmáról, a bölcsek kudarcáról és halálos ítéletükről beszélt.

Másnap reggel Ariók visszasietett Dániellel Nabukodonozor palotájához. Épp időben érkezhetek, mert azt olvassuk, „Akkor Ariók *sietve* bevívte Dánielt a király elébe.” (Dán 2:25) Ariók megpróbálta részben magának tulajdonítani a titok megfejtésnek érdemét. Büszkén jelentette ki: „Találtam férfiút (...) aki a megfejtést megjelenti a királynak.”

Nabukodonozor azonban meglehetősen jó emberismerő volt és figyelmen kívül hagyta Ariók hencseregését. Dánielhez fordulva azonnal rátért a témára. „Csakugyan képes vagy megjelenteni nekem az álmot, amelyet láttam, és annak értelmét?” (26. v.)

Dramai pillanat volt ez a királyi udvarban. Már fájdalmas volt a szinte tapintható csend. Mindenki feszülten várta Dániel válaszát. Dániel pedig elkezdte mondanivalóját, de nem a kérdés megválaszolásával. Először ellentétbe állította a bölcsek tudatlanságát a menny Isteneinek bölcsességével. „A titkot, amelyről a király tudakozódék, a bölcsek, varázslók, írástudók, jóvendőmondók meg nem jelenthetik a királynak, de van Isten az égben, aki a titkokat megjelenti; és ő

„senki nem képes erre”-válaszával, felkeltette a király érdeklődését. Adott időt Dánielnek. Nagyon szerette volna tudni, mit álmódott.

Dániel pedig nem tékozolta el az értékes időt. Hazament és imádkozott barátaival. Kérték Istent, hogy fedje fel nekik a király titkát, és ez által tartsa meg életüket. És mi volt őszinte imájukra a válasz? „Akkor Dánielnek megjelentetek az a titok éjjeli látásban. Áldá akkor Dániel az egek Istent.” (Dán 2:19) Dániel hálaimáját Dán 2:20-23-ban olvashatjuk. Ez egy példa, melyet nyugodtan követhetünk. Isten tetteiről, bölcsességéről és az emberi eseményekbe való beavatkozásáról szól.

Az angyalok biztosan csodálkoznak azon, hogy mennyire keveset imádkozunk. Ha ilyen hatalom áll rendelkezésünkre, vajon nem kellene a nap folyamán gyakrabban imádkoznunk? Nem kellene őszinte hálával fordulnunk Isten felé, aki minden imánkra válaszol?

tudtára adta Nabukodonozor királynak: mi leszen az utolsó napokban.” (27-28. v.)

Nabukodonozor álmélkodva hallgatta, amint Dániel felfedte előtte azokat a gondolatokat, melyek elalvás előtt foglalkoztatták. „Néked, oh király! gondolataid támadtak a te ágyadban afelől, hogy mik lesznek ez után, és aki megjelenti a titkokat, megjelentette néked azt, ami lesz.” (29. v.)

Szembetűnő volt a különbség Dániel alázatossága és Ariók büszkesége között, hisz Dániel minden szavával magáról terelte el a figyelmet. „Nékem pedig ez a titok nem bölcsességből, amely bennem minden élő felett volna, jelentetett meg, hanem azért, hogy a megfejtés tudtára adassék a királynak és te megértсед a te szívednek gondolatait.” (30. v.)

Dániel elmondta Nabukodonozornak, hogy Isten két okból fedte fel előtte a jövőt. Az egyik, hogy megtartsa Dániel és társai életét, akik ez által Isten „tanúvédelmi” programjába kerültek. A másik pedig, hogy megválaszolja a király kérdését.

Istent érdeklik kérdéseink és kész válaszolni rájuk. Ő meghív bennünket: „kiálts hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok néked, és megfoghatatlano-
kat, amelyeket nem tudsz.” (Jer 33:3)

A történet úgy végződött, hogy Dánielt és társait nemhogy nem ölték meg, hanem előléptették Babilon, az egész birodalom fővárosának vezetőivé. Ilyen

Isten munkája. A legcsüggesztőbb kilátást is jóra fordítja.

A mi életünkben is szeretné megtenni ugyanezt. „Amikor hittel belekapaszkodunk erejébe, Ő csodálatosan megváltoztatja a legreménytelenebb, legcsüggesztőbb helyzetet is. Ezt az Ő neve dicsőítésére teszi.” (8T, 12. old.)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Nabukodonozor nagyon vallásos volt. Ez krisztusivá tette őt? _____

Amikor Pál beszélgetett néhány szintén nagyon vallásos emberrel, mit tanácsolt nekik? ApCsel 17:22,23,30

Miért nem elegendő nagyon vallásosnak lenni? Miért nem tudja Isten megváltani az embereket egyszerűen csak őszinteségük alapján? _____

II. RÉSZ

2. Hogyan leplezte le Isten a babiloni vallás ürességét? _____

3. Miről szól Dániel imája? Dán 2:20-23 _____

Sorolj fel néhány dolgot, amiért Dániel dicsőítette Istent. Imáidban te milyen dolgokért dicsőítet Istent? Zsolt 33:1 _____

III. RÉSZ

4. Dániel gondosan figyelt arra, hogy tisztelje Istent. Hogyan tette József is ugyanezt? 1Móz 41:14-16 Hogyan tisztelhetjük meg Istent a Tőle kapott bölcsességért és képességekért?

5. Most mi a legreménytelenebb és legcsüggesztőbb dolog az életedben? _____

Hogyan változtatott meg Isten néhány más, látszólag kilátástalan helyzetet? 1Móz 45:4-13, 2Kir 4:1-7, Mk 2:1-12

„Mennyei Atyánk ezerféle módon gondoskodik rólunk – ezekről sejtelmünk sincs. Akik elfogadják azt az egy elvet, hogy az Istennek való szolgálatot és az Ő tiszteletét mindenek fölé helyezik, azok aggodalmi szertefoszlának, sima ösvény tárul lábuk elé.” (Jézus élete, 330. old.)

További tanulmányozásra: *Próféták és királyok*, 491–502. old.

Csodák az életemben

– 28. rész, írta: John N. Loughborough

Egy gondviselészerű csere

Egy másik, szeptember 28. és október 1. között Battle Creekben zajlott gyűlésen megtárgyalták, hogy térjek vissza Wisconsinba, és White lelkész tartsa meg a New York-i és ohioi sorozatokat.

Ennek értelmében mindketten elkezdtük lefektetni terveinket, de október 6-án este White lelkész Cornell lelkész társaságában meglátogatott Champion utcai otthonomban, és ezt mondta: „Furcsa érzéseim vannak a javasolt utazással kapcsolatban. Nem érzek késztetést keletre menni, és nem tudom, mit jelenthet ez.”

Őszintén imádkoztunk, és amikor térdeinkről felemelkedtünk, egészen megváltoztak gondolataink. Ő azzal a meggyőződéssel állt fel, hogy nyugat felé indul, én pedig azzal, hogy keletre megyek. Úgy változtattuk meg programunkat, hogy semmi tudomásunk nem volt a nyugati helyzetről.

Amikor White lelkész elérkezett a wisconsini Maustonba, ott egy erősen fanatikus irányzat volt kibontakozóban, amihez nekem nem lett volna tapasztalatom, de őt addigi tapasztalatai képessé tették hatékonyan dolgozni az emberek körében.

Ezen az utazáson az Úr egy érdekes álmot adott White lelkésznek. Miközben a Battle Creek-i ügyért imádkozott, egy hathetes beteg kisgyereket vittek oda hozzá. Valamilyen okból nagyon feldagadt a feje. Másnap éjjel azt álmodta, hogy három Battle Creek-i bank került bajba, ahova a Szemle vezetősége letétbe helyezte az új épület felhúzására összegyűjtött pénzalapot. Álmában látta, hogy a pénzügyi ügyekben leghozzáértőbb bankár használt cipőket árul egy régi, romos épületben.

Megírta feleségének, hogy attól fél, valami gond van a kisbabával. Én adtam át a levelet White testvérnőnek, aki elolvasta, majd lenézett a dundi, nevető kicsire, és kijelentette: „Nem hiszem, hogy nagyon betegnek nevezné ezt a gyereket, ha most látná.” Aznap éjjel a gyereken kiütött egy streptococcus baktérium okozta bőrfertőzés (orbánc), és egy-két nap múlva mindkét szeme feldagadt és megduzzadt annyira, hogy már kinyitni sem tudta. White asszony kérésére táviratoztam Lovias Hallnak. „Szólj White lelkésznek, hogy azonnal térjen haza. A gyerek súlyosan beteg.”

Amikor White lelkész megérkezett Eli Wick Clyde-i (Illinois) otthonába, azonnal azt kérdezte, nincs-e távirat számára. Így szólt: „Nem hiszem, hogy meg tudom valósítani a terveimet. Táviratot várok otthonról, melyben értesítenek, hogy a gyermekem nagyon beteg.” Tíz perccel később megérkezett kocsiján Lovias Hall a távirattal, és White

azonnal hazaindult. Amikor találkoztam vele a vonalnál, az első kérdése a gyerek volt. Ezután elmondta nekem a bankról szóló álmát is, és megkérdezte, hogy van-e valami kételyem ezirányú biztonságunk felől. Biztosítottam róla, hogy nincs, de ő azt mondta, hogy követ, téglát, deszkát és más építőanyagokat vásárol az új épülethez, valamint papírt a Szemléhez, és kiveszi a szervezet pénzét a bankból, mert biztos benne, hogy a csőd szélén állnak. White lelkész hazatérése után nem sokkal a gyermek meghalt, és a bankok is sorra csődbe mentek.

1861. január 12-én szombaton Waggoner, Smith és White lelkészek, valamint White testvérnő és jómagam részt vettünk a Parkville-i (Michigan) gyülekezet felszentelésén. White lelkész prédikációja végén a felesége lelkesítő buzdítást mondott. Miután visszaült székére, egy húsz perces látomást kapott. A gyülekezet zsúfolásig tele volt, de magasztos áhítat uralkodott.

Jelen volt az erős testalkatú spiritiszta médium, Brown doktor is. Azt állította, hogy White testvérnő látomásai a lelkekkel való kapcsolattartásból erednek, és ha majd akkor kap látomást, amikor ő is jelen van, egy perc alatt ki fogja zökkenteni belőle.

White lelkész meghívott mindenkit, hogy ha bárki szeretné, nyugodtan megfigyelheti a feleségét látomás közben. Valaki kihívást intézett a doktorhoz. „Uram, menjen előre, és tegye, amit korábban mondott.” White lelkész felfigyelt: „Van közöttünk egy doktor? Mindig jó szívvel vesszük, ha egy orvos megvizsgálja White testvérnőt látomás közben.” Az orvos nagy bátran el is indult előre, de félúton hirtelen elsápadt, remegni kezdett, mint a nyárfalevél. Sürgettek, hogy menjen előre és végezze el a vizsgálatot. Miután gyorsan megtette, az ajtó felé sietett és megfogta a kilincset, hogy kimenjen. A körülötte állók figyelmeztették. „Menj vissza, és tedd meg, amivel hengegtél.”

White lelkész, amikor látta, hogy az orvos távozni igyekszik, így szólt: „Kérem, doktor úr, tegyen jelentést a hallgatóságnak.” Ő így válaszolt. „Szívverése rendszeres és egyenletes, de nem lélegzik.” A szavait követő zűrzavarban újra megfogta a kilincset. A körülötte állók viselkedésükre: „Doktor úr, mi ez?” Ő kétségbeesve válaszolt. „Egyedül Isten tudja! Engedjétek ki innen!”

Történelmi kapcsolat

Valódi bölcsesség

A Nabukodonozor álmában megjelent profetikus események nagy jelentőséggel bírtak számára, de Isten elvette tőle az álmot, nehogy a bölcsek félremagyarázzák. Az álom tanulságát a mai embereknek is adta.

A bölcsek tehetetlensége a mai bölcsek korlátozottságát jelképezi, akik nem rendelkeznek bölcsességgel és tisztánlátással a Mindenhatótól, ezért képtelenek megérteni a próféciaikat. Bár ismerik a világi tudományokat, ha nem hallgatják meg, mit mond az Úr az igéjében és nem nyitják meg szívüket annak befogadására, amit talán másoknak nyilatkoztatott ki, nem a mennyei Isten képviselői. A világ befolyásos és tanult emberei közül kevesen fogadják be az örök élet igazságát, pedig ez mindenkire vonatkozik.

A fiatalok elvégezhetik a legrangosabb földi iskolákat, és mégis tudatlanságban maradnak azon elvek tekintetében, melyek Isten országának örököséivé tehetik őket. Az emberi tudomány senkit nem tesz képessé Isten országára. Krisztus királyságának lakosai nem formások és szertartások, vagy sok tanulás által válnak azzá. „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” Krisztus királyságának lakosai az Ő testének tagjai, melynek Ő a feje. Ők Isten választott fiai, „királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép”, akiknek dicsőíteniük kell Őt, aki a sötétségből csodálatos világosságra hozta ki őket.

Az ó- és újszövetségi írásokat naponta kell tanulmányozni. Isten ismerete és bölcsessége elárasztja a diákot, aki folyamatosan tanulmányozza útját és munkáját. A Biblia a mi világosságunk és nevelőnk. Amikor a fiatalok megtanulják elhinni, hogy Isten küldi a harmatot, az esőt és napsütést a mennyből, hogy ő táplálja a növényzetet, amikor tudatosítják, hogy minden áldás Tőle származik, és a hálaadás és a dicséret Őt illeti meg, életük minden vetületében felismerik Istent, és hűségesen végzik napi teendőiket. Isten minden gondolatukat áthatja. Bízhatnak

Benne a jövőt illetően, így elkerülik a szorongást és az aggodalmat, amely sokak boldogtalanságához vezet. „Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.”

Amikor a tudományról van szó, sok fiatal okosabb akar lenni az írásoknál, és megpróbálják véges értelmüknek megfelelően megmagyarázni Isten útját és munkáját, azonban ebben csúfosan kudarcot vallanak. Az igazi tudomány és az ihletett írás tökéletes összhangban állnak egymással. A hamis tudomány Istentől független. Az egyszerűen csak tudatlanság.

Az egyik legnagyobb rossz, amely hozzájárult a tudás kereséséhez és a tudomány kutatásához az, hogy akik ilyen jellegű vizsgálódásba kezdtek, túlságosan gyakran tévesztették szem elől a tiszta, romlatlan hit mennyei jellegét. A világ bölcsei megkísérelték tudományos elvekkel megmagyarázni Isten Szentlelkének befolyását a szívre. Ez a hitetlenség útvesztőjébe csalogatja az embereket. A Biblia vallása egyszerűen a kegyesség titka. Emberi elme ezt nem értheti meg teljes egészében, és a megtéretlen szívnek felfoghatatlan.

A fiatalok nem maradnak tudatlanok, ha Isten szolgálatába állnak. Sokak számára az oktatás csak a könyvek ismeretét jelenti, de „a bölcsességnek kezdete az Úrnak félelme.” A gyerekek, akik szeretik és félik Istent, nagyobbak az Ő szemében, mint a legtanultabb, legtehetségesebb emberek, akik azonban elhanyagolják a személyes megváltás kérdéseit. A fiatalok, akik odaszentelik szívüket és életüket Istennek, kapcsolatba kerülnek minden bölcsesség és kiválóság forrásával.

Ha a fiatalok Dánielhez hasonlóan a mennyei Tanítótól szeretnének tanulni, megtudják, hogy a böl-

csesség kezdete valóban az istenfélelem. Ilyen biztos alapon minden lehetőséget és alkalmat a legjobban kihasználnak, és értelmi képességeik legmagasabb csúcsára emelkedhetnek. Istennek szentelve, az Ő kegyelmének védelmében és a Szentlélek befolyása alatt sokkal mélyebb szellemi erővel rendelkeznek, mint a világi emberek.

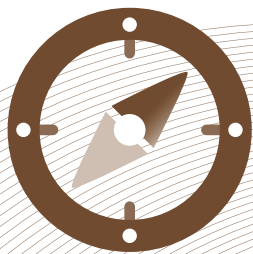
Az emberi magyarázatokkal átítatott tudomány hamis tudást biztosít. A Biblia tudománya Istenről és Jézus Krisztusról szól. A tiszta szívűek minden gondviselésben, az igaz oktatás minden területén meglátják Istent. Felismerik az Isten trónjától eredő legelső sugarat. A mennyei kommunikáció rendelkezésükre áll azoknak, akik megragadják a lelki tudás legelső fel-

csillanását. Iskoláink tanulói mindennél magasabbra emeljék Isten ismeretét. Egyedül a Szentírás kutatása által nyerhetik el ezt. „Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje. Mert meg van írva: Elvesztem a bölcséknek bölcsességét és az értelmeseknek értelmét elvetem... Mert az Isten bolondsága bölcsőbb az embereknél, és az Isten erőtelensége erősebb az embereknél... Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcsességül lőn nekünk Istentől, és igazsággul, szentségül és váltságul, hogy, amint meg van írva: Aki dicsekedik, az Úrban dicsekedjék.”

– *The Youth's Instructor*, 1903. november 24.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Hasonlítsd össze Nabukodonozor bölceit a jelen kor bölcseivel. _____
2. A fiatalok elnyerhetik a legmagasabb szintű földi tudást, mégis miben tudatlanok? _____
3. Mi vezeti rá a fiatalokat, hogy mindenben elismerjék Isten hatalmát, és hűségesen tegyenek eleget napi kötelességeiknek? _____
4. Mi a legnagyobb rossz, ami hozzájárult a tudományos kutatáshoz? _____
5. Ki nagyobb Isten szemében a tehetséges és tanult embereknél, akik azonban elhanyagolják a személyes megváltás kérdését? _____
6. Hogyan fektethetnek le a fiatalok biztos alapot, és hogyan hozhatják ki a legjobbat minden lehetőségéből és alkalomból? _____
7. Mi a hamis ismeret? _____
Mi a Biblia tudománya? _____
8. Mit emeljenek mindennél magasabbra iskoláink tanulói? _____
Hogyan érhető el ez az ismeret? _____

A hit fejezetei

Egy tanár hiányzik az óráról – 2. rész

Scott Griswold lelkész

Socheat félrevonult imádkozni. „Az egész napot imában fogom tölteni. Atyám, kérlek, érintsd annak az embernek a szívét. Segítsd, hogy engedjen továbbtanulni.” Aznap éjjel elhatározta, hogy ugyanúgy megy továbbra is iskolába, mintha mi sem történt volna.

Socheat félrevonult imádkozni. „Az egész napot imában fogom tölteni. Atyám, kérlek, érintsd annak az embernek a szívét. Segítsd, hogy engedjen továbbtanulni.” Aznap éjjel elhatározta, hogy ugyanúgy megy továbbra is iskolába, mintha mi sem történt volna.

Az igazgató azonban meglátta és behívta irodájába. „Mondd meg, miért hiányoztál olyan sok kurzusról? Nem tetszik a tantárgy? Valami ellenvetésed van a tanárral kapcsolatban?”

Socheat magában imádkozott, mielőtt megszólalt. „Nem, uram. Azért nem járok órára péntek esténként, mert hiszek Jézusban, szeretnék engedelmeskedni Neki, és megtartani a szombatot, ahogy Ő a Bibliában kéri. A szombat az egyetlen nap, amelyet Ő megszentelt és megáldott, és péntek este naplementekor kezdődik.”

Az igazgató nagyon meglepődött. „Elváród, hogy kivételezzek veled? Azt akarod, hogy egyszerűen megengedjem, hogy ne jársz be erre az órára? Iskolánk más keresztény diákjai soha nem kértek ilyen különleges bánásmódot!”

Socheat megpróbálta megmagyarázni, hogy vannak különböző felekezetek és különböző meggyőződések, és a hetednapú adventisták hiszik és vallják, hogy Jézus és tanítványai szintén a szombatot tartották, és ez az egyik legfontosabb jele a Teremtőbe vetett hitnek.

Az igazgató figyelmesen hallgatta, majd így szólt. „Azt hiszem, értem, amit mondasz, de értsd meg, hogy választanod kell a te napod és az egyetem között.”

Socheat tisztelettel válaszolt. „Sajnálom, igazgató úr. Valóban nagyon szeretnék ebben az iskolában tanulni, de ha választanom kell a kettő közül, továbbra is a szombat megtartását választom.”

Az igazgató kikerekedett szemmel meredt rá: „Azt akarod mondani, hogy a szent napod megtartását választod, és elveszítesz egy kiváló oktatási lehetőséget?”

„Ez nagyon fontos számomra. De kérem, uram, nem lehetne találni egy megoldást a kérdésre?”

A férfi hallgatott. Eltelt tíz perc. A leghosszabb tíz perc Socheat életében. Majd hirtelen kiküldték. Kilépett az ajtón, a folyosón sétált, várakozott. Látta, hogy az igazgató behívatta irodájába az érintett tanárt. Sokáig bent voltak. Mi történik? Mit tesz, ha nem tudja megvalósítani álmát, hogy tanár lehessen? „Istenem, kérlek, ez Érted van, nem értem. Azért, mert hiszek Benned, mert bízok Benned, mint Teremtőmben és Barátomban. Kérlek, oldd meg.”

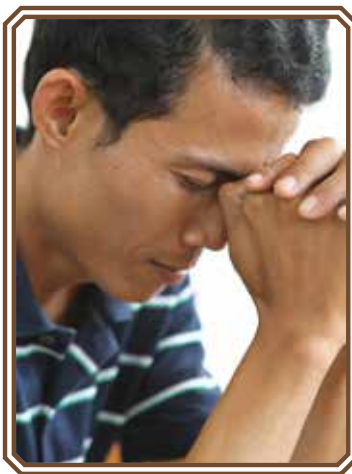
Hirtelen kinyílt az iroda ajtaja.

„Gyere be, Socheat! Foglald helyet! Elhatároztuk, hogy a korábbi hiányzásaidat nem számítjuk bele az osztályzatodba. Ameddig itt tanulsz, megtarthatod a szombatot, de ha egy vizsga péntek estére vagy szombatra esik, téled függ, hogy időben elintézd a tanáraiddal, hogy egy másik nap vizsgázhass.”

Socheat mozdulatlanul állt. Jól hallotta? Elvégezheti az egyetemet! Felállt, majd újból és újból köszönetet mondott az igazgatónak és tanárjának. A következő négy évben Socheat zavartalanul folytatta tanulmányait, szabadon megtartotta a szombatot azért, mert kiállt elvei mellett és Istenben bízott.

Annyira hálás vagyok, hogy egy ilyen tanár készíti fel ifjainkat a **Feed and Read** iskolákban Isten szolgálatára. Szerettem meglátogatni ezeket az iskolákat, bátorítani a diákokat és a tanárokat egyaránt. Ha szeretnél te is részt venni ebben a csodálatos munkában, keresd fel az **asapministries.org** honlapot, és keresd a „Projects” és „Education” címszavakat. Itt lehetőség van kisebb ajándékok küldésére, valamint folyamatos támogatásra is.

Szeretném, ha Socheathoz hasonlóan hűséges maradtál Istenhez. Te nem?

Socheat

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Dániel 2 – A PRÓFÉCIA

Aranyszöveg | Dániel 2:28

„De van Isten az égben, aki a titkokat megjelenti; és ő tudtára adta Nabukodonozor királynak: mi lesz az utolsó napokban.”

I. RÉSZ

A mint az előző tanulmányban láthattuk, Isten egy fontos álmot adott Nabukodonozor királynak, amely a jövő titkait fedte fel. Dániel ezt mondta: „Ő tudtára adta Nabukodonozor királynak: mi lesz az utolsó napokban. (...) Aki megjelenti a titkokat, megjelentette néked azt, ami lesz.” (Dán 2:28,29)

Ez az álom azonban nem csak Nabukodonozor királyra vonatkozott, és nem egyedül csak neki szólt. „A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden ígését beteljesítsük.” (5Móz 29:29)

Nabukodonozor álmában egy hatalmas fémszobrot látott. „Te látád, oh király, és ímé egy nagy kép; ez a kép, mely hatalmas vala és kiváló az ő fényessége, előtted áll vala, és az ábrázata rettenetes volt. Annak az állóképnek feje tiszta aranyból, melle és karjai ezüsből, hasa és oldalai rézből, lábszárai vas-

ból, lábai pedig részint vasból, részint cserépből valának.” (Dán 2:31-33)

Dániel ezután szemléletesen bemutatta a szobor erőszakos pusztulását. Egy hatalmas kő válik le egy hegyből, nekicsapódik a szobor lábának, porrá törve azt. Miután a szél elhordta a fémdarabokat, a kő „nagy hegygé lőn, és betölté az egész földet.” (Dán 2:35)

Ezután Dániel meg is magyarázta az álom jelentését, kezdve az arany fejjel. Figyeljétek meg, milyen illedelmesen vezette rá Nabukodonozort a menny Istene iránti kötelességére. „Te, oh király! királyok

“ Királyok és hercegek átveszik helyüket a meghatározott időben. Azt gondolják, hogy saját céljaik elérésére törekednek, de a valóságban Isten ígését töltik be. ”

– *The Youth's Instructor*, 1903. december 1.

TARTALOM | C-29 | JÚLIUS 16.

17 | A halottak feltámadása

21 | A mennyei ihletés bizonyítékai

22 | Erkölcsi romlás

24 | Nem rabszolga többé – 1. rész

királya, kinek az egek Istene birodalmat, hatalmat, erőt és dicsőséget adott, és valahol emberek fiai, mezei állatok és égi madarak lakoznak, a te kezébe adta azokat, és úrrá tett téged mindezen: Te vagy az arany fej.” (Dán 2:37-38)

Két estével korábban Nabukodonozor olyan gondolatokkal tért nyugovóra, hogy vajon mi történik majd birodalmával a halála után. Ezért Dániel további mondanivalója különleges jelentőséggel bírt számára. „És utánad más birodalom támad, alábbvaló mint te; és egy másik, egy harmadik birodalom, rézből való, amely az egész földön uralkodik. A negyedik birodalom pedig erős lesz, mint a vas; mert miként a vas szét tör és összezúz mindent; bizony mint a vas pusztít, mind amazokat szétzúzza és elpusztítja.” (Dán 2:39-40)

Figyeljétek meg a sorrendet: arany, ezüst, bronz, vas. A felsorolásban a következő fém mindig erősebb az előzőnél, de ugyanakkor értéktelenebb is. Bár az

egymást követő királyságok egyre erősödtek, mind gonoszabbá és megvesztegethetőbbé váltak. Fontos tanulságot vonhatunk le ebből a próféciából. A hatalom és az erő nem egyenes arányban van az értékkel. Dávid mondta: „a te jóvoltod felmagasztalt engem.” (Zsolt 18:36)

A negyedik birodalom, bár elég erős volt ahhoz, hogy minden más királyságot legyőzzön, végül mégis sok kisebb egységre oszlott, melyek között voltak erősek és gyengék is. Ezek pedig soha nem egyesülnek.

Dániel így zárta magyarázatát: „És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké. (...) A nagy Isten azt jelentette meg a királynak, ami majd ezután leszen; és igaz az álom, és bizonyos annak értelme.” (Dán 2:44-45)

II. RÉSZ

Ha korábban tanulmányoztad már ezt a próféciát, akkor tudod, hogy a Dániel 2-ben említett négy királyság Babilon, Médo-Perzsia, Görögország és Róma. De elgondolkodtál már valaha azon, mennyire elképesztő ez a prófécia?

Számunkra, akik 2600 éves távlatból tekintünk vissza rá, nem tűnik annyira különlegesnek a felismerés, hogy Babilont majd más királyságok követik. Azonban hány hatalomváltás következik majd Dániel után? Kettő? Öt? Nyolc? Ha hamis próféta lettél volna és hosszú távon akartál volna kitűnni a többiek közül, akkor nem csak négy birodalmat találtál volna ki, hanem hatvan, vagy akár száz következő királyságot is.

A bibliai prófécia azonban nem egy tippelős játék, hanem egy pontos meghatározás, a hitelességének egyik leglényegesebb bizonyítéka. A jövő megjelenésének képességére hivatkozva bizonyítja Isten, hogy egyedül Ő az igaz. „Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. Ki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat.” (Ézsa 46:9-10) A pogányok isteneihez így szól: „Jelentsétek meg, mik lesznek ezután, hogy megtudjuk, hogy ti Istenek vagytok; vagy hát míveljétek jót vagy gonoszt, hogy mérközzünk és majd lássuk együtt!” (Ézsa 41:23)

A történelemtények mutatják, hogy Dániel próféciája valóra vált. Babilont Médo-Perzsia követte, me-

lyet Görögország hódított meg Nagy Sándor vezetésével, ezt pedig a Római Birodalom igázta le. Rómát különböző törzsek pusztították el, ebből alakult ki a modern Európa, melyet a vas és cserép lábfejek képviselnek. Európa egyesítését pedig sem háborúkkal, sem házassági kapcsolatokkal nem tudták elérni. V. Károly, Napóleon és Hitler is kudarcot vallott. Időnként úgy tűnt, hogy erőfeszítéseiket siker koronázza. Hitler például gyorsan több európai országot is bekebelezett a második világháború elején, és tervbe vette a Harmadik Birodalom megalapítását, melynek 1000 évig kellett volna fennállnia. A bibliai próféciákban jártasok azonban tudták, hogy ez a terv nem sikerülhet, mert Nabukodonozor álmában nem volt ötödik királyság.

Az egyik ilyen férfi Franz Hasel volt. A háború kezdetén sorozták be Hitler hadseregébe. Végül elnyerte parancsnoka tiszteletét, és felelős beosztásba került a csapatban, ahol mindenki tudta, hogy biblia-tanulmányozó ember.

Egy alkalommal, amikor a sereg otthonuktól több, mint ezer mérföldre, Oroszországban állomásozott, a parancsnok, egy volt történelemtanár, behívta Haselt az irodájába, és megkérte, hogy magyarázzon meg neki bizonyos bibliai szakaszokat. A beszélge-

“A jövődölés végigkövette a világ nagyhatalmainak emelkedését és bukását: Babilont, Médó-Perzsiát, Görögországot és Rómát. (..) Mindegyiknek megvolt a próbaideje, mindegyik elbukott, dicsősége elhalványult, hatalma megszűnt és helyét egy másik foglalta el.” – *Nevelés*, 176. old.

tés egyik szünetében Hasel tapintatosan megkérdezte a kapitányt, hogy szeretné-e leellenőrizni a Bibliában olvasott tények pontosságát. A kapitány természetesen beleegyezett.

Ekkor Hasel versről versre megmagyarázta Dániel könyvének 2. fejezetét. Több, mint három óra elteltével az elképedt kapitány egyetértett azzal, hogy minden pontosan úgy történt, ahogy a Biblia megjövendölte. Majd a vas és cserép lábfejre vonatkozóan, gyorsan megkérdezte: „Mit jelent ez?” Hasel magabiztosan kijelentette, hogy Hitler semmi esetre sem győz-

het. Németország egy vesztes csatában harcol. Ennek eredményeképpen a kapitány titokban kimérte a gázolajat, hogy legyen üzemanyaguk a hazatérésre, amikor végre elkezdődik a visszavonulás. Ezzel sok ember életét mentette meg.

A bibliai prófécia pontos és megbízható. „Az emberi tekintély, bármilyen alapra épüljön is, megdől. Amelyik azonban Isten változhatatlan szavának sziklájára épül, örökre fennmarad.” (*Sons and Daughters of God*, 38. old.)

III. RÉSZ

Dániel 2. fejezetének próféciaja felvázolja a világ történelmét Nabukodonozor idejétől kezdve egészen Krisztus visszajöveteléig. Ahogy a következő tanulmányokban látni fogjuk, Dániel számos további látomást kapott a jövő részleteivel kapcsolatban.

Mi történik azonban Babilonnal, Médo-Perzsiával, Görögországgal, Rómával és a megosztott királyságokkal? Valóban azt akarta Isten, hogy ezek kerüljenek hatalomra? Mi volt az eredeti terve? Ennek a kérdésnek a megválaszolására vissza kell térnünk Ábrahám idejébe.

Mi volt Isten célja azzal, hogy Ábrahám családját kiválasztotta? Az egész világot meg akarta áldani a menny legcsodálatosabb ajándékaival. Felfedte Ábrahám leszármazottai előtt hatalmas erejét és szelíd kegyelmét. Izrael népére bízta bölcs törvényét, hogy megőrizhessék és fenntarthassák az igazságot. Eléjük tárta az áldozati szolgálatot, hogy megtaníthassanak másokat is a Krisztusba vetett hit általi megváltás útjára. Nekik kellett volna felfedniük Isten jellemét, és továbbítaniuk az evangélium meghívását a világnak. „A mennyei világosságnak így kellett sugároznia a sötétségben rejtőzködő világra. Mondaniuk kellett minden népnek, hogy hagyjanak fel a bálványimádással, és szolgálják az élő Istent.” (*Próféták és királyok*, 16. old.)

Istennek csodálatos terve volt Izraellel. Eredeti földjükről, Kánaánból kellett volna terjeszkedniük. Legyőzték volna azokat, akik visszautasítják Istent, de sokan elfogadták volna, és Ráhábhoz, valamint Ruthoz hasonlóan csatlakoztak volna hozzájuk. „Izraelnek – amint száma növekedett – ki kellett volna szélesítenie határait, amíg országuk magába zárja az egész világot.” (i.m. 19. old.)

Mennyire másként alakult volna földünk történelme, ha Izrael hűséges maradt volna Istenhez!

Ők azonban kudarcot vallottak. „Megfosztották Istent a tőlük elvárt szolgálattól, embertársaikat a lelki vezetéstől és a szent példamutatástól.” (i.m. 20. old.) Isten türelmesen prófétát próféta után küldött, kérve a népet, hogy térjen vissza Hozzá, de nem tették. Így Isten eredeti terve már nem valósulhatott meg, Izrael és Júda fogságba ment, „az Izraeltől elvett korona Babilonhoz került, majd a Médó-Perzsa Birodalomhoz, Görögországhoz, végül Rómához.” (*Nevelés*, 179. old.)

Istennek jó terve van életünkkel, mely által sok más ember is áldásban részesül és eljut Isten ismertetére. Ne ismételjük meg ezen királyságok tragikus hibáját! Válgjunk a mennyei királyság részévé most, és határozzuk el, hogy Dánielhez hasonlóan betöltjük Isten célját életünkben, elvégezve azt a szolgálatot, amellyel tartozunk Neki. Legyünk embertársaink számára példaképek, megmutatva nekik a Megváltóhoz vezető utat. Majd amikor Isten örök országa végre eljön, nem leszünk hasonlóak az istentelenekhez, akik olyanok, „mint a polyva, amit szétszór a szél”. (Zsolt 1:4)

Milyen csodálatos, hogy Isten örök országa nem egy dinasztia lesz, melyben az apa halála után fiára

hagyja a királyságot. Ott nem lesz téma a felemelkedés vagy a trónfosztás. „Támaszt az eget Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké.” (Dán 2:44)

Minden úgy történik, ahogy Dániel megjövendölte. Jézus eljövetele előtt elhangzik majd a győzelmi kiáltás a mennyben: „E világnak országai a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek, aki örökkön örökké uralkodik.” (Jel 11:15)

Nem szeretnél te is ennek a királyságnak a részese lenni? Nem éri meg bármiért kihagyni!

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Olvasd el figyelmesen Dán 2:31-45 verseit. Készíts egy táblázatot vagy ábrát, mely ezt a próféciát szemlélteti. Tüntesd fel rá, amit Nabukodonozor látott, és annak jelentését is, majd használd fel, hogy segítségével megmagyarázd kisebb testvérednek vagy egy barátodnak.
2. Hogyan kapcsolódik Ám 3:7, Dán 2. prófeciájához? _____

II. RÉSZ

3. A prófécia miért bizonyíték a Biblia ihletettségére nézve? Ézs 41:23, 46:9-10 _____

Mit gondoltok, miért kezdődik sok evangelizációs sorozat és bibliatanulmány ezzel a prófeciával? _____

4. Említs meg néhány más eseményt, amelyeket Isten pontosan előre megmondott. _____
5. Hitler, Napóleon és a hozzájuk hasonlóak hogyan bizonyították a Biblia igazságát? _____

III. RÉSZ

6. Mit jelképez a Dán 2-ben megjelenő kő? 1Kor 10:4, Ézs 28:16, Lk 20:17-28 _____
7. Olvasd el Dán 2:44-et! Sorolj fel négy jellemvonást, mely megkülönbözteti Isten országát az előző birodalmaktól! _____
8. Melyek a mennyei királyság állampolgárságához szükséges követelmények?
Mt 25 _____
1Kor 6:9-11, Gal 5:19-24 _____
Jel 21:7-8,27 _____

További tanulmányozásra: *Nevelés*, 173–184. old.

Csodák az életemben

– 29. rész, írta: John N. Loughborough

A mennyei ihletés bizonyítékai

A látomás után White testvérnő felállt és így szólt. „Egyetlen olyan személy sincs jelen, aki valaha megálmodta volna, milyen bajok jönnek erre a földre. Az emberek nem veszik komolyan Dél-Karolina elszakadását, de láttam, hogy számos állam csatlakozik hozzá, és nagy háború lesz.”

„Ebben a látomásban láttam, hogy hatalmas hadsereg feszül egymásnak mindkét oldalról a harcmezőn. Hallottam az ágyúlövéseket, és mindenhol halottakat és haldoklókat láttam...” Majd lassan végignézett a gyülekezeten és így folytatta: „Ebben a házban is vannak olyanok, akik elveszítik fiukat a háborúban.”

Ezt a látomást három hónappal a Fort Sumter-i első puskalövés előtt kapta.

Az emelvény mellett közvetlenül Osborne bíró ült, akinek a felesége szombatünneplő volt. Mellette foglalt helyet Shelhouse úr, egy hatalmas gyapjúvállalat tulajdonosa. Mindketten republikánus pártiak voltak. Amikor White testvérnő elmondta, mi fog következni, rá néztek és a fejüket rázták.

Egy évvel később, amikor ugyanabban a gyülekezetben prédikáltam, ez a két férfi ismét egymás mellett ült a hallgatóságban. A lelki ajándékokról beszéltem. Az ajándékok szemléltetésére, mint amilyen a White testvérnőé is volt, az 1861. január 12-i látomását említettem. Ez alkalommal ez a két férfi már nem rázta a fejét. Arcukat zsebkendőjükbe temetve keserű könnyeket hullattak. Jaj! Egyikük egyetlen fiát veszítette el a háborúban, másikuk egyik fia a harcmezőn esett el, a másik pedig a déliek börtönében sínylődött. A Parkville gyülekezet presbitere elmondta, hogy további hat vagy hét tag veszítette el fiát a háborúban.

1862 szeptemberében a Michigani Egyházterület megtartotta első közgyűlését Monterey-ben. Itt mutatták be első alkalommal a gyülekezetek egyházterületekbe való csoportosításának tervét. Ezen a gyűlésen határozták el azt is, hogy a lelkészeknek heti fizetést adnak szolgálatukért. A Michigani Egyházterület a folyó évre heti 4-7 dollár között határozta meg a lelkészek fizetését. Az év októberében a jó szónokként

elismert Moses Hull beszédet tartott a michigani Paw Paw-ban, egy Jamiesonnak nevezett híres spiritisztával együtt. Akkoriban Hull részlegesen sátáni téveszmék befolyása alá került. November 5-én néhányan összegyűltek az én házamban, hogy elbeszélgessenek vele. A beszélgetés végén imádkoztunk, és miközben még mindig térden álltunk, White testvérnő újabb látomást kapott. Az akkor látottak egy részét a *Bizonyságtételek* 1. kötetének 426. oldalán olvashatjuk.

Tőszomszédom, Diagneau úr, még soha azelőtt nem látta őt látomás közben, és számos vizsgálatot végzett, hogy megbizonyosodjon róla, hogy nem lélegzik, semmit nem tud arról, mi történik körülötte, és egy magasabb rendű hatalom befolyása alatt áll.

Diagneau úr erős ember volt, kőműves. Látomás közben White testvérnő összekulcsolta kezeit a mellkasán, de ő a legnagyobb erőfeszítéssel sem tudta egyetlen ujját sem megmozdítani. A következő pillanatban azonban White testvérnő széttárta karját, és kezét arrafelé nyújtotta, amit vélhetően maga előtt látott. Miközben kinyújtott karral volt, White lelkész így szólt: „Diagneau testvér, ez egy egyszerű mozdulatnak tűnik, és te, erős ember lévén, könnyűszerrel behajlíthatnád a karját. Próbáld ki, ha szeretnéd.” Akkor a férfi térdével megtámasztotta a testvérnő könyökét, mindkét kezével megragadta kinyújtott karját, és teljes erejéből próbálkozott, de nem tudta behajlíteni. Végül így szólt: „Hamarabb meghajlítok egy vasrudat, mint az ő karját.” Mielőtt még a mondat végére ért volna, White testvérnő könnyedén újra a mellkasához vitte a kezét, olyan erővel rántva magával őt is, hogy lába megcsúszott a földön. Beismerte, hogy emberfeletti erő kapcsolódik a látomáshoz, mert nagyon jól tudta, hogy White testvérnő egészsége törekeny.

Történelmi kapcsolat

Erkölcsei romlás

Az igazság felmagasztalja a nemzetet; a bűn pedig gyalázatára van a népeknek.” A Nabukodonozor előtt felfedett kép jelképezi a világ királyságait erejük és dicsőségük hanyatlását, de ugyanakkor a vallási és erkölcsi romlást is. Ezek a nemzetek elfelejtették Istent, és ezzel egyenesen arányos volt erkölcsi gyengülésük.

Babilon azért pusztult el, mert a bőség idején elfeledtek Istent, és virágzó dicsőségüket emberi sikernek tekintették. Médo-Perziát azért látogatta meg Isten haragja, mert lábbal tiporták törvényét. Az istenfélelemnek nem volt helye az emberek szívében. Gonoszság, istenkáromlás és korrupció volt mindenhol. Az ezt követő királyság még elvetemültebb és romlottabb volt. Azért veszttek el, mert elvetették az Istennek való engedelmisséget. Mivel elfeledték Őt, mind mélyebbre süllyedtek, és mind alacsonyabbra állították erkölcsi mércéjüket.

Róma kiterjedt birodalma darabokra hullott, és romjaiból emelkedett ki a nagy erejű Római Katolikus Egyház, mely tévedhetetlenségével és hagyományaival büszkélkedik. Ez azonban mindenki szemében rémséges, aki csak ismeri a tévedhetetlenség misztériumának titkait. Az egyház papjai úgy biztosítják tekintélyüket, hogy a népet tudatlanságban tartják Isten kinyilatkoztatott akaratáról.

Napjainkban a bűn pusztítja a nemzeteket. Még a vallásos világ számos vezetőjének sem tiszta a lelki ismerete Istennel kapcsolatban. Sokan, akik protestánsnak vallják magukat, nem rendelkeznek azzal az Isten igéjébe vetett hittel, amellyel Luther rendelkezett a reformáció kezdetén.

Meghagyták a régi kilométerköveket, szertartásokkal és látszatcselekedetekkel próbálják palástolni az Istennek való engedelmisségben található tisztaság, imádat, alázatosság és szelídség hiányát. Isten törvényén kívül nem létezik az igazság helyes mércéje. Az ennek a törvénynek való engedelmisség által erősödik az elme, világosodik meg és érzékenyedik a lelkiismeret. A fiataloknak tisztán meg kell érteniük Isten tör-

vényét. Ne kövessék vakon az emberi vezetést. A nagy profetikus útjelzők, melyeket maga Isten fektetett le, mutatják az engedelmisség útját, amely az egyedüli biztos ösvény Krisztus követői számára.

Akik szeretik Istent és engedelmeskednek törvényének, próbákkal és kísértésekkel szembesülnek. De ha reménykednek és imádkoznak, ha bíznak igéjében, Pállal együtt elmondhatják: „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következők, sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban.”

Drága ifjú barátaim, teljes mértékben odaszenteltetek magatokat Istennek, hogy az Ő akaratát cselekedjétek? Megváltoztatok Krisztus kegyelme által? Vannak, akik vallják, hogy egyek Krisztussal, de munkájuk gyengíti Isten törvényét. Elfogadtok ilyen kijelentéseket? Hogyan tudjátok megkülönböztetni Isten igaz szolgáit azoktól a hamis prófétáktól, melyeknek felemelkedéséről Jézus beszélt, és figyelmeztetett, hogy sokakat elhítenek majd? Csak egyetlen jellempróba létezik – Isten szent törvénye.

A föld történetének egy fontos időszakában élünk. A végső küzdelem előttünk áll. Látjuk a világ romlottságát. A sátáni erők olyan rémségek színpadjává tették a földet, amelyet szavakkal leírni sem lehet. A magukat keresztényeknek vallók háborúkat vívnak és vért ontanak. Isten törvényének semmibevétele meghozta eredményét.

„Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok

ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok.”

„Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az ő hatalmas erejében. Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben.”

Éles konfliktus alakul ki az Istenhez hűségesek és az Ő törvényét áthágók között. Az egyház kezét fogott a világgal. Az Isten törvényének tiszteletét lerombolták. A vallásos vezetők tantételként állítják be az emberi végzéseket. Amint Noé idejében volt, ugyanúgy lesz napjainkban is. De a hűtlenség és a bűn sokasodása vajon Isten törvényének tisztelőit is arra készteti, hogy kevésbé tiszteljék azt, vagy egyesülje-

nek a világ erőivel, hogy megpróbálják érvényteleníteni? A próba mindenki életében bekövetkezik. Csak két oldal van. Drága fiatal olvasóm, te melyik oldalon állsz?

– *The Youth's Instructor*, 1903. szeptember 22.

“A nagy profetikus útjelzők, melyeket maga Isten fektetett le, mutatják az engedelmesség útját, amely az egyedüli biztos ösvény Krisztus követői számára.”

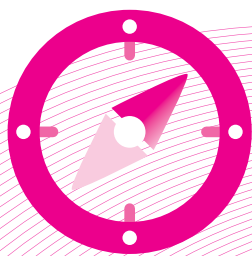
MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Nabukodonozor álma mit jelképez még az egymást követő földi királyságok hatalmának és dicsőségének hanyatlásán kívül? _____
2. Mi okozza a nemzetek erkölcsi gyengülését? _____
3. Írd le, hogyan történt ez meg Babilonban, Médo-Perzsiában és Rómában. _____

4. Mi teszi tönkre a nemzeteket ma? _____
5. Jellemezd a vallásos világ számos vezetőjét! _____
6. Jellemezd a magukat protestánsnak vallók egy részét! _____

7. Mit tesz az Isten törvényének való engedelmesség az elmével és a lelkiismerettel? _____

8. Melyik az egyedüli követendő út? _____
9. Hogyan különböztethetjük meg a hamis prófétákat Isten szolgáitól? _____
10. Melyik két csoport között alakul ki éles ellentét? _____
11. Olvasd újra a fenti cikk utolsó bekezdését, és válaszolj őszintén az utolsó kérdésre. _____

A hit fejezetei

Nem rabszolga többé – 1. rész

Scott Griswold lelkész

Sophia erősen húzta a szülei legnagyobb vízibivalyának orrából lógó kötelet. Lábai belesüllyedtek az iszapba. Jó érzés volt. Ezért nem akarta a bivaly sem otthagyni a dagonyát. Kint túlságosan meleg volt, a pocsolya pedig kellemesen hűvös. A kövér jószág visszaült, és kényelmesen kérődzni kezdett.

Sophia azt kívánta, bárcsak az ő élete is ilyen egyszerű lenne. Habár csak egy kambodzsai falusi kislány volt, sok mindenért aggódott. Szerette az iskolát, és minden olyan napon elment, amikor a szülei nélkülni tudták. Ötödikes volt. Nagyon szegények voltak, és tudta, hogy a szülei azonnal kiveszik az iskolából, ha kereseti lehetőség adódik számára.

Seng Sam In lelkész alkalmazta, hogy gondozza időse anyját. Fizettek neki ezért, és iskolába is járhatott. Hat év telt el így. Ez idő alatt megismerte Jézust és Istent, aki meghallgatja és megválaszolja az imákat. Egy nap a lelkész értesítette Sophiát, hogy nyugdíjba megy. „Nem engedhetem meg többé magamnak a segítségedet.” Nagyon rosszul érezte magát e miatt.

Sophiát szülei az egyik városba küldték, hogy munkát keressen magának. Nemsokára talált egy tanítói állást délelőttre, és minden tőle telhetőt megtett, hogy délutánonként elvégezze a tizenkettedik osztály esti tagozaton. Nagyon nehéz volt. Hat hónap múlva fel kellett adnia, mert még 500 dollár hiányzott a tandíjból ahhoz, hogy érettségizhessen.

Addigra már a szülei is meggyőződtek az oktatás fontosságáról. „Ne aggódj – mondták neki – eladunk néhány vízibivalyt és segítünk elvégezni az iskolát.”

Sophia mosolygott. Lehet, hogy azok a kövér, sáros jószágok végül csak segítenek neki elindulni az életben. Ez hatalmas áldozat volt a család részéről, de mégsem volt elegendő. A tanároknak ajándékokat kellett adni, hogy vállalják a pótórákat és megadják a jó jegyet. Még 500 dollárra volt szükség.

Sophia testvére is munkába állt, hogy kipótolhassák a hiányzó összeget. Egyszer, amikor Sophia hazament látogatóba, megtudta, hogy a testvérenek daganata van. Ahelyett, hogy a kezelésre költötte volna

Legyen izzó a küldetésed!

• Figyeld hetente feltöltött anyagainkat! •

MÉRÍTS IHLETET Scott Griswold missziós történeteiből.

FEDEZD FEL Isten stratégiáját a világ legnagyobb szükségleteinek betöltésére és a világ szenvedéseinek megszüntetésére.

reachtheworldnextdoor.com

pénzét, mindent Sophia iskoláztatására küldött. Sophia nem akarta ezt. Erősködött, hogy a testvére mielőbb kezdje el a kezeléseket. Ezért abbahagyta az iskolát. Egy jól fizető állást kellett találnia. Hallott egy gyerekvigyázási lehetőségről, egy gazdag kambodzsai család bébiszittert keresett. Tökéletesnek tűnt. Nem volt más dolga, csak vigyázni egy kétévesre. Megkapta a munkát, búcsút intett családjának és elköltözött a városba.

Az apa üzletember volt. Nemsokára bejelentette, hogy mindannyian elmennek Szingapúrba vásárolni. Egy hosszú bevásárlási körutat terveztek. Másfél hónapig csak vásárolgattak, gyakran hajnali háromig.

Sophia nagyon kimerült. Egyik éjjel már alig látott. „Vidd ezeket a csomagokat az autóhoz” – utasította a férfi. Felpakolta őket, majd elindult. Az üzlet 150 emeletes volt. Végül megtalálta az autót, berakta a csomagokat, és elindult visszafelé. De hova? Eltévedt. Órákba telt, míg újra megtalálta őket. Elégedetlenek voltak. Kiabáltak vele és lökdösték.

Végül visszatértek Kambodzsába. „Szeretnék felmondani, és hazamenni” – mondta nekik.

„Nem mondatsz fel! – kiabálták. – Ha megteszed, 300 dollárt kell fizetned a szerződés felbontásáért.”

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Hűség A TÜZES PRÓBÁKBAN

Aranyszöveg | Jelenések 12:11

„És ők legyőzték azt a Bárány
véérért, és az ő bizonyágtételük-
nek beszédéért; és az ő életüket
nem kímélték mind halálig.”

I. RÉSZ

Nabukodonozor pogány király elámult a menny Istenének erején. Míg bölcsei közül senki nem tudta megmondani az álmát, Dániel Istene nemcsak felfedte előtte a titkot, de a jövő eseményeit is megmutatta, egészen az idők végéig.

A király azt gondolta, hogy az ő istenei nagyobbak Júda Istenénél, hisz meghódította azt az országot. Most felismerte, hogy a zsidó foglyok Istene hatalmasabb. „Szóla a király Dánielnek, és monda: Bizonynal a ti Istenetek, ő az isteneknek Istene, és a királyoknak ura és a titkok megjelentője, hogy te is megjelentethetted ezt a titkot!” (Dán 2:47)

Nabukodonozor azonban nem ismerte jól a menny Istenét. Bár szíve pillanatnyilag meglágyult, nem adta át magát teljesen. Az idő múlásával az ambíció, a büszkeség és a jólét visszafordította, és még buzgóbban imádta a bálványokat.

A bölcsek pedig minden gyűlöletüket, irigységüket és féltékenységüket a magas tisztségbe került négy zsidó ifjúra zúdították. Kihasználták Nabukodonozor hiúságát, és azt javasolták, hogy építtesse meg az álmában látott aranyból, ezüstből, bronzból és vasból készült szobrot, majd kérje, hogy alattvalói imádják azt. „Ez a terv Sátán tanácsában született, és az volt a célja, hogy a három zsidó fiataalt rákényszerítse az Isten törvényével nyíltan ellenkező emberi törvények betartására.” (*The Signs of the Times*, 1897. szeptember 2.)

“ Dániel próféta és három társa beszédes példái annak, hogy mivé válhat minden fiatal, Isten bölcsességével egyesülve. ”

– *The Youth's Instructor*, 1903. május 21.

TARTALOM | C-30 | JÚLIUS 23.

25 | Hűség a tüzes próbákban

29 | Időszerű bizonyágtételek

30 | Állhatatos becsületesség

32 | Nem rabszolga többé – 2. rész

A királynak tetszett az ötlet, de eszébe jutott, amit Dániel az utána következő, kevésbé befolyásos királyság felemelkedéséről mondott. Minél többet gondolkodott rajta, annál kevésbé tudta elfogadni. Elhatározta, hogy az egész szobrot bearanyozza. Így építette meg a föld leglenyűgözőbb bálványát. Lábazatával együtt több, mint 27 méterrel magasodott az emberek feje fölé. Célja a nézők elkápráztatása, bámulatba ejtése volt. A király „egybegyűjteté a fejedelmeket, helytartókat, kormányzókat, bírákat, kincstartókat, tanácsosokat, törvénytevőket és a tartományok minden igazgatóját, hogy jöjjenek az állóképnek felavatására.” (Dán 3:2)

Amikor megérkeztek, egy hírnök ismertette velük a király parancsát. „Meghagyatik néktek, oh népek, nemzetek és nyelvek! Mihelyt halljátok a kürtnek, sípnek, citerának, hárfának, lantnak, dudának és mindenféle hangszernek szavát: boruljatok le, és imádjátok az arany állóképet, amelyet Nabukodonozor király állíttatott.” (Dán 3:4,5)

Ha valaki visszautasítja az új bálvány imádatát, a király erőszakkal is véghez viszi az akaratát. Ha pedig ellenkezni mer, megégetik a tüzes kemencében.

A meghívottak között jelen volt Sidrák, Misák és Abednégó is. Tudták, hogy az emberek feladata engedelmeskedni a kormányzásnak. „Minden lélek engedelmeskedjék a felső hatalmasságoknak; mert nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől: és amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek. Azért, aki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelkezésének támad ellene; akik pedig ellene támadnak, önmagoknak ítéletet szereznek.” (Róm 13:1,2)

Isten elvárja, hogy akkor is betartsuk az ország törvényeit, ha az nem tetszik nekünk, mint például az adófizetés vagy a sebességkorlátozás. Azonban egyetlen kormányának sincs joga megszabni az emberek és Teremtőjük közötti kapcsolatot, vagy megmondani az nekik, hogyan és kit imádjanak. Ha egy nemzet törvénye ellentétben áll Isten törvényével, a mi kötelességünk tiszta és világos: „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek.” (ApCsel 5:29)

II. RÉSZ

A bálvány felavatásának ünnepe egy új vallás kezdetét jelezte Babilonban. Minden hamis valláshoz hasonlóan, ez is az igazság elferdítésén alapult. Krisztus nélküli vallás volt, amely kihagyta a Nabukodonozor álmába megjelenő Sziklát. Emberközpontú volt, és magára a bálványra összpontosított, nem a kőre, amely szétrombolta azt. Az emberi birodalmat magasztalta Isten országa helyett.

A zene komoly befolyást gyakorol ránk, az isten-tiszteletnek is fontos része. Ezt Nabukodonozor sem hagyta figyelmen kívül. Az alkalmat sok hangszer dal-lama kísérte. (lásd: Dán 3:5) Az imádat azonban nem volt választható. Aki nem tette meg, azonnal kivégezték (lásd: Dán 3:6).

A zene megszólalásakor a hatalmas tömegben csak három ember maradt állva. „Az ő Istenük a királyok Királya és az urak Ura volt, és ők minden áron Őt szolgálták.” (*The Signs of the Times*, 1897. szeptember 2.)

Amikor a féltékeny bölcsek sietve jelentették, hogy a három zsidó nem engedelmeskedett, Nabukodonozor magához hívatta őket. Még egy esélyt adott nekik az aranyszobor imádására, a tüzes kemencével fenyegetve őket. Komoly kérdést intézett hozzájuk. „Kicsoda az az Isten, aki kiszabadítson titeket az én kezeimből?” (Dán 3:15)

A három fiatalember tisztelettel tudóan, de határozottan jelentette ki: „Ímé, a mi Istenünk, akit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket. De ha nem tenné is, legyen tudtadra,

“Légy hűséges és igaz, és Isten, aki belépett a három zsidó fiatallal a tüzes kemencébe (...) téged sem hagy el. Állandó jelenléte vigasztal és támogat.” – *The Youth's Instructor*, 1904. július 12.

oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, amelyet felállítottál, nem imádjuk.” (Dán 3:17,18)

Nabukodonozor nagy haragra gerjedt, amiért áthágták akaratát. Megparancsolta, hogy hétszer jobban izzítsák be a kemencét. Sidrák, Misák és Abednégó nem bizonytalankodott ebben a válsághelyzetben. Emlékeztek az Úr ígéreterre: „Mikor vízen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged.” (Ézsa 43:2) Bízta benne, hogy Isten megszabadítja őket.

Ez a történet a mi javunkra került be a Bibliába. Az idők végén Isten népének hasonló megpróbáltatásokon kell átmennie. „A történelem megismétlődik. A hamis vallás felmagasztaltatik, a hét első napja lesz Babilon jelképe, egy egyszerű munkanap, melyen nem nyugszik semmiféle áldás. Minden nemzet, nyelv

és nép parancsot kap ennek a hamis szombatnak az imádatára.” (*The Signs of the Times*, 1897. május 6.)

Akkor a világi vezetők megpróbálják kieroszakolni az engedelmességet és elpusztítani azokat, akik viszszautasítják azt. „Próbák és üldözés következik azokra, akik Isten ígéjének engedelmeskedve nem imádják ezt a hamis szombatot. Minden hamis vallás végső eszköze az erőszak. Először megpróbálják csábítónak, kíváncsnak bemutatni, ahogy Babilon királya is tette a zenével és a műsorral. Ha ezek a Sátán-ihlette, ember alkotta szórakozások nem készítetik engedelmességre az embereket, a tüzes kemence lángjai majd megfélemlítik őket. Most is így lesz.” (u.o.)

Hogyan készülhetünk fel erre az időre? Ha már most megtanulunk egyedül Isten ígéreteire támaszkodni, és naponta minden apró dologban hűségesen engedelmeskedni Neki.

III. RÉSZ

A haragos Nabukodonozor megparancsolta, hogy a három zsidót azonnal vessék a fehérre izzított kohóba. Erős, fiatal katonák kötözték meg őket, és bedobták a felhevített kemencébe. Amikor a héberek „az égő, tüzes kemencébe esék megkötözve”, „azokat a férfiakat, akik Sidrákot, Misákot és Abednégót felvitték, megölve a tűznek lángja.” (lásd: Dán 3:23,22)

Nabukodonozor egy pillanatra győztesnek érezte magát. Kíváncsian nézte, milyen gyorsan fogja megemészteni a tűz a három férfit. Majd „meglátott valamit, amiről azt hitte, káprázik a szeme. Elsápadt, majd szemét kezével beárnyékolva bámulta a kemencét. A kegyetlen terv végeredményét nem mindenki ismerte fel olyan gyorsan, mint a király.” (*The Signs of the Times*, 1897. május 6.)

A Biblia ezt írja: „Akkor Nabukodonozor király megijedt és sietve felkele, szóla és monda az ő tanácsosainak: Nem három férfiút veténk-e a tűz közepébe megkötözve? Felelének és mondanak a királynak: Bizonyára, oh király! Felele, és monda: Ímé, négy férfiút látok szabadon járni a tűz közepében, és semmi sérelem sincs bennök, és a negyediknek ábrázata olyan, mint valami istenek-fiáé.” (Dán 3:24-25)

Nabukodonozort csodálat töltötte be Isten erejének ezen megmutatkozására. Olyan közel ment a kemencéhez, amennyire csak mert, majd hangosan odakiáltott: „Sidrák, Misák és Abednégó, a felséges

Istennek szolgálai, jertek ki és jöjjetek ide!” (Dán 3:26) Amikor engedelmeskedtek, minden hivatalos személy köréjük gyűlt, hogy megvizsgálja őket. Elképedve vették tudomásul, hogy a tűz csak a kötelékeiket égette le róluk.

A hatalmas aranyoszor természetesen feledésbe merült. Dicsősége semmi volt az élő Isten erejéhez képest.

„Szóla Nabukodonozor, és monda: Áldott ezeknek Istene, a Sidrák, Misák és Abednégó Istene, aki küldötte az ő angyalát és kiszabadította az ő szolgálait, akik ő benne bízta; és a király parancsolatát megszegtek és veszedelemre adták az ő testüket és nem szolgáltak és nem imádtak más istent az ő Istenükön kívül.” (Dán 3:28) Ugyanakkor súlyos büntetést is kilátásba helyezett azoknak, akik a menny Istene ellen szólnak. „Mert nincs más Isten, aki így megszabadíthasson.” (Dán 3:29)

Ezután a különböző vezetők hazamentek. Milyen csodálatos történetet mesélhettek el az otthon mara-

dottaknak! És mindezt azért, mert három zsidó fiatal még a halál torkában is hűségesen kiállt elvei mellett. Az igaz Isten ismerete elterjedt az egész Babiloni Birodalomban. Újra nyilvánvalóvá vált, hogy „semmit sem cselekedhetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért.” (2Kor 13:8) „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javokra van, mint akik az ő végzése szerint hivatalosak.” (Róm 8:28)

Isten nagy bölcsességében sokszor közbelép, hogy megszabadítsa szolgáit a gonoszok ítéletétől. Mászor nem teszi ezt meg. Jézus mondta: „Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnék némelyeket ti közületek. És gyűlöletesek

lesztek mindenki előtt az én nevemért. De fejeteknek egy hajszála sem vész el.” (Lk 21:16-18)

Minden helyzetben bízhatunk abban, hogy Isten megadja nekünk a szükséges erőt. „Élteden át tartson erőd. Nincs olyan, mint a Jesurun Istene! Az egeken száguld segítségére, és fenségében a felhőkön. Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökkévaló karjai.” (5Móz 33:25-27)

Bármilyen próbákkal vagy kísértésekkel kell ma szembenézned, támaszkodj Istenre! Rád árasztja kegyelmét, hogy igaz és hűséges maradj Megváltódhoz. Isten népének végső szabadulása Jézus második eljövetelekor következik be.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Miért tért vissza Nabukodonozor a bálványimádáshoz, miután elismerte Isten nagyságát (Dán 2:47)? Zsid 2:1-3

2. Mit mondott Isten Izraelnek, hogyan viszonyuljanak Nabukodonozorhoz? Jer 27:5-9

Akkor Sidrák, Misák és Abednégó miért nem engedelmeskedtek neki? 2Móz 20:3-6

Hogyan viszonyuljunk mi az állami kormányzathoz? Mt 22:21, ApCsel 5:29

II. RÉSZ

3. Isten mindig megszabadítja népét az üldözéstől és a haláltól? Jer 26:20-24, ApCsel 7:54-61

Sorolj fel más bibliai példákat is.

4. Miért ne zavarjon, hogy Isten időnként csodálatos módon megszabadítja, máskor viszont nem menti meg népét a szenvedéstől? *A nagy küzdelem*, 47, 48. old.

5. Milyen tanulságokat tartalmaz ez a történet Isten végidei népe számára?

III. RÉSZ

6. Nabukodonozor első válasza miben hasonlított a fáraó válaszához? Hasonlítsd össze Dán 3:15-öt 2Móz 5:2-vel. Ugyanakkor figyeld meg az ellentétet is a fáraó kitartó ellenkezése és Nabukodonozor engedelmességre való készsége között.

7. Nabukodonozor első látásra felismerte Jézust. Hogy történt ez? Lehetséges, hogy valaki, aki ismer téged, egy napon felismeri Jézust, mert meglátja benned?

További tanulmányozásra: *Próféták és királyok*, 503–513. old., *Megszentelt élet*, 34–41. old.

Csodák az életemben

– 30. rész, írta: John N. Loughborough

Időszerű bizonyágtételek

Ezernyolcszázhatvankettő november 24-én két összejövetel zajlott párhuzamosan William Wilson Greenville-i otthonában, két gyülekezet megszervezése érdekében. A Greenville-i gyülekezet szervezési munkálatait a White házaspár vezette, a West Plains gyülekezetét pedig egy másik szobában Byington lelkész és jómagam.

Miközben mi az előkészületekkel voltunk elfoglalva, a másik szobából hallottuk White testvérnő hangját. Éppen némi nehézségünk adódott, amikor pontosan a legmegfelelőbb pillanatban nyílt az ajtó, és White testvérnő beszólt: „Loughborough testvér, ahogy ránéztem erre a társaságra, észrevettem, hogy bizonyágtételem van néhányuk számára. Amikor készen vagytok, bejövök, hogy beszéljek velük.” Mivel éppen fordulópontra jutottunk, azonnal szót kaphattott. Byington lelkészen és rajtam kívül csak három jelenlevőnek tudta a nevét. A többiek idegenek voltak számára, attól eltekintve, hogy látomásban látta őket.

Amikor szólásra emelkedett, egy bocsánatkéréssel kezdte: „Elnézést kérek, amiért beszédemben jellemzéssel foglak megszólítani benneteket, mert nem tudom a nevetek. Amint megláttam az arcotok, azonnal eszembe jutott, amit az Úr veletek kapcsolatban mutatott nekem. A sarokban ülő félszemű férfinak (valaki közbeszólt: Prattnek hívják) nagy elvárásai vannak a vallással kapcsolatban, de soha nem tért meg teljes szívvel. Ilyen állapotban ne vegyétek be a gyülekezetbe, mert nem keresztény. Ideje nagy részét henyéléssel tölti, az üzletekben nézelődik és vitatkozik az igazságról, miközben a felesége otthon tűzifát hasogat, dolgozik a kertben, és minden más munkát elvégez. Üzleti ügyeiben nem tartja be ígéreteit, a szomszédai nem bíznak benne. Az igazság ügyének jobbat tenne, ha ő nem mondana semmit ebben a témában.”

„Ez az idős testvér (ahogy rámutatott, valaki azonnal felkiáltott: Barr testvér), az előbbi ellentétéként jelent meg látomásomban. Példás életet él, gondosan betartja ígéreteit, és jól ellátja családját. Nehezen veszi rá magát, hogy az igazságról beszéljen szomszédainak, mert fél, hogy valamivel esetleg veszélyeztetné, vagy akadályozná a munkát. Elképzelni sem tudja, hogyan lehet az Úr olyan irgalmas és kegyelmes, hogy megbocsássa bűneit, és nem tartja méltónak magát a gyüleke-

zethez.” „Barr testvér, az Úr megmutatta nekem, hogy minden ismert bűnödöt megvallottad, és Ő megbocsátott neked, csak el kell hinned.”

Barr testvér mosolyogva nézett fel: „Megtette?”

„Igen” – válaszolta White testvérnő. „Jöjj, és csatlakozz a gyülekezethez, és amikor csak alkalmad adódik, beszélj az igazságról. Ez jó benyomást tesz szomszédaidra, mert bíznak benned.”

„Megteszem” – válaszolta.

White testvérnő így folytatta: „Ha Pratt testvér egy ideig Barr testvérhez hasonlóan viselkedne, az nagyon jót tenne neki.”

A beszéd végeztével Pratt testvér vehemensen szólásra emelkedett. „Mondom nektek, nincs értelme ezekhez az emberekhez csatlakozni és álszentként viselkedni. Ne tegyétek meg!”

A november 5-i látomásban Moses Hull-lal kapcsolatban is voltak kijelentések. „Hull testvérral tisztességesen jártunk el. Úgy érezte, hogy korlátozzák, és nem mutathatja valódi természetét. Míg az igazság ereje nagy mértékben befolyásolta, viszonylag biztonságban volt, de ha az igazság ereje megtörik és nincs korlát, természetes ösztönei veszik át a helyet, akkor nincs megállás. (...) Úgy láttam, hogy egy meredek szakadék szélén áll, ugrásra készen. Ha még egy lépést tesz, az végzetes lesz számára. Örök sorsát kockáztatja.”

A következő télen Hull úr prédikált Michiganben, ezzel akarva eloszlatni a kételyeket. 1863 tavaszán elkísért néhány sátorösszejövetelre New Englandbe, de végig tétovázott. Szeptember 20-án prédikált a bűn ellen harcolók próbáiról, konfliktusairól és győzelmeiről. Beszéde zárásaként megkérte hallgatóit, hogy ne rá nézzenek, mert az ő útja nem befolyásolja az igazságot.

Az összejövetel után ezt mondta: „Holnap elmegyek az indianai Ligonierbe, ahol az enyéim vannak. Nem prédikálok többet.” És úgy is tett. Amikor legközelebb hallottam róla, a spiritizmust támogatta.

Történelmi kapcsolat

Állhatatos becsületesség

Amikor Krisztus kinyilatkoztatja magát az emberek fiainak, egy láthatatlan erő szól szívükhöz. Felismerik, hogy a Mindenható jelenében állnak. Dicsősége előtt rettegnek a királyok és a főemberek, és elismerik, hogy az élő Isten minden földi erő fölött áll. A zsidó foglyok beszéltek Nabukodonozornak a megváltó Krisztusról, aki eljövendő, és ebből a leírásból ismerte fel a király a tüzes kemencében megjelent negyedik alakban Isten Fiát.

Saját nagyságát és méltóságát feledve Nabukodonozor leszállt trónjáról és a kemencéhez sietett. Lelkiismeretfurdalással vegyes szégyennel kiáltott fel: Ti, „a felséges Istennek szolgálói, jertek ki.” Ők pedig engedelmeskedtek, és az egész tömeg előtt megmutatták, hogy sértetlenek, még a tűz illata sem járta át ruhájukat. A lángok nem ártottak nekik, csak köteleik égték le. „Szóla Nabukodonozor, és monda: Áldott ezeknek Istene, a Sidrák, Misák és Abednégó Istene, aki küldötte az ő angyalát és kiszabadította az ő szolgálóit, akik ő benne bíztak; és a király parancsolatát megszegették és veszedelemre adták az ő testüket és nem szolgáltak és nem imádtak más istent az ő Istenükön kívül.” A változás szele átjárta a tömeget. A nagy pompával felavatott, hatalmas aranyszobor feledésbe merült. Az emberek féltek és reszkettek az élő Isten előtt. A király rendeletet adott ki, hogy ha bárki a zsidók Istene ellen szól, halállal fizessen, „mert nincs más Isten, aki így megszabadíthasson.” A valódi keresztény elvek nem állnak meg mérlegelni a következményeket. Nem kérdezik: Hogyan befolyásolja világi kilátásaimat, ha ezt megteszem? Isten gyermekei törekednek megismerni, mit vár el tőlük Isten, hogy munkájuk Őt dicsőítse. Az Úr mindent megtesz annak érdekében, hogy követőinek szívét és életét átjárja a mennyei kegyelem, és világíthassanak a világban.

Ezek a hűséges zsidó fiatalok kimagasló erényekkel rendelkeztek. A legmagasabb szintű műveltséget

sajátították el, és tiszteletbeli rangjuk volt a birodalomban, mégsem felejtették el Istent. Hatalmukat alávetették kegyelme megszentelő befolyásának. Állhatatos becsületességük által dicsőséget adtak annak, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára vezette őket. Szabadításuk mindenki számára nyilvánvalóvá tette Isten erejét és nagyságát. Jézus ott volt velük a tüzes kemencében, és jelenléte meggyőzte a büszke babiloni királyt, hogy akit lát, nem lehet más Isten Fiánál. A menny világossága sugárzott Dánielről és három társáról, és a körülöttül levők megértették azt a hitet, amely nemessé tette életüket és megszépítette jellemüket. Hűséges szolgálói megszabadítása által az Úr kijelentette, hogy az elnyomottak mellett van, és fölötté áll azon földi erőknek, amelyet akadályoznák a menny Istenének tekintélyét.

Micsoda tanulság ez a kételkedőknek, a tétovázóknak, a gyáváknak! Micsoda bátorítás azoknak, akiket nem lehet fenyegetőzéssel eltántorítani kötelességük teljesítésétől. Ezek a hűséges, állhatatos jellemek példázzák a megszentelődést, miközben nem gondolnak saját felmagasztalásukra.

Az a jó, amelyet az odaadó keresztények tesznek, csak a mennyei feljegyzések felnyitásakor válik ismertté, amikor bírák ülnek le, és könyvek nyitnak meg.

Krisztus azonosul velük, és nem szégyelli testvéreinek nevezni őket. Százan lesznek ott, ahol most csak egyvalaki van annyira közel Istenhez, hogy élete meg-

egyezik az Ő akaratával, és testben, lélekben, elmében megszentelődve árasztja a világosságot.

A konfliktus még fennáll a világosság gyermekei és a sötétség gyermekei között. Akik Krisztus nevéről nevezetnek, tegyék félre a fásultságot, és kötelességtudattal végezzék feladataikat. Akik ezt megteszik, azok előtt megnyilatkozik Isten ereje. Isten Fia, a világ Megváltója kiábrázolódik szavaikban, cselekedeteikben, munkájukban, és Isten neve megdicsőítetik.

– *The Youth's Instructor*, 1904. április 26.

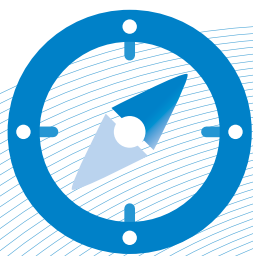
“A valódi keresztény elvek
nem állnak meg mérlegelni a következményeket.”

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Hogy ismerte fel Nabukodonozor Jézust a tüzes kemencében? _____
2. Jellemezd a változást, amely végbement a tömegben, miután a három zsidó fiatal kijött a tűzből.

3. Mit nem kérdeznek a valódi keresztény elvek? _____
Milyen kérdést nem tesznek fel? (két kérdés) _____
4. A hűséges zsidók nagyon okosak voltak, jó állásuk volt, mégis mit nem tettek? _____
5. Dániel és társai elrejtették hitüket? _____ Mi áradt róluk? _____
Mit értettek meg a körülöttük levők? _____
6. Mit jelentett ki az Úr a három zsidó fiatal megszabadítása által? _____
7. Ha valaha csüggedtnek, gyávának vagy tehetetlennek érzed magad Isten ügyével kapcsolatban, milyen tanulságokat szűrhetsz le ebből a történetből? _____
Ha valaha gondjaid lesznek, amiért nem hagytad el kötelességed, milyen bátorítást találsz ebben a történetben?

8. Mikor mérhetjük fel az odaadó keresztények által elvégzett jónak a hatásait? _____
9. Mikor számíthatunk rá, hogy megnyilatkozik előttünk Isten ereje? _____

A hit fejezetei

Nem rabszolga többé – 2. rész

Scott Griswold lelkész

Sophia nem tudta, mit tegyen. Hallott már ilyen esetekről. Nagyon sok kambodzsi fiatal lányt és fiút csábítanak el minden jóval és széppel kecsegtető munkákra, hogy majd rabszolgasorba kerüljenek. Hosszú munkaórák, veszélyes munkakör, ingyen munka.

Volt, amikor éjjel-nappal dolgoztatták, és két hónapig nem kapott fizetést. Csupán 120 dollárja volt. Honnan szerezze meg a 300-ból hiányzó összeget?

Gondosan takarékoskodott, és végül összegyűlt 250 dollár. „Itt van, vegye” – mondta a férfinak. Az elvette, de nem engedte el Sophiát. Az ajtók és a kapuk minden nap zárva voltak. Soha nem mehetett ki, még az udvarra sem. Már tudta, hogy rabszolga. Megpróbálta vigasztalni magát. Rosszabb is lehetett volna. Sok lányt prostitúcióra kényszerítenek. Az még a halálos ítéletnél is rosszabb lett volna. De a családja! A jövője! Szabadulnia kell!

Ekkor kezdett el imádkozni. Majdnem elfeledkezett a hatalmas Istenről, akiről Seng Sam In lelkész beszélt neki. Ő biztosan meghallgatja, mint ahogy azt bibliai történetekből tanulta. Ki tudja nyitni számára a börtön ajtaját, mint ahogy Péterrel tette?

Egy nap meglátta, hogy a kapu nyitva van. Megpróbált kimenni a hátsó ajtón, és nem volt zárva. Kisettenkedett a kertbe, és meglátott egy másik lányt, aki szintén ott dolgozott. Hirtelen a nyitott kapu felé iramodott, és Sophia követte. Szaladt, szaladt, egészen a buszmegállóig. Gyorsan megnézte a menetrendet, és felszállt egy buszra, amelyik az ő vidékére ment. Akkor látta meg munkáltatója biztonsági őreit. Őt keresték. Mi lesz, ha elfogják? Nem akarta megtudni. A busz hátsó részébe sietett, bezárkózott a fürdőszobába, és nekitámaszkodott az ajtónak. Sokáig maradt ott, ameddig érezte, hogy a busz megindul lefelé a domboldalon. Amikor végre otthona közelébe ért, óvatosan leszállt. Azonnal felismert valakit. Egy ausztrál férfi volt, Deane Jackson lelkész, a kambodzsi adventista misszió vezetője. Volt már náluk látogatóban. Micsoda megkönnyebbülés! Kinyitotta autója ajtaját és betesékelte Sophiát. Éppen hozzájuk tartott látogatóba. Sophia sírni kezdett, és elmesélte az egész történetet.

„Ó, Sophia, gyere, dolgozz nálunk. Soha többé ne vállalj ilyen munkát!” Így lett Sophia tanár. Huszonnyolc, 4-16 év közötti diákot tanított naponta. Bibliaverseket másoltak, így tanultak írni és olvasni. Játékokat szerveztek az udvaron, virágokat ültettek, takarították a gyülekezetet. Sophia segítségével ez a gyerekcsoport soha nem tanult volna meg írni és olvasni. Talán ők is rabszolgamunkára kényszerültek volna. Így azonban lehetőségük van egy jobb élethez.

„Mindazok, akik Isten gyermekeivé lettek, ezentúl tekintsek magukat egy-egy láncszemnek abban a láncban, amelyet a menny a világ megmentésére ereszt le; Krisztus irgalmas tervével azonosulva induljanak el, hogy vele együtt keressék és mentsek az elveszetteket!” – *A nagy Orvos lábnyomán*, 105. old.

Szeretne családot vagy szombatiskolai csoportod abban a kiváltságban részesülni, hogy szponzoráljon egy Sophiához hasonló tanárt? Havi negyven dollár kíségeti őt. Isten segítségével elkötelezed magad erre? Felhívhatod az ASAP szolgálatot, vagy online is adakozhatsz. Talán Isten elhív, hogy szenteld oda életed az ilyen kétségbeesett helyzetben levő gyerekek megsegítésére. Hozzájárulhatsz reményteljes jövőjükhöz. Te is felszabadíthatod őket a rabszolgaságból és szegénységből. Tanulhatnak, munkát kaphatnak és eljuthatnak annak ismeretére, hogy a mennyei Atya meghallgatja az imákat.

Remélem, imádkozol Sophiáért, Kambodzsáért és a gyerekekért az egész világon. Jézus szereti őket, és ezt általad és általam szeretné kimutatni.

A www.asapministries.org honlapon vagy a 1-866-365-3541 telefonszámon megismerhetitek az ASAP szolgálatot és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkáját Délkelet-Ázsiában. Keressétek fel a reachtheworldnextdoor.com honlapot, hogy megtudjátok, mit tehettek otthonotok közelében.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

A jólét VESZÉLYEI

Aranyszöveg | Dániel 4:24

„Azért, oh király, az én tanácsom tessék néked, és vétkeidről igazság által szabadulj és a te hamisságaidtól a szegényekhez való irgalmasság által. Így talán tartós lesz a békeséged.”

I. RÉSZ

Nabukodonozor királynak kivételezett sors jutott. Nem volt a földön más, aki akkora hatalommal rendelkezett, mint ő. Ezért illette Dániel a „királyok királya” megszólítással. (Dán 2:37)

Uralkodása alatt komoly hadműveleteket hajtott végre, hatalmas katonai sikereket ért el. Isten áldásával számos erős nemzetet legyőzött, köztük Egyiptomot és Tírust. „Jóllehet születésénél és neveltetésénél fogva bálványimádó volt és bálványimádó nép élén állt, de ösztönösen érezte, hogy mi az igazság és a jogosság. Ezért Isten fel tudta használni eszközként a lázadók megbüntetésére és szándékának véghezvitelére.” (*Próféták és királyok*, 514. old.)

Nabukodonozor nemcsak kiváló hadvezér volt, hanem rendkívüli közigazgatási és politikai rátermettséggel is bírt. Külpolitikája enyhítette a leigázott népek ellenállását. Más nemzetek képviselői is

magas rangot kaphattak az udvarában. Kormányzását igazságosság és irgalom jellemezte. Békeidőben Babilon megerősítésén és szépítésén dolgozott. Ez a csodálatos város a szervezési és építészeti ismeretek emlékműve volt. A város legtöbb impozáns épülete az ő irányítása alatt épült. Fővárosa valóságos befolyási központ volt, a tanulás, az oktatás és a kultúra fellegvára.

Uralkodása alatt kétszer ihlette a menny Isteneinek hatalma. Először, amikor Dániel felfedte előtte elfelejtett álmát, és másodszor, amikor Dániel három barátja túlélte a tüzes kemencét. A jólét és dicsőség azonban, ambiciózus természetével és büsz-

“ Az el nem bukott világok lakói szánsálmommal és szemrehányóan figyelik az emberi büszkeséget és önfelmagasztalást. ”

– *The Youth's Instructor*, 1905. április 4.

TARTALOM | C-31 | JÚLIUS 30.

33 | A jólét veszélyei

37 | Lázadás Marionban

38 | Valódi megtérés

40 | Egy fiú, akit tehénnek hívnak
– 1. rész

“Az ember mindenért adós,
amit büszkén magáénak vall.”

– *The Youth's Instructor*, 1905. április 4.

keségével társulva, idővel elhomályosították ezeket a mély benyomásokat.

A poharat akkor a legnehezebb vinni, amikor tele van. Nabukodonozor soha nem volt nagyobb veszélyben, mint sikere csúcán. „Azért aki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék.” (1Kor 10:12) Isten meg akarta menteni a mennyek országa számára, ezért kegyelméből figyelmeztetést küldött a királynak.

Később felidézte ezt a tapasztalatát, amikor levelet írt birodalma polgáraihoz. Bizonyágtételét azzal kezdte, hogy szeretné másokkal is megosztani azt a békét, amelyet megtalált (lásd: Dán 3:31-33).

Nabukodonozor az akkori világ leghatalmasabb uralkodójaként sikerének ismertetésével kezdte beszédét. „Én Nabukodonozor békében valék az én házámban, és virágzó az én palotámban.” (Dán 4:1)

II. RÉSZ

A fát nemcsak Nabukodonozor látta. Mennyei felügyelők is jelen voltak. Egyikük azt a parancsot kapta, hogy vágja ki a fát, metsze le ágait, fossa meg azokat csodálatos leveleitől és gyümölcseitől. Az élelemért és menedékért odavonzott állatokat elkergették. A fa csonkját és gyökerét azonban meghagyták, minden viszontagságnak kitéve. Emberi szívét állatira cserélték, hogy hét évig legeljen, mint egy szarvasmarha.

Nabukodonozor álmában „vigyázók határozatából van ez a rendelet, és a Szentek parancsolata ez a végzés, hogy megtudják az élők, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán, és akinek akarja, annak adja azt, és az emberek között az alábbvalót emeli fel arra.” (Dán 4:14) Isten az uralkodó, nem Nabukodonozor. Az övé az utolsó szó. „A nyugtalan föld felett trónol az Úr; isteni tekintete előtt minden nyitva van; és a felséges és békés örökkévalóságból a legjobb belátása szerint kormányoz.” (*A nagy Orvos lábnymán*, 417. old.)

Ahogy Dániel hallgatta Nabukodonozor álmát, azonnal megértette jelentését. Szomorúság töltötte be szívét, amikor rádöbbenett ennek következmé-

Jóléte azonban nem volt egyenes arányban a békességgel. „Álmod láték és megrettenge engem, és a gondolatok az én ágyamban, és az én fejemnek látásai megháborítanak engem.” (2. v.) Elmondta a fémekből készült szoborról szóló álmát, valamint annak magyarázatát, hogy királyságát más, alacsonyabb rendű királyságok váltják fel. Ez az új álom egy hatalmas katasztrófát látszott előre jelezni.

Bizonyosságot keresve összehívta országa legbölcsebbjeit. Ebben a csoportban hízelgők és igazmondók is voltak. Hiába azonban tanácsosai „segítsége”, nem tudtak kielégítő magyarázatot adni álmára, ami megnyugvást hozott volna neki. (lásd: Zsolt 60:11)

A végén talán vonakodva, de kikérte Dániel véleményét. Dániel figyelmesen végighallgatta az álmot. A király egy nagy fát látott, amely olyan magasra nőtt, hogy mindenholnan látható volt. Csodálatos levelei voltak, és elegendő gyümölcsöt termett az egész föld ellátására. Árnyékot adott az állatoknak, és fészket a madaraknak.

Ez a csodálatosan megnyugtató jelenet azonban hirtelen megváltozott, amikor egy tekintélyes parancs érkezett a mennyből. Ez a végkifejlet zaklatta fel a királyt.

nyeire. A Biblia egy kivágásra ítélt fához hasonlította a hatalmas uralkodót. (lásd: Zsolt 37:35, Jób 24:40, Ez 31:2-14) Dániel felismerte, hogy Isten a közelgő ítéletre figyelmeztette Nabukodonozort. De szavai-
ból a remény sugara is felcsillant. „Nem hagy rajtok gyökeret, sem ágat” (Mal 4:1), de a fatuskó és a gyökerek megmaradtak. Jób mondta: „Mert a fának van reménysége; ha levágják, ismét kihajt, és az ő hajtásai el nem fogynak.” (Jób 14:7)

Az álom meghallgatása után Dániel egy ideig hallgatott. Tudta, hogy Nabukodonozor örök sorsáról van szó, és ez megfelelő alkalom lesz, hogy segítséget nyújtson lelki szükségleteinek orvoslásában. Nabukodonozor bátorította Dánielt, hogy magyarázza meg

az álom jelentését, és ő nagyon tapintatosan kezdte. „Uram, az álom szálljon a te gyűlölködőre, a magyarázata pedig a te ellenségeidre!” (Dán 4:16)

Ezután elmondta: A nagy fa Nabukodonozort jelképezte, és Isten figyelte. Ő, aki megajándékozta hatalommal, most elveszi azt tőle. Nabukodonozor lekerül a trónról. Életben marad, de nem palotájában, hanem kint a mezőn, az állatokkal. Azokhoz hasonlóan fűvet fog legelni, ameddig el nem ismeri Isten hatalmát és tekintélyét. Ugyanaz az Isten, aki neki adta azt a hatalmas királyságot, majd elvette tőle, helyre is állítja

majd alázatban, így megérti, hogy Isten „annak adja azt, akinek akarja”. (22. v.)

Dániel egy megható felhívással fejezte be mondanivalóját. „Azért, oh király, az én tanácsom téged néked, és vétkeidről igazság által szabadulj és a te hamisságaidtól a szegényekhez való irgalmasság által. Így talán tartós lesz a békességed.” (24. v.)

Dániel magyarázatától felzaklatva és megrémülve Nabukodonozor eldöntötte, hogy komoly változtatásokat eszközöl, de elhatározása nem bizonyult tartósnak.

III. RÉSZ

Nabukodonozor történetének folytatása nagyon komoly tanulságokkal szolgál számunkra. „A jóindulattal adott eligazítás és a múlt tapasztalataiból fakadó intések ellenére Nabukodonozor engedte, hogy az utána következő birodalmak iránt féltékeny legyen.

Uralkodása, amely mindeddig jórészt igazságos és irgalmas volt, zsarnokivá lett. Mivel megkeményítette szívét, a maga dicsőségére használta Istentől kapott képességeit, önmagát Isten fölé emelte, aki életet és hatalmat adott neki. Isten hónapokig halogatta büntető ítéletét. Ahelyett azonban, hogy ez a türelem megtérésre készítette volna a királyt, addig táplálta magában a gőgöt, míg elvesztette bizalmát az álom magyarázásában, és tréfálkozott korábbi félelmén.” (*Próféták és királyok*, 519. old.)

Tizenkét hónap múlva Nabukodonozor fölényesen sétált csodálatos palotájában, és így kiáltott fel: „Nem ez-e ama nagy Babilon, amelyet én építettem királyság házának, az én hatalmasságom ereje által és dicsőségem tisztességére?” (Dán 4:27) Az ítélet addig halogatott végrehajtásával nem lehetett tovább várni. Isten kiadta a parancsot, hogy egy hatalmas angyal vegye el a király értelmét és józan ítélőképességét. A tekintélyes uralkodó hirtelen dühöngő őrültté vált.

Mennyire borzalmas a büszkeség, és mennyire nehezen tudja Isten kiirtani az emberi szívből! „Ezt mondja az Úr: Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcsességével, az erős se dicsekedjék az erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával. Hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekedik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr.” (Jer 9:23-24)

Nabukodonozor hét évig élt állat módjára, de amikor Isten végül helyreállította elméje épségét, egy megváltozott ember volt. „És az idő elteltével én, Nabukodonozor, szemeimet az égre emelém, és az én értelmem visszajöve, és áldám a felséges Istent, és dicsérem és dicsőítém az örökké élő, kinek hatalmas örökkévaló hatalom és országa nemzedékről-nemzedékre áll.” (Dán 4:31)

Alázatosan jelentette ki: „Most azért én, Nabukodonozor, dicsérem, magasztalom és dicsőítém a mennyi királyt: mert minden cselekedete igazság, és az ő utai ítélet, és azokat, akik kevélységben járnak, megálázhatja.” (34. v.)

A hitetlenek útja valóban kemény. (lásd: Péld 13:15) Nabukodonozor elmezavara elkerülhető lett volna, ha megfogadja a próféta tanácsát. Salamon írta: „Az Úrnak fenyítését fiam, ne utáld meg, se meg ne und az ő dorgálását. Mert akit szeret az Úr, megdorgálja, és pedig mint az atya az ő fiát, akit kedvel.” (Péld 3:11-12) Pál hozzátette: „Bármely fenyítés ugyan jelenleg nem látszik örömdolgosnak, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazságnak békességes gyümölcseivel fizet azoknak, akik általa gyakoroltatnak.” (Zsid 12:11)

Isten azonban inkább nem szeretne fenyíteni. Dániel tanácsa három olyan dologra vetít fényt, melyeket megtéve együtt dolgozhatunk Istennel megváltásunkért.

Először, *fogadjuk el Isten tanácsát*. Legyünk annyira aláztatosak, hogy fogadjuk el ítéletét állapotunkról, és tartsuk be tanácsait. Ez által válunk képessé együtt munkálkodni Vele megváltásunkért.

Másodszor, *igazsággal törjük meg a bűn erejét*. „Ne győztesse meg a gonosztól, hanem a gonosz jóval győzd meg.” (Róm 12:21) A bűnös szokások nem törnek meg, ha csupán szomorkodunk miattuk. Isten erejével döntsünk helyesen, és ápoljunk nemes gondolatokat elménkben! Kezdjük imával a napot! Tanuljunk meg kívülről bibliaszövegeket! Figyeljünk, miben lehetünk mások segítségére!

Harmadszor, *legyünk együttérzőek és irgalmasok*. Ha figyelmen kívül hagyjuk és elhanyagoljuk a szűkségben levőket, akkor szívünk megtelik önzéssel. Amikor azonban mások felé fordulunk, utat nyitunk Istennek, hogy megmutassa mások iránt kegyelmét és irgalmát. Ezáltal mi is betelünk kegyelemmel, és a gonosz gondolatoknak már nem marad hely.

Miért hanyagolnánk el a tanácsot és választanánk a fenyítést? Ha Isten munkatársai vagyunk, ha megfogadjuk tanácsait, akkor elkerülhetjük a megszégyenítést, az erkölcsi hanyatlást, az üresen eltöltött éveket és számos rossz tapasztalatot.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. A bolond az az ember, aki ugyanazt a dolgot ismételteti, miközben más eredményre számít. Ha ez a meghatározás igaz, vajon Nabukodonozornak helyén volt-e az esze, amikor újra és újra a bölcseitől kérte álma magyarázatát, akik pedig korábban többször is alkalmatlannak bizonyultak a feladatra? _____

Szerinted miért őket kérdezte először, és miért nem egyenesen Dánielhez fordult? _____

2. Olvasd el Dán 4:22 versét! Isten valóban közbelép a földi uralkodók kinevezésének folyamatába? _____

Egyes országokban az emberek azt gondolják, hogy szavazás által ők maguk választják meg vezetőiket. Isten vagy a szavazók választják ki a vezetőket? Indokold a válaszod! _____

II. RÉSZ

3. Miért tanácsolta Dániel Nabukodonozornak, hogy legyen irgalmas a szegényekkel? Hogyan tesz a gazdagság és a vagyon kevésbé együtt érzővé a szegényekkel szemben? _____
4. Szerintetek miért mondta Salamon, hogy „szegénységet vagy gazdagságot ne adj nékem” (Péld 30:8)? Miért annyira veszélyes számunkra a gazdagság? _____

III. RÉSZ

5. Miután Isten álomban figyelmeztette Nabukodonozort, miért adott még időt neki hiányos jelleme kijavítására? _____

Isten ad neked időt, hogy kijavítsd egy olyan jellemhibádat, melyre hetekkel vagy hónapokkal korábban mutatott rá? _____

Hogyan bátorít ez arra, hogy legyünk türelmesek más vétkezőkkel? _____

6. Az irigységet a büszkeség és az elismerés érzésének hiánya okozza. Olvasd el újra a harmadik rész első bekezdésében található idézetet! Miben hasonlít ez Saul Dáviddal szembeni féltékenységére? _____

Hogyan veheti át az irigység az uralmat életünk felett? _____

7. Dániel három dolgot tanácsolt Nabukodonozornak. Dán 4:24 Te hogyan alkalmazhatod ezt saját életedben? _____

További tanulmányozásra: *Próféták és királyok*, 514–521. old.

Csodák az életemben

– 31. rész, írta: John N. Loughborough

Lázadás Marionban

Ezernyolcszázhatvanöt májusában a Generál Konferencia lelkeszi osztálya úgy döntött, hogy én kísérem el a White házaspárt néhány wisconsini, illinoisi és iowai találkozóra, majd maradjak az iowai körzet gyülekezeteiben munkálkodni.

A Battle Creek-i konferencián örültünk, hogy a négy éve tartó borzalmas polgárháború végre véget ért, és a partvidék készen áll a harmadik angyal üzenetének befo gadására. Nem is gondoltuk, hogy körünkben egyesek a konferencia ideje alatt anyagot gyűjtöttek, hogy lázadást szítsanak a Hetednapi Adventista Egyházban.

A konferencián részt vett két-három olyan házaspár, akik nem maradtak meg az igazságban. Világiasan öltözök dtek és ékszereket hordtak. Ugyanakkor jelen volt Snook és Brinkerhoff Iowából, akik már titokban a szét-húzás magvait vetették egyházterületükön. Anélkül, hogy megérdeklődtek volna, kik azok a világiasan öltözött hölgyek, pletykákat kezdtek terjeszteni a Battle Creek-i gyülekezet büszkeségéről, és arról, hogy ott tollakkal és ékszerekkel díszítve járnak. Ugyanakkor a bizonyásgételeket is cáfolni kezdték, és széthúzást idéztek elő az iowai körzetekben.

Mi erről egészen addig semmit nem tudtunk, amed dig június 9-én el nem értünk a wisconsini Monroe-ba. Ott Ingraham lelkesz megmutatta White lelkesznek Snook levelét, amelyben a következő kijelentések álltak: „Ingraham testvér, mi a véleményed arról, hogy visz szatérjünk régi tervünkhöz, vagyis a gyülekezetek füg getlenségéhez?” White lelkesz azonnal felismerte ebben a szervezet elleni lázadást. Pilot Grove-ban éppen az iowai egyházterület tavaszi közgyűlését tartották, és oda érkezve megtudtuk, hogy Snook és Brinkerhoff azt tanít ották, hogy az üzenet sokkal messzebbre eljutna, ha megszabadulnának White testvérnő bizonyásgételeitől.

Amikor a konferencián találkoztunk a mieinkkel, White lelkesz azt javasolta, hogy mielőtt bármi másnak nekifognánk, ellenőrizzük le Snook és Brinkerhoff vádjait. Engem neveztek ki a bizottság elnökének, és egy egész napot (június 30.) szenteltünk az ügynek. A két férfi elmondta ellenvetéseit, és a White házaspár válaszolt. Délután 5 órakor mindkét férfi elismerte, hogy kifogásaikra választ kaptak, és nincsenek további kérdéseik. Másnap láttam, ahogy egymástól függetlenül mindketten átnyújtották White lelkesznek írásos vallomásukat tévedésükről, majd vasárnap Snook egy nagylétszámú hallga

tóság előtt kijelentette, hogy a gonoszt szolgálta, amikor ellentmondott a White házaspárnak.

Néhány nap múlva azonban újra visszatért előbbi gondolataihoz. Felvette a kapcsolatot Brinkerhoff-fal, és ezzel egyidőben megszűnt a mi sorainkban dolgozni. Újra felvetették a „gyülekezetek függetlenségének” tervét. Ez azonban még néhány hónapig nem került kivitelezésre. Ez idő alatt én az iowai gyülekezetekben szolgáltam. Vonakodva váltam meg White lelkesztől, de a kötelesség más munkaterületre hívott, ezért a számomra komoly bátorítást jelentő közös utazásaink véget értek.

Július 17-én indultam Marionból Waukonba, és a dubuque-i vasúttávkelőnél tanúja voltam a Wapsipinicon folyó áradásai okozta károknak. A folytonos esőzések miatt a vízszint annyira megemelkedett, hogy a völgyben levő kiterjedt kukoricaföldeket és csodálatos kerteket teljesen elmosta. Dubuque-től nyugatra majdnem minden vasúti hidat magával ragadott az ár. Amikor a víz visszatért megszokott medrébe, a régi, biztonságos gázlók teljes mértékben vízmosásokká váltak, és sokan belefulladtak az így keletkezett öblökbe.

Július 28-án pénteken George Butler lelkesz felvett engem és Brinkerhoff lelkeszt a West Unionba tartó kocsijába. Cleremontba érve észrevettük, hogy a Turkey folyó hídja eltűnt, és az átkelőhelyek járhatatlanok. Csak aprócska evezős csónakokkal lehetett átkelni. Csupán két óra volt hátra a következő összejövetelünk kezdetéig, és 7 mérföldet kellett megtennünk a túlsó partig. Mivel a következő híd 20 mérföldre volt, elhatároztuk, hogy csónakkal kelünk át. Először csomagjainkat, a lószerszámot és a kocsni üléseit vitték át, majd a kocsit is felvontatták egy csónakra úgy, hogy kerekei a vízben voltak. Egy ember beszállt a csónakba, hogy egyensúlyban tartsa a kocsit. Egy másik csónak két emberrel szintén vízre szállt, és a kocsni mellé eveztek. Az egyik férfi a kocsni csapját tartotta, a másik pedig teljes erejéből evezett felfelé a folyón. Ezután a lovakat úsztatták át egyenként. Utoljára pedig, kissé félve, de mi is beszálltunk a csónakba, és nem sokára átértünk a túlsó partra.

Történelmi kapcsolat

Valódi megtérés

Megváltásunk érdekében meg kell tapasztalnunk az igazi megtérést. Végzetes tévedés, hogy egyesek, magukat keresztényeknek vallva, nem nevükhöz méltóan élik mindennapjaikat. Isten szemében a név, a cím semmit sem ér. Ő azt kérdezi, hogy életünk összhangban áll-e az Ő akaratával.

Sokan úgy vélik, hogy megtértek, mégsem rendelkeznek az Isten ígéjében bemutatott jellemmel. Szomorú lesz számukra az a nap, amikor minden ember elnyeri cselekedetei jutalmát. A megtérés a szív megváltozása, megigazulása. Krisztus érdemeire támaszkodva, gyakorolva a Benne való igaz hitet, a bűnbánó bűnös megbocsátást nyer bűneire. Amint megszűnik gonoszt cselekedni és megtanul jót tenni, növekszik a kegyelemben és Isten ismeretében. Felismeri, hogy Jézus követése a világtól való elszakadást jelenti, és a kockázatokat mérlegelve mindent szemétnak ítél, hogy megnyerje Krisztust. Belép hadseregébe, majd bátran és örömmel áll be a harcba és küzd természetes hajlamai és önző vágyai ellen, akaratát alárendelve Krisztus akaratának. Naponta keresi az Úr kegyelmét, ez által megerősödik és segítséget kap. Egykor énje uralkodott szívében, és a világi kedvtelésekben lelte örömét. Énjét azonban alávetette Isten uralmának, aki uralkodik benne. Életében láthatóvá válnak az igazság gyümölcsei. Most már gyűlöli a bűnt, melyet valaha kedvelt. Határozottan és kitartóan halad a szentség ösvényén. Ez a valódi megtérés. (...)

A Szentírásnak fontos szerepe van a jellem ezen átalakulásában. Krisztus így imádkozott: „Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te ígéd igazság.” Ha tanulmányozzuk és engedelmeskedünk neki, Isten ígéje dolgozik a szívben, és legyőz minden szentségtelen tulajdonságot. A Szentlélek meggyőz a bűnről, és a feltörő hit Krisztus szeretete által dolgozni kezd, testünket, lelkünket, elménket, teljes lényünket alávetve az Ő akaratának.

Az ember látja az őt fenyegető veszélyt. Tudja, hogy szüksége van jelleme, szíve megváltoztatására.

Félni és rettegni kezd. A Szentlélek azonban dolgozik benne, és ezzel a félelemmel és rettegéssel viszi véghez jellemhibáinak felismerését, és ismeri fel, mit tehet, hogy a vágyott változást elérje. Szíve megalázkodik, bűnvallomással és bűnbánattal mutatja be a reform utáni vágya őszinteségét. Megvallja bűneit Istennek, és ha valakit megbántott, attól is bocsánatot kér. Miközben Isten dolgozik benne, a bűnös a Szentlélek befolyása alatt gyakorlatba ülteti, amit Isten véghezvitt szívében és elméjében. A Szentlélekkel összhangban cselekszik, így válik valódivá és igazzá megtérése.

Az ember nemessége és méltósága egyre magasabb szintre emelkedik, amikor ellene fordul a rossznak, amely annyi évig rabságban tartotta. Szent ellenszenvet érez arra gondolva, hogy olyan sokáig Sátán rabja volt, megengedve az ellenségnek, hogy távol tartsa legjobb barátja megismerésétől.

A bűnös munkálkodik együtt Megváltójával szabadsága biztosítása érdekében. Legyen biztos afelől, hogy mennyei segítők dolgoznak érdekében. Drága kételkedő és csüggedő lelkek, imádkozzatok azért az erőért és bátorságért, amellyel Krisztus szeretne megajándékozni titeket! Keres titeket, és vágyik arra, hogy szükségét éreztétek segítségének. Kinyújtja karját és megragadja a segítségért nyúló kezet. Megígérte: „aki hozzám jó, semmiképpen ki nem vetem.” Elménk, szívünk álljon készen a bűn ellen vívott harcra. Lágyljon meg szívünk arra gondolva, milyen régóta szolgáljuk legkegyetlenebb ellenségünket, és elfordultunk attól, aki életet adott nekünk, aki szeret és magáénak fogad el bennünket, bár bűnösök vagyunk. Lépünk ki a lázadás zászlaja alól, és foglaljunk állást Immáuel vérrel megpecsételt lobogója alatt!

Aki erős, kiegyensúlyozott jellemet épít ki, mindent Krisztusnak adjon át, és mindent Érte tegyen! A Megváltó nem fogadja el a megosztott szolgálatot. Naponta meg kell tanulnunk átadni önmagunkat Neki. Tanulmányoznunk kell az ígét, meg kell értenünk mondanivalóját, és engedelmeskednünk kell elveinek. Csak így érhetjük el a legmagasabb krisztusi mércé kiválóságát. A lelki fejlődést semmi nem akadályozhatja, hogy így a mennyei természet részesévé váljon. Isten napról napra dolgozik bennünk, tökéletesítve jellemünket, hogy megállhassunk a végső ítélet napján. Az ilyen ember élete minden napján másokat szolgál. A benne levő világosság szerte árad, és megzabolazza a nyelvet. Napról napra hatalmas, magas-

tos tapasztalatok által mutatja be emberek és angyalok előtt, mit tehet az evangélium a bukott emberekért.

Ne kíméljük magunk, hanem őszinte erőfeszítéssel vigyük tovább a reformot, amelynek meg kell történnie életünkben. Feszítsük meg énünket! A szentségtelen szokások megpróbálnak feltörni, de Jézus nevében, és az Ő ereje által győzhetünk. (...)

A bűn rombolása, pusztítása és szégyene hatalmas, de mennyivel nagyobb ennél a megváltó szeretet nagysága, hatalma és tekintélye! Az emberi lényeknek, akik törekednek hasonlítani a mennyei képhez, rendelkezésükre áll a menny kincsestára, és egy olyan hatalmas erő, amely még a büntelen angyaloknál is magasabbra helyezi őket.

– *The Review and Herald*, 1904. július 7.

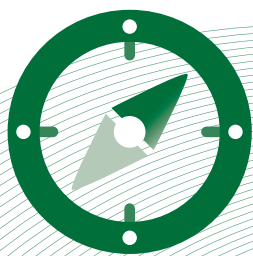
MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Melyik két dolog nem ér semmit Isten szemében? _____
Mit kér Ő? _____
2. Jellemezd azokat, akik azt gondolják, hogy megtértek. _____
3. A harmadik bekezdés végén olvasható a következő kijelentés: „Ez a valódi megtérés.” Minek alapján jelenti ki ezt? Írd le saját szavaiddal, mit jelent az igazi megtérés! _____

4. Minek van nagy szerepe a jellem átalakulásában? _____
Mi történik, ha tanulmányozzuk Isten szavát és engedelmeskedünk neki? _____
5. Az ötödik bekezdés is a valódi megtérés gondolatával zárul. Minek alapján jelenti ki ezt? Írd le saját szavaiddal! _____

6. Gondolkodj el a 3. és 5. kérdésekre adott válaszaidon. Te valóban megtértél? _____
7. Milyen bátorítást találunk a szövegben? _____

8. Mi áll azok rendelkezésére, akik törekednek hasonlítani a mennyei képhez? _____

A hit fejezetei

Egy fiú, akit tehénnek hívnak – 1. rész

Scott Griswold lelkész

A mikor a feleségemmel a kambodzsai misszióállomáson szolgáltunk, első kisbánk, Joelle születésére Thaiföldre repültünk. Kambodzsza még a háború utáni évek zűrzavarát élte, és féltünk, hogy ha komplikációk adódnak, nem lenne elegendő tapasztalatuk orvosolni a helyzetet. Kislányunk, Joelle tehát egy makulátlanul tiszta kórházban született, szakképzett személyzet közreműködésével.

Két hét elteltével ideje volt visszatérni Kambodzsába. Julie-val együtt kissé tartottunk tőle, hogy drága kislányunkat abba a szegénységtől sújtott, piszkos országba vigyük. Az emberek kiseperték ugyan a házukat, de szemetes autók még nem voltak, így minden hulladék az utcákra került. Mindenhol óriási szemétkupacok éktelenkedtek.

Joelle azonban túlélte, és gyorsan növekedett. Folytattam a khmer nyelv tanulását, és angolt tanítottam a környékünkön lakó fiataloknak. Örültek az ingyen nyelvóráknak egy angol anyanyelvű személytől. Ugyanakkor nagyon tetszett nekik a mi szőke kislányunk, és mindenki ölbe akarta venni.

Karácsony környékén elhatároztuk, hogy ünnepet szervezünk a házukban. Tanítványaink nem ismerték Jézust, így a születése történetéről sem tudtak. Csodálatos alkalom volt arra, hogy bemutassuk nekik Krisztust.

Előkészítettünk néhány karácsonyi éneket, süteményt és gyümölcslevet kínáltunk a vendégeknek. Sokat gondolkodtam azon, hogy minél egyszerűbb nyelvezettel mutassam be a történetet. Meg akartam értetni a résztvevőkkel ezt a csodálatos eseményt. Ők nem ismerték Istent, sem Jézust. Így gondolkodtam: „Vajon egyáltalán elhiszik a történetet a fogantatásról, az angyalokról, a pásztorokról, a bölcsekről és a csillagról?”

Nagyon jól emlékszem arra a napra. Több mint negyven tanuló és szomszéd gyűlt össze. Matracokra telepedtünk házuk hátsó szobájában. Azzal kezdtem, hogy mennyire elromlott a világ a sok háború, erőszak, kegyetlenség és szegénység miatt. Beszéltem nekik egy Istenről, aki egy tökéletes, mennynek nevezett helyen élt. Rámutattam, hogy ott, a mennyben, Istent érde-

Yang Go és a Griswold család

kelte ez a világ sorsa, segíteni akart rajta, ezért úgy döntött, hogy kisbábaként megszületik ezen a világon. Ó, mennyire ismerős ez a történet számunkra! Minden évben újra és újra meghallgatjuk. Sokszor el is feledjük, mennyire különleges. Megosztottam velük, hogy Jézus királyi palota helyett egy szegény ács családját választotta. Közelebb szeretett volna kerülni a szegényekhez

és megtapasztalni küzdelmeiket. Elmondtam, hogy Józsefnek és Máriának messzire kellett utaznia, pedig Mária terhes volt. Senki nem akarta beengedni őket a házába vagy a fogadójába. Ezért egy állatokkal teli istállóban kellett megszülnie kisbabáját.

Ekkor az én kicsi Joelle-mre gondoltam. Nekünk lehetőségünk volt elutazni egy tiszta, higiénikus kórházba, ahol az orvosok és a nővérek legjobb tudásuk szerint láttak el bennünket, és figyeltek minden apró részletre. Sőt, még szüleink is odautazhattak a nagy alkalomra. Józsefnek, Máriának és Jézusnak azonban nem volt ilyen kiváltságban része. Ők egyedül voltak. Egyiptomba kellett menekülniük a gyűlölködő Heródes király elől. És Jézus mindezt azért választotta, mert szeret bennünket és segíteni szeretne rajtunk.

A szoba túlsó végében az egyik tanítványunk nagyon figyelt. Yang Go-nak hívták. Szerettem a természetét. Az órán, de az utcán is mindig mosolygott és viccelődött. Egyszer elcipelt a város másik végébe, hogy találkozzak családjával és barátaival.

Akkor karácsonykor azonban nagyon komoly, elgondolkodó arccal figyelte a történetet. Amikor befejeztem és mindenki a frissítők után nyúlt, ő még mindig ült és gondolkodott. Mellé ültem. „Nagyon elkomolyodtál. Min gondolkodsz?”

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Kézírás A FALON

Aranyszöveg | Ézsaiás 3:11-12

„Mondjátok az igaznak, hogy jól
lészen dolga, mert cselekedeteik
gyümölcsével élnek. Jaj a gonosznak,
gonoszul lesz dolga, mert kezeinek
cselekedete szerint fizetnek néki.”

I. RÉSZ

A Biblia szerint a világi szórakozás rossz, hiszen mindig keserűséggel, szomorúsággal végződik. Heródes születésnap mulatsága, zenéjével, lakomájával, borával, táncával, Keresztelő János lefejezésével végződött. Az izraeliták aranyborjú-szentelő mulatságát is éneklés, tánc, lakoma és ivás kísérte, és ezrek halálával zárult. Ahasvérus nagy evés-ivása és ünneplése is rosszul, a király válásával fejeződött be. (lásd: Mt 14:6-11, 2Móz 32:6-28, Eszt 1:5-21)

A történelmi feljegyzések egyik legszokatlanabb és legrendhagyóbb mulatsága Babilonban történt. „Belsazar király nagy lakomát szerze az ő ezer főemberének, és az ezer előtt bort ivék.” (Dán 5:1) „A jómód és a királyi hatalom által nyújtott minden szórakozás egyesült ennek az eseménynek a pompájában. Minden volt, ami a testi örömeket és kívánságokat kielégítse. A hercegek és a főemberek víz helyett itták a bort, és engedtek mámorító befolyásának.” (*The Review and Herald*, 1881. február 8.)

Furcsa időzítés volt egy ilyen lakomára, hiszen a várost már körülvették az ellenség elszánt és jól felszerelt csapatai. Belsazar azonban biztonságban érezte magát. Azt hitte, hogy Babilon ostroma sikertelen lesz, hisz a várost erős falak védelmezik és húsra elegendő élelem van a falakon belül. Víz is volt bőségesen az Eufráteszből, Nyugat-Ázsia leghoszsabb folyójából.

Belsazar jól ismerte nagyapja álmát, mely szerint Babilont egyszer legyőzi egy másik hatalom. Lehet-

“ Belsazar szórakozása és önfelmagasztalása elhomályosított elméjében egy tanulságot, melyet soha nem lett volna szabad elfelejtenie. (...) Ez a veszély leselkedik ma is a megdöglött, vakmerő fiatalokra. ”

– *The Youth's Instructor*, 1898. május 19.

TARTALOM | C-32 | AUGUSZTUS 6.

41 | Kézírás a falon

45 | Betegségtől sújtva

46 | Mi a helyzet a lelkeddel?

48 | Egy fiú, akit téhénnek hívtak
– 2. rész

séges, hogy még Ézsaiás prófécijának is hallotta hírét, hogy Babilon bukását Círus okozza majd (lásd: Ézsa 44:28, 45:1). Azonban figyelmen kívül hagyta a zsidók Istenét és nem vette komolyan az ítéletről szóló prófeciákat.

Mámoros hősködéssel eltelve Belsazar király úgy döntött, gúnyt űz Izrael Istenéből, és parancsot adott, „hogy hozzák elő az arany és ezüst edényeket, amelyeket elvive Nabukodonozor, az ő atyja a jeruzsálemi templomból, hogy igyanak azokból a király és az ő főemberei, az ő feleségei és az ő ágyasai.” (Dán 5:2)

A parancsnak engedelmeskedtek, a szent edényeket előhozták, és „ivának azokból a király és az ő főemberei, az ő feleségei és az ő ágyasai. Bort ivának, és dicsérék az arany-, ezüst-, érc-, vas-, fa- és kőisteneiket.” (3, 4. v.)

Belsazar részegsége azonban nem mentség szentségtelenségére. „Aki a részegítő poharat ajkához emeli, az felelős mindazért az igazságtalanságért, amit ittas állapotban elkövethet.” (*Jézus élete*, 222. old.)

Bár nem tudatosította, az utolsó figyelmeztetést utasította vissza. Elhanyagolta az utolsó kegyelmi ajánlatot, félredobta az utolsó esélyt. Ez volt királyságának utolsó napja. Belsazar most tanulta meg azt az igazságot, amelyet korábban visszautasított: „a felséges Isten uralkodik az emberek birodalmán.” (Dán 4:14)

Jelen volt egy hívatlan vendég, aki nemsokára véget vet a mulatozásnak. Egy Megfigyelő, aki látta tiszteletlenségét és istentelenségét. A király mennyi elleni lázadása elérte végső határát. „Abban az órában emberi kéznek ujjai tűnének fel, és írának a gyertyatartóval szemben a király palotájának meszelt falán, és a király nézé azt a kézfejet, amely ír vala.” (Dán 5:5)

II. RÉSZ

A mulatság hirtelen véget ért. „Elhalkult a zsvajgó jókedv, miközben az emberek valami leírhatatlan rémülettől megdermedve figyelték a kezét, amely lassan rajzolta a titokzatos betűket. Filmszerűen pergett le előttük gonosz életük cselekedetei. Mintha az örökkévaló Isten ítélőszéke előtt álltak volna, akinek hatalmával épp akkor dacoltak. Ahol néhány pillanattal előbb hangos jókedv és istenkáromló élcelődés hallatszott, az most fakó arcok és kétségbeesett jajveszékelés színtere lett. Amikor Isten megfélemlíti az embert, akkor nem tudja elrejtteni rettegését.” (*Próféták és királyok*, 524. old.)

A leghibásabb, de a legrémültebb is maga a király volt. „Ekkor a király ábrázata megváltozék, és az ő gondolatai megháboríták őt, és derekának inai megoldódának és az ő térdei egymáshoz verődének.” (Dán 5:6) Hívatta bölcseit, és komoly előléptetést ígért nekik, ha elolvassák neki az írást. Azonban azok nem voltak jobban hasznára, mint annak idején Nabukodonozor emberei az álom megfejtésében.

Dánielt évekig elhanyagolták, de ebben a válsághelyzetben Nabukodonozor királynéja, Belsazar nagymamája (talán házassági kapcsolat által), okos javaslattal állt elő. „Van egy férfiú a te országodban, akiben a szent isteneknek lelke van, és a te atyád idejében értelem, tudomány, és az istenek bölcsességéhez hasonló bölcsesség találtaték benne (...). Mivelhogy Dánielben, akit a király Baltazárnak nevezett, nagyobb lélek, tudomány és értelem, álmoknak magyarázata és titkok megjelentése és rejtélyek meg-

fejtése találtatott. Most azért hvattassék elő Dániel, és ő megjeleníti az értelmet.” (11, 12. v.)

Késő éjjel volt már, amikor a nyolcvanas éveit taposó Dánielt sürgősen a királyi bálterembe hívták, kérve, hogy magyarázza meg a falon ragyogó tüzes szavak értelmét. Belsazar királyi ruházatot, arany nyakláncot és a királyság harmadik legmagasabb rangját ígérte neki a magyarázatért cserébe. Babilon mulandó kincsei azonban nem vonzották az idős államférfit. Így válaszolt: „Ajándékaid tiéd legyenek, és adományaidat másnak adjad, mindazáltal az írást elolvasom a királynak, és jelentését megmondom néki.” (17. v.)

Dániel ünnepélyesen, Nabukodonozor történetével, annak Istentől kapott hatalmával és tekintélyével, büszkeségével, majd büntetésével kezdte beszédét, és szomorúan közölte: „És te, Belsazar, az ő fia, nem aláztad meg a szívedet, noha mindezt tudtad.” (22. v.) „A tényekkel, melyek tanulságára szolgálhattak volna,

mit sem törődött, mintha meg sem történtek volna. Bűnözött, mint nagyatyja. Elég vakmerő volt, hogy elkövesse ugyanazokat a bűnöket, amelyek miatt Isten ítéletei sújtották Nabukodonozort. Ítélet zúdult rá, nemcsak a saját gonoszságaiért, hanem azért is, mert nem használta fel alkalmait, sem képességeit és lehetőségeit, hogy helyesen cselekedjék.” (*Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 436. old.)

A babiloni birodalom utolsó éjszakája sok tanulságot tartogat számunkra. Belsazar bűnei meglehe-

tősen közönségesek: feledékenység, hanyagság, büszkeség. Ezek azonban nagy bűnök. „Isten az ítélet napján nem azért kárhoztatja az embert, mert őszintén elhitte a hazugságot, vagy tévedésében lelkiismeretesen járt el, Az ítélet azért sújtja, mert nem élt az alkalommal, hogy megismerje az igazságot. A hitetlent nem azért ítéli el, mert hitetlen volt, hanem azért, mert nem ragadta meg a rendelkezésére álló lehetőségeket, amelyek által kereszténnyé válhatott volna.” (*i.m.*, 437. old.)

III. RÉSZ

Az ítélet ideje nem megfelelő a mulatozásra. „Sőt felemelkedtél az egek Ura ellen, és az ő házának edényeit elődbe hozták, és te és a te főembereid, a te feleségeid és a te ágyasaid bort ittak azokból; és az ezüst- és arany-, érc-, vas-, fa- és kőisteneket dicséred, akik nem látnak, sem nem hallanak, sem nem értenek; az Istent pedig, akinek kezében van a te lelked, és előttte minden te utad, nem dicsőítetted.” (Dán 5:23)

Ezután Dániel elolvasta és megmagyarázta a feliratot: „MENE, MENE, TEKEL, UFARSZIN!” (25. v.)

A „MENE” azt jelentette, hogy a királyok, királyságok egyénenként megmértek Isten igazságának mérlegén. Isten minden személynek vagy nemzetnek ad egy bizonyos időt, de nem engedi meg, hogy a bűn és a lázadás örökké tartson.

A „TEKEL” azt jelentette, hogy Belsazar és a babiloni birodalom elérte bűnössége határát. „Megmérettél a mérlegen és híjával találtattál.” (27. v.)

A „PERESZ” rámutatott, hogy a babiloni birodalom két részre oszlik, a médek és a perzsák kezébe kerül. A király még nem tudta, de abban a pillanatban már perzsa katonák masíroztak át az őrizetlenül hagyott kapukon át Babilonba.

Amikor Dániel befejezte beszédét, a király megparancsolta, hogy öltöztessék királyi ruhákba, és nyakára helyezzenek arany nyakláncot. A harmadik legnagyobb rangra emelte a királyságban, ahogy megígérte. (Belsazar tulajdonképpen a királyság második embere

volt, mivel apja társuralkodójaként kormányzott.) Ez volt Belsazar utolsó hivatalos parancsa, mert „ugyanazon az éjszakán megöleték Belsazar, a Káldeusok királya, és a méd Dárius foglalá el az országot mintegy hatvankét esztendő korában.” (30,31. v.)

Belsazar túl későn tanulta meg, mennyire mulandó a bűn gyönyöre. Mi azonban tanulhatunk a tapasztalatából. Mit mond el szívünk állapotáról, ha élvezzük a bűn bármilyen formáját? „Ha ismernének Istent, ha valóban megtértetek volna, akkor nem kedvelnétek a bűnös dolgokat. Istenfélelem tölt el benneteket, amikor felnéztek a Kálváriára, és feltárul előttetek a bűn gyűlöletes volta, hogy megláthassátok azt a hatalmas szeretetet, mellyel Isten felétek fordul, és ne keressétek a bűnös hajlamokat.” (1888 *Materials*, 961. old.) Reményteljesek számodra ezek a szavak? Mi a megoldás, ha szereted a bűnt? Hogyan tudod meggyűlölni?

Dániel könyvének 5. fejezete számos egyszerű, mégis nagyon lényeges tanulságot tartalmaz. Senki

“Isten elől semmit nem rejthetünk el. Nem bújhatunk el a számadás elől. Bárhol vagyunk, bármit teszünk, felelősek vagyunk Neki, akié vagyunk a teremtés és a megváltás által.” – *Sermons and Talks*, 1. köt., 216. old.

nem engedheti meg magának az élvezeteket és a szórakozást, amikor komoly odaszentelődésre és a bűngyűlöletre lenne szükség. Isten megismerésével, figyelmeztetéseinek komolyan vételével nem várhatunk idős korunkig. Veszélyes figyelmen kívül hagyni azon tanulságokat, melyeket szüleink vagy mások hibájából leszűrhetünk. Ne feledjük, hogy Isten tanúként mindig jelen van, ismeri gondolatainkat, szavainkat és cselekedeteinket. Az ítélet fényében kell be-

szélnünk és cselekednünk, „mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-ki megjutalmaztassék aszerint, amiket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.” (2Kor 5:10)

És egy másik fontos lecke: hűségünkkel idős korunkban is megtiszteljük Istent. Az ifjú Belsazár aznap éjjel meghalt, de az idős Dániel nem. Istennek még terve és feladata volt szolgálja számára a médek és perzsák királyságában.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. A szombat megrontása miben hasonlít Belsazár azon bűnéhez, hogy borivásra használta a szent edényeket? 3Móz 19:30, Ézsa 58:13-14, Ez 20:11-20 _____

A tized saját célokra való felhasználása is ugyanide sorolható? 3Móz 27:31, Mal 3:8-10 _____

2. Miért teszi Isten felelőssé az embereket az ittas állapotban elkövetett vétkeikért? _____

II. RÉSZ

3. Hogyan érezte magát Belsazár, amikor Isten félbeszakította gonosz mulatozását? Dán 5:6 _____
Hogyan érzik majd magukat a gonoszok Jézus visszajövetelek? Jel 6:14-17 _____
Milyen jövőbeli eseményt tartsunk mindig szem előtt? 2Kor 5:10-11 _____
4. Hasonlítsd össze Dániel válaszát Belsazár ajánlatára, és Bálám válaszát Bálák ajánlatára. Dán 5:17, Júd 11, 4Móz 22:17-18 _____

5. Jane édesanyja egy nem keresztény férfihez ment feleségül. Dániel Belsazárnak adott válaszából magyarázd meg, miért nem használhatja fel a lány édesanyja tévedését ürügyként arra, hogy maga is szintén egy nem keresztény férfivel házasodjon össze. _____
6. Egyesek úgy döntenek, hogy nem olvassák a Bibliát vagy a Prófétaság Lelkét, arra gondolva, hogy Isten nem vonja felelősségre őket azért, amit nem tudnak. Olvasd el a 2. rész utolsó bekezdését, és magyarázd meg, miért veszélyes ez a hozzáállás. _____

III. RÉSZ

7. Belsazár híjával találtatott, és ez velünk is megtörténhet. „Ha nem érzitek át a veszélyt, ha nem könyörögtök segítségért és erőért, hogy legyőzzétek a kísértéseket, egészen bizonyosan le fogtok térti a helyes ösvényről. Ez esetben hanyagságtok ott áll majd Isten könyvében, a próba napján pedig híjával találnak benneteket.” (*Bizonyságtételek*, 3. köt., 364. old.) _____

További tanulmányozásra: *Próféták és királyok*, 522–538. old.

Csodák az életemben

– 32. rész, írta: John N. Loughborough

Betegségtől sújtva

Augusztus 8-án postakocsival utaztam 35 mérföldet egy nagyon rossz úton Blairs-townba. Odaérve tudtam meg, hogy ott kell töltenem az éjszakát, mert csak másnap reggel van vonatom a továbbutazáshoz. Nem volt ismerős szálláshely, csak egy kis városi kocsmá, tele részeg fuvarosokkal. Egész éjjel tivornyáztak, és éjfél előtt három verekedés is volt. Nem volt nyugtom egész éjjel.

Másnap reggel vonatra ültem, hogy megtegyem a Nevadáig vezető további 75 mérföldet. Itt semmi emberi étkezésre alkalmas táplálékot nem találtam, de valahogy boldogultam, majd elindultam, szintén postakocsival a még 35 mérföldre levő Fort Des Moines felé. Az utak annyira elhanyagolt állapotban voltak, hogy az első tíz mérföld megtétele 5 órát vett igénybe.

Iowai munkánk idején White lelkésszel a legjobb belátásunk szerint hoztunk döntéseket. Augusztus 24-én reggel Eddyville-ben szálltam le a vonatról arra számítva, hogy Kaufman testvérrel teszem meg a hátralevő néhány mérföldet egy temetőig, ahol egy néhány nappal azelőtt elhunyt testvérnő temetésén kellett prédikálnom. Érkezésemkor a testvér egy táviratot nyújtott át nekem, melyben a következő szöveg állt: „White lelkész lebéult. Azonnal gyere Battle Creekbe.” A mozdonyvezető megálította a vonatot, ameddig új jegyet váltottam, és azonnal visszaindultam Battle Creekbe. Amikor odaértem, már annyira nehezen mozogtam, hogy csak lábujjhegyen tudtam lépkedni. Battle Creekben találkoztam Lay doktorral, gyülekezetünk egyik odaadó tagjával, aki ismerte a Dansville-i Jackson (New York) „vízkúráját”, és megtanulta a módszerét. White lelkész agyvérzése után úgy gondolta, hogy Dansville-be kellene utaznia gyógykezelésre, és az én állapotommal kapcsolatban is úgy döntött, hogy vízkúrára és pihenésre van szükségem. Így szeptember 14-én a White házaspár, jómagam és dr. Lay elindultunk az „Otthon a dombon” elnevezésű Dansville-i központba, ahol december 7-ig tartózkodtunk. Hat hét múlva felépültem az agyi vértolulás okozta gyengeségemből, de a White házaspárral maradtam, sétákra vittem őket és másokat is a környéken, egy kölcsönzött kocsival.

December 7-én Rochesterbe mentünk, ahol Bradley Lamson vendégei voltunk egészen 1866. január 1-ig, amikor a White házaspár visszatért Battle Creekbe. Előtte Andrews lelkész, az Orton házaspár és mások, három héten keresztül naponta eljöttek Lamsonékhoz, ahol

együtt imádkoztunk White lelkészért. Karácsony napján a rochesteri gyülekezet böjtöt hirdetett, és három összejövetelt is tartottak aznap a városban. Este újra Lamsonéknál találkoztunk egy imaórára, ahol ismét White lelkészért imádkoztunk. Erőtéljes alkalom volt. White testvérnő látomást kapott, és White lelkész csodálatos áldásban részesült. A látomással kapcsolatban White testvérnő a következőket nyilatkozta: „Sátán célja a férjem elpusztítása és sírba tétele volt. Ezen őszinte imák által azonban megtört az ereje.”

Amikor 1866 tavaszán visszatértem Battle Creekbe, Snook és Brinkerhoff a marioni gyülekezet 60 tagja közül 45-öt már a maguk oldalára fordítottak. Ugyanakkor támogatták a *Messenger* (Hírnök) és a *Hope of Israel* (Izrael reménye) pártiakat, és buzgón tiltakoztak White testvérnő *Bizonyságtételei* ellen. Indítottak egy újságot *The Advent and Sabbath Advocate* (Az advent és a szombat védelmezői) címmel. Pár hónap múlva azonban mindketten feladták a kiadvány megjelentetését és elhagyták a szombatünneplést. Az iowai Starr testvér elmondta, hogy keresztsége napján jelen volt Brinkerhoff, és a vízből kilépve találkozott vele. Kezet fogtak, mire azt mondta: „Örülök, hogy látom, állást foglaltál ezen emberek mellett. Náluk van az igazság, és sajnálom, hogy én elhagytam őket... Számomra már túl késő újra csatlakozni hozzájuk. Elveszett ember vagyok.”

1866 januárjától egészen április 3-ig maradtam Nyugat-New Yorkban, majd hazatértem michigani otthonomba. White lelkész még mindig gyengélkedett. A Generál Konferencia közgyűlése gyors léptekkel közeledett. White lelkész már nem tudta úgy intézni a dolgokat, mint előző években, ezért egy négynapos böjt- és imahetet hirdettünk (május 9-12.) érte, menyeyei bölcsességért, a Generál Konferencia ülészakáért, a kiadó munkájáért és a május 16-21. közötti michigani konferenciáért. Az összejövetelek színhelye a gyülekezet, valamint egy ötven láb alapterületű sátor volt.

Történelmi kapcsolat

Mi a helyzet a lelkeddel?

Ha félrehúznák a függönyt azon fiatalok előtt, akik soha nem adták át szívüket Istennek, vagy akik csak névleg keresztények, de nem újult meg szívük és nem szentelődött meg a jellemük, akkor látnák, hogy Isten szeme rajtuk van, és ugyanolyan zavarban lennének, mint Babilon királya volt.

Rádöbbsennének, hogy mindenhol, a nap minden órájában jelen van a szent Megfigyelő, aki mindent egyensúlyban tart, akinek szeme minden helyzetre rálát, akár hűséges, akár hűtlen vagy kiábrándító legyen is az.

Soha nem vagyunk egyedül. Van egy Társunk, akár Őt választottuk, akár nem. Ne feledjétek, kedves fiatalok, hogy bárhol vagytok is, bármit tesztek is, Isten ott van. Minden szavatoknak és minden cselekedeteknek van tanúja: a szent, büngyülő Isten. Az Ő végtelen szeme elől egyetlen szó, tett vagy gondolat sem marad elrejtve. Lehet, hogy emberi fülek nem hallják szavaitokat, de a világegyetem Vezetője igen. Kiolvassa a lélek belső haragját, hallja az istentelen kifejezéseket. A legsűrűbb sötétségben és a legsúlyosabb magányban is jelen van. Istent senki nem csalhatja meg. A számadástól senki nem szabadulhat meg. „Uram, megvizsgáltál engem, és ismersz” – írja a zsoltáros. „Te ismered ülésemet és felkelésemet, messziről érted gondolatomat. Járásomra és fekvésemre ügyelsz, minden utamat jól tudod. Mikor még nyelvem sincs a szó, immár egészen érted azt Uram! Elöl és hátul körülzártál engem, és fölöttem tartod kezedet. Csodálatos előttem e tudás, magasságos, nem érthetem azt. Hová menjek a te lelked elől és a te orcád elől hova fussak? Ha a mennybe hágnak fel, ott vagy; ha a Seolba vetek ágyat, ott is jelen vagy. Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó szélére szállanék: Ott is a te kezed vezérelne engem, és a te jobbkezed fogna engem. Ha azt mondom: A sötétség bizonyosan elborít engem és a világosság körülöttem éjszaka lesz, a sötétség sem borít el előled, és fénylik az éjszaka, mint a nappal; a sötétség olyan, mint a világosság.”

Szavaid, cselekedeteid és befolyásod naponta feljegyzésre kerülnek a mennyei könyvekbe. „És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyitattának meg, majd egy más könyv nyitatték meg, amely az életnek könyve; és megítéltetének a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint. (...) És ha valaki nem találtatott beírva az élet könyvében, a tűznek távába vetteték.”

Figyelmeztetek titeket! Isten munkatársainak kell lennetek. Talán elhanyagoljátok ezt a felelősséget, de cselekedeteitek elnyerik a nekik megfelelő jutalmat. Isten mindenkinek kiosztotta a munkáját. Megáldott képességekkel, értelemmel, világossággal és ismerettel, és felelősségre von azért, ahogy ezeket felhasználjátok. „Annakokáért annál is inkább szükséges nekünk a hallottakra figyelmeznünk, hogy valaha el ne sodor-tassunk. Mert ha az angyaloktól hirdetett beszéd erős volt és minden bűn és engedetlenség elvette igazságos büntetését: Mimódon menekedünk meg mi, hogyha nem törődünk ily nagy idvességgel, amelyet, miután kezdetben hirdetett az Úr, azok, akik hallották, biztosítottak számunkra.”

– *The Youth's Instructor*, 1898. május 26.

Ugyanaz a Tanú, aki lejegyezte Belszár istentelenségét, mellettünk is jelen van minden lépésünkben. Kedves ifjak, talán nem tudatosítjátok, hogy Isten figyel benneteket. Talán úgy érzitek, hogy szabadon kiélhetitek szívetek minden indulatát, de mindenért számot kell adnotok. Amit vettek, azt aratjátok, és ha a kívánságnak és étvágnak engedve alap nélkül kezditek felépíteni házatok, ha megfosztjátok elmé-

tek a neki megfelelő tápláléktól és elméteket az erőtől, akkor majd hallanotok kell az ítéletet: „Tudom a te dolgaidat...”

Ha ismernétek Istent, ha valóban megtértetek volna, akkor nem kedvelnétek a bűnös dolgokat. Az istenfélelem eltölt, amikor felnéztek a Kálváriára, és feltáru előttetek a bűn gyűlöletes jelleme, hogy megláthassátok azt a hatalmas szeretetet, mellyel Isten felétek fordul, és ne keressétek a bűnös hajlamokat. De mi lesz azokkal, akik mocskos kézzel, szennyes lélekkel nyúlnak szent dolgokhoz, ha ma megszólal a harsona? Mi lesz, ha számadásra kérnek fel, és ma

kell megállnod Krisztus ítélőszéke előtt? Kérdelem én, mi lesz? Milyen helyzetben lesztek, ha Krisztus ma lép ki a szentélyből, ha ma zárul le a kegyelemidő, és ma jön el az Úr? Ez a pillanat nincs már messze, bár sem a napot, sem az órát nem ismerjük. Az időt és az órát egyedül Isten tudja, de mindannyiunknak tudnunk kell, hogy az a jó számunkra, ha Krisztus kialakítja bennünk a dicsőség reménységét. Tudnunk kell, hogy Megváltónk él, és azok között leszünk, akik meghallják az Ő hangját, akiket Isten angyalai összegyűjtenek, hogy találkozzanak Vele a levegőben.

– 1888 *Materials*, 961. old.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Az ifjak melyik két csoportjáról van szó az első bekezdésben? _____

Mi teszi őket olyan zavarttá, mint amilyen Belsazar király volt? _____

2. Sorolj fel néhány olyan dolgot, amelyeket az emberek elől elrejthetünk, de Isten elől nem. _____

3. Milyen helyeket említ a zsoltáros az Isten elől való bujkálással kapcsolatban? _____

4. Miről készül nap mint nap feljegyzés? _____

5. Miért kaptuk ezt a figyelmeztetést? _____

6. Mit nem tudatosítunk? _____

Mit érzünk? _____

Mit kell feláldoznunk mindezért? _____

7. Jellemezd azokat, akik ismerik Istent és valóban, őszintén megtértek! _____

8. Sorolj fel néhány dolgot, melyeket mindannyiunknak tudnunk kell! _____

A hit fejezetei

Egy fiú, akit tehénnek hívtak – 2. rész

Scott Griswold lelkész

Yang Go ezt mondta: „Ez a történet csodálatos volt. Szíven ütött. Tudod, abban a háborúban, amikor a kommunista vörös khmerek átvették az uralmat országunkban, édesanyámnak volt egy kislánya, és terhes volt velem.”

Már az is meglepett, hogy Yang Go egyáltalán életben maradt. Ismertem annak a három és fél évnek a történetét. Borzalmas háború volt. Két, vagy három millió ember vesztette életét. Vagy megölték őket, vagy egyszerűen éhen haltak. A katonák mindenkit arra kényszerítettek, hogy hajnali négy órától késő éjjelig a rizsföldeken dolgozzanak, és fél csésze rizst kaptak enni egész napra.

Yang Go így folytatta: „Édesanyám túlságosan gyenge volt ahhoz, hogy sokat dolgozzon, ezért tehénpásztornak állították. Egész nap ott állt a tűző nap-sütésben, és vigyázott a legelésző tehénekre. Az volt a feladata, hogy megfelelő mennyiségű fűvet biztosítson számukra. Éjjel is ott aludt az állatokkal. Amikor elérkezett a szülés ideje, nem voltak kórházak, sehol nem volt egy tiszta, higiénikus hely. A tehének között adott nekem életet.” Ránéztem. Születése története annyira különbözött a lányom születésétől. „Ezért hívnak Yang Go-nak” – folytatta. „A Go azt jelenti: tehén.”

Oszd meg a forrásanyagot más nyelveken is.
Megtalálod a mylanguagemylife.com honlapon.

Soha nem gondoltam volna erre.

„Mindig gyűlöltem a nevem” – mondta. „A gyerekek csúfoltak miatta, de most, ez után a történet után, már nem tartom fontosnak. Tudom, hogy Jézus megért. Ő is ugyanúgy az állatok között született, mint én. Ugyanolyan szegény volt, mint az én családom. Édesanyám meghalt a háború idején, a nővérem tartott életben, megosztva velem rizsadagját. Szeretem ezt a történetet Jézusról. Ő megért engem.”

Anyira örültem annak, amit mondott. Én is szeretem Jézust. Attól a naptól kezdve, ahányszor egy betlehemi jelenetet látok jászollal, mindig Yang Go-ra gondolok. Jézus mindig a legnehezebbet választotta, hogy tudjuk: megért bennünket. „Annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiak-

hoz, hogy könyörülő legyen és hív főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért, mert amennyiben szenvedett, ő maga is megkísértetvén, segíthet azokon, akik megkísértetnek.” (Zsid 2:17-18)

Mennyire ért meg Jézus? Ő szegénnyé, menekültté lett. Községes munkásként keményen dolgozott, gyakran a szabad ég alatt töltötte az éjszakát. Egy istállóban született, hogy Yang Go is megtudja, hogy Jézus megérti és szereti őt. Hálásak lehetünk ezért. Gondolkodjunk el mélyen és hosszasan arról, hogy mit jelent Krisztus követőjének lenni. Hogyan közeledhetünk Jézushoz hasonlóan a szegényekhez?

Első találkozásom a hajléktalanokkal egyetemista koromban történt, amikor Berkeleybe látogattam. Ott sok ember aludt az utcákon, mert a város törvényei nem szabályozták ezt úgy, mint a környező városokban. Amikor megláttam egy embert egy üzlet előtt a járdán fekvő, nem tudtam, mit tegyek, hogyan viszonyuljak a helyzethez. Arra gondoltam, hogy ha pénzt adok neki, azt úgyis alkoholra pazarolja. Egy Riz nevű hölgy, aki nemrég érkezett abba a gyülekezetbe, ahol önkénteskedtem, így szólt: „Gyere ide, ülj le mellém, és beszéljessünk vele.” Ő ismerte ezt a helyzetet, mert korábban maga is hajléktalan volt Chicagóban. Az alkohol és a kábítószeresek tönkretették az életét. Éppen felépülőben volt és tudta, hogy az utcán lakóknak csak arra van szükségük, hogy valakit annyira érdekeljen a sorsuk, hogy lelassítsanak mellettük, és váltsanak néhány baráti szót.

Leültünk tehát és beszélgettünk. Én soha nem voltam olyan helyzetben, mint Riz, de le tudtam ülni meghallgatni, és megtettem. Később vittem neki egy kis ételmet. Jól esett segíteni, és remélem, hogy ő is így érzett.

Jézus meghív, hogy legyünk barátok, hogy közeledjünk, és mutassuk meg az embereknek, hogy Ő Imánuel, ami azt jelenti: „velünk az Isten.” Egyszerűen csak lassítsunk le, és törődjünk másokkal!

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Az ima EMBERE

Aranyszöveg | 2Korinthus 13:8

„Mert semmit sem cselekedhetünk
az igazság ellen, hanem csak az
igazságért.”

I. RÉSZ

Miután Círusz meghódította Babilont, Dáriusz lett az új uralkodó, aki átszervezte a birodalmat. 120 tartományra osztotta, mindegyik élére egy hivatalnokot, úgynevezett szatrapát állított. Ezek a három kormányzó egyikének adták le rendszeresen a jelentésüket. E három kormányzó egyike Dániel volt. „Akkor ez a Dániel felülhaladá az igazgatókat és a tiszttartókat, mivelhogy rendkívüli lélek volt benne, úgy hogy a király őt szándékozik tenni az egész birodalom fölé.” (Dán 6:3)

Dánielnek nehéz munkája volt. „Egy tisztességtelen, köntörfalazó, istentelen csapat élén állt, melynek tagjai csípős, irigy tekintetekkel néztek rá, hogy hibát találjanak viselkedésében. Kémeket küldtek útjába, hogy figyeljék, mit hozhatnak fel ellene.” (The Youth's Instructor, 1900. november 1.) A kémek azonban a legaprólékosabb vizsgálódás ellenére sem találtak hibát. „Semmi okot vagy vétket nem találhatának; mert hűséges volt, és semmi fogyatkozás, sem vétek nem találtaték benne.” (Dán 6:4)

Mennyire könnyű lett volna ideges vagy haragos szavakat mondania azoknak, akikről tudta, hogy megpróbálják tönkretenni! Dániel mégis türelmes és hűséges maradt, mindenben Istenre bízta magát. Tudta, hogy az ellenállás, amelybe ütközik, nem egyszerűen irigy emberek műve. „Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak.” (Ef 6:12)

“ Elfeledkezett Isten hűséges szolgájáról, amikor bevetették az orosz-lánok vermébe? Ó, nem! Egész éjjel mellette maradt. ”

– The Youth's Instructor, 1855. október 1.

TARTALOM | C-33 | AUGUSZTUS 13.

49 | Az ima embere

53 | A gyógyítás helye

54 | Isten gondoskodik gyermekeiről

56 | Megbocsátás

A színpalak mögött „bukott angyalok, akik féltek befolyásától, megpróbálták gyengíteni az ellenőrzést a királyság vezetői fölött, mert Dániel magas beosztásban volt.” (*The Review and Herald*, 1862. február 18.) A kormányzókban a féltékenység és az irigység erőteljes érzéseit keltették. Amikor a kémek elbukták küldetésüket, hisz semmi hibát nem találtak Dánielben, „Sátán javasolt egy tervet, mellyel megszabadulhatnak tőle. A vallását használják fel ellene.” (*The Youth's Instructor*, 1900. november 1.)

Az irigy kormányzók és szatrapák furcsa következtetésre jutottak: „Nem találunk ebben a Dánielben semmi okot, hacsak nem találhatunk ellene valamit az ő Istenének törvényében!” (Dán 6:5) Gondosan kigondoltak egy törvényt, amely miatt Dániel törvényszegőnek fog bizonyulni, és hazugságba burkolva be is mutatták Dáriusznak. „Tanácsot tartottak az ország összes igazgatói: a helytartók, fejedelmek, tanácsosok és a kormányzók, hogy királyi végzés hozassék, és erős tilalom adassék, hogy ha valaki harminc napig kér valamit valamely istentől vagy embertől, tekívd, oh király, vettessék az oroszlánok vermébe.” (7. v.)

Nem beszéltek meg *mindenkivel*, mert Dánielt kihagyták a tanácskozásból. A törvény ostobaság volt, hiszen 30 napra betiltotta az imát. Ahelyett, hogy Istenhez imádkoznának, mindenkinek Dáriushoz kell fohászkodnia. A törvény megszegésének büntetése pedig kemény volt: az oroszlánok verme (lásd: 7. v.). Dáriusz nem vehette át Isten helyét, de miért próbálta meg mégis ideiglenesen, egy hónapra? Ahelyett, hogy megtisztelve érezte volna magát, aggódnia kellett volna azért, hogy olyan tanácsosok vették körül, akik ilyen ötletekkel álltak elő. Azonnal meg kellett volna vétóznia a törvényt.

Sőt, gyanakodnia is kellett volna, amikor tanácsosai a törvény megváltozhatatlanságát hangsúlyozták, és kérték, hogy írja alá azt. Minden ellenőrzés, vizsgálat nélkül, anélkül, hogy Dániellel megbeszélte vagy imádkozott volna, „Dárius király adott írást és tilalmat.” (9. v.)

Ez egy nagyon jó figyelmeztetés számunkra. Óvakodjunk a hízélgéstől! A világon valaha élt legbölcsebb ember írta: „A férfiú, aki hízékedik barátjának, hálót vet annak lábai elé.” (Péld 29:5) Lehet, hogy észre sem veszed a hálót, de légy óvatos, mert biztos lehets benne, hogy ott van.

II. RÉSZ

A kormányzók, tanácsosok és szatrapák ujjongtak, amikor a király aláírta a törvényt. De mennyire rövid életű a gonosz diadala! Salamon könyvének legelső figyelmeztetése az, hogy minden ilyesmit kerüljünk. „Fiam, ha a bűnösök el akarnak csábítani téged: ne fogadd beszédüket. Ha azt mondják: gyere mi velünk, leselkedjünk vér után, rejtezzünk el az ártatlan ellen ok nélkül. (...) Fiam, ne járj egy úton ezekkel, tartóztasd meg lábaidat ösvényüktől (...) Ezek mégis vérük árán is ólálkodnak, lelkük árán is leselkednek.” (Péld 1:10-18)

A jellem a válság idején mutatkozik meg teljes mivoltában. Isten megengedte ezt a válságot, hogy Dániel jellemét megmutassa a világnak.

Az igazságtalan törvény egy kicsit sem változtatta meg Dániel imaéletét. Sőt, még több okot adott neki imádkozni. „Dániel pedig, amint megtudta, hogy megíratott az írás, beméne az ő házába; és az ő felső termének ablakai nyitva valának Jeruzsálem felé; és háromszor napjában térdeire esék, könyörge és dicséretet tón az ő Istene előtt, amiként azelőtt cselekszik vala.” (Dán 6:10)

Milyen csodálatos kijelentés: „amiként azelőtt cselekszik vala.” Dániel imaélete nem a tiltó törvény cáfolatául jött létre. Ennél sokkal korábban, egészen fiatal korában vált szokásává a zsoltáros utasításai sze-

rint: „Estve, reggel és délben panaszkodom és sóhajtozom, és ő meghallja az én szómat.” (Zsolt 55:18) Azok az imaalkalmak váltak Dániel napi rutinjának legfontosabb és legértékesebb pillanataivá, amikor pár percre abbahagyta feladatai végzését és letérdelt imádkozni. Dániel könyvében végig imádkozva látjuk őt. Közösségben volt Istennel, ez volt páratlan bölcsességének forrása.

Dániel ragyogó példakép számunkra. Mi is „szákkítsunk időt az imára. A fiatalokat nem tudná elcsábítani a bűn, ha azon az ösvényen járnának, amelyen Isten áldásai várnak rájuk.” (*The Youth's Instructor*, 1904. július 12.)

Dániel az imádkozással azonban áthágta az ország törvényét. Az irigy kormányzók kezekkedtek róla,

“Bár Dániel a világ egyik legtekintélyesebb embere volt, nem volt önelégült vagy büszke. Szükségét érezte, hogy imával frissítse fel lelkét, és minden nap őszintén könyörgött Istenhez.” – 4T, 569. old.

hogy ezt a törvényt mindenki haladéktalanul betartsa. „Berohtak és megtalálák Dánielt, amint könyörge és esedezék az ő Istene előtt.” (Dán 6:11) Ugyanazt mondták, mint a vallási vezetők, amikor Jézus életére törtek: „Mi szükségünk van még bizonyságokra?” (Mt 26:65) Az alkalom, amire vártak, ott volt.

„Ekkor bemenének, és mondták a királynak a király tilalma felől: Nem megírtad-e a tilalmat, hogy ha valaki kér valamit valamely istentől vagy embertől harminc napig, tekívéled oh király, vettessék az oroszlánok vermébe? Felele a király és monda: Áll a szó!

A médek és perzsák vissza nem vonható törvénye szerint.” (Dán 6:12)

„Erre felelének, és mondták a királynak: Dániel, aki a júdabeli foglyok fiai közül való, nem becsül téged, oh király, sem a tilalmat, amit megírtál; hanem háromszor napjában elkönyörgi könyörgését.” (13. v.)

Ha a törvényt be akarták tartani, akkor Dánielt az oroszlánok közé kellett vetni. Milyen gyorsan megváltozhat egy ember sorsa! Alig néhány héttel korábban léptette elő Dáriusz Médo-Perzsia legmagasabb rangú tisztségviselőjévé. Most pedig ki kell végeztetnie, mert jól cselekszik. Mennyire mulandó a világ dicsősége!

III. RÉSZ

A mint a főemberek megemlégették Dániel nevét, Dáriusz azonnal rádöbbsent, hogy becsapták. Megértette, hogy a törvény egyetlen szava sem az ő dicsőítésére volt megfogalmazva. „Akkor a király, amint hallotta ezt, igen restelkedék amiatt, és szíve szerint azon volt, hogy Dánielt megszabadítsa, és napnyugotig törekedék őt megmenteni.” (Dán 6:14)

Egyesek azt gondolnák, hogy Dáriusz visszavonhatta volna szavait és semmisnek nyilváníthatta volna aláírását, de nem tehetette. Ez a történet arra emlékeztet, hogy „az egyszer kimondott szavakat vagy végrehajtott tetteket nem lehet többé meg nem történné tenni. (...) A mennyei könyvekből a föld leghatalmasabb hódítója sem törölheti ki egyetlen nap eseményeit sem.” (*A nagy küzdelem*, 486. old.)

Dáriusz király megpróbálta visszafordítani meg gondolatlan cselekedeteinek következményét, de a világ leghatalmasabb uralkodójaként sem tudta megállítani a rosszat, amit egyetlen elhamarkodott döntésével okozott. Egy utolsó, kétségbeesett kísérletként behívatta Dánielt, hogy álljon ki magáért. Talán azt remélte, hogy Dániel megtagadja az imát, és szolgálat valamiféle ürügyet, amely felmenthetné a halálos ítélet végrehajtása alól. „Lehetőséget kapott megvédeni magát, és ő bátran ismertette az élő Istenbe, a menny és föld teremtményébe vetett hitét. Nemes hitvallást tett, és a királysággal való első kapcsolatától kezdve ismer-

tette addigi tapasztalatait.” (*The Youth's Instructor*, 1900. november. 1.)

„Mert semmit sem cselekedhetünk az igazság ellen, hanem csak az igazságért.” (2Kor 13:8) Sátán terve újra kudarcot vallott. Dániel a médo-perzsia legfelső bíróság előtt tett bizonyágot az ima erejéről és fontosságáról. Ezt hallgatva Dáriusz kezdte hinni, hogy Dániel Istene megszabadíthatja őt az oroszlánok verméből. Amikor Dánielt elvitték, a következő szavakkal bátorította: „A te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, ő szabadítson meg téged!” (Dán 6:16)

Aznap este Dániel ellenségei vidáman mentek haza, „bort ittak és gratuláltak maguknak sikerükért, hogy eltávolították környezetükből azt, akit nem tudtak letéríteni az igazság ösvényéről.” (*The Youth's Instructor*, 1900. november 1.)

Dáriusz azonban nem örült. Szíve telve volt azzal a meggyőződéssel, hogy Izrael Istene, akiről Dániel bizonyágot tett, valóban az igaz Isten. Gondolataiba mélyedve, böjtölve és imádkozva töltötte az éjszakát,

és nem a bálványokhoz fohászzkodott, hanem „ahhoz, akit elkezdett igaz Istenként megismerni.” (U.o.)

Másnap reggel az oroszlánok verméhez sietett és izgatottan kiáltotta. „Dániel! Az élő Istennek szolgálja, a te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, meg tudott-e szabadítani téged az oroszlánoktól?” (Dán 6:20)

Dáriusz kimondhatatlan megkönnyebbülésére Isten megszabadította hűséges szolgáját. A zsidó hagyományok szerint Dániel ellenségei panaszkodtak azért, mert a király pontosan azelőtt etettette meg az oroszlánokat, mielőtt Dánielt közéjük vetették, aki ezért szabadult meg sértetlenül. Dáriusz azonban azzal cáfolta meg ezt az elméletet, hogy a vádlókat vettette a vadállatok közé. „És parancsola a király, és előhozák azokat a férfiakat, akik Dánielt vádolák,

és az oroszlánok vermébe vettetének mind ők, mind fiaik és feleségeik; és még a verem fenekére sem jutának, amikor rájuk rontanak az oroszlánok és minden csontjokat összezúzták.” (24. v.)

Mivel Dániel vádlói meghaltak, Dáriusz törvényt adott ki Izrael Istenének felmagasztalására. Nem csoda, hogy „Sátán dühöng a forró imák hallatán, mert tudja, hogy ő fog veszíteni. (...) A hit imádsága a keresztény legnagyobb ereje, és teljes bizonyossággal győzedelmeskedik Sátán fölött. Ezért sugallja, hogy nincs szükségünk imára. Gyűlöli Jézus nevét, és amikor őszintén Hozzá fordulunk segítségért, Sátán csapatai megrettennek.” (*The Review and Herald*, 1862. február 18.)

Ezért szenteljük oda magunkat a rendszeres, őszinte imának!

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Miért féltek a Médo-Perzsa Birodalom tisztességtelen kormányzói Dániel becsületességétől és őszinteségétől?

Miért nem tudták megzsarolni? _____

2. Mi jellemezze cselekedeteinket otthon is? Péld 22:29, Róm 12:11, Mt 25:21, Kol 3:23-24 _____

3. Olvasd el Ef 6:10-12-t! Bár láthatatlanul, de milyen erők próbálják befolyásolni cselekedeteinket? _____

II. RÉSZ

4. Olvasd el Mt 6:6-t! Jobb lett volna Dánielnek, ha ott imádkozik, ahol nem láthatják? _____

Miért nem? Vö.: Mt 6:5, ill. a 6. old. első két bekezdése. _____

5. Olvasd el Jer 12:5-t! Hogyan fed fel az igazi jellemet a nemzeti vasárnaptörvény, amely büntetéseket és bebörtönzést helyez kilátásba a szombatünneplők részére? _____

Az egykori szombatünneplők miért nem térnek vissza a szombatünnepléshez egy ilyen válsághelyzetben? _____

III. RÉSZ

6. Dán 6. szerint kik vesztek oda az oroszlánok vermébe? _____ Hogyan szemlélteti ez azok sorsát, akik Jézus visszajövelekor üldözik Isten népét? _____

7. Olvasd el 2Kor 13:8-t! Sorolj fel néhány dolgot, melyek a Dán 1-6 történetének igazságát példázzák. _____

További tanulmányozásra: *Próféták és királyok*, 539–548. old., *Megszentelt élet*, 42–45. old., *Jézushoz vezető út*, 93–94. old.

Csodák az életemben

– 33. rész, írta: John N. Loughborough

A gyógyítás helye

Május 19-én reggel White testvérnő először olvasta fel nekünk a következő bizonyosságtételt: „Népünknek szüksége van egy saját vezetésű intézményre a köreinkben levő betegek és szenvedők részére. (...) Egy ilyen helyesen vezetett intézmény sokak előtt ismertté teszi szemléletmódunkat, akikhez másként nem tudnánk eljutni.”

Ennek a bizonyosságtételnek a nyomán felvetődött a kérdés: „Hogyan tudnánk ilyen csekély anyagiakkal megszerezni és irányítani egy egészségügyi intézményt?” White lelkész kritikus egészségi állapotban volt, ezért ennek a kérdésnek a megoldása a michigani egyházterület bizottságára hárult, melynek én voltam a vezetője. Miután megegyeztünk, hogy hittel lépünk előre, megfogalmaztam egy adakozási nyilatkozatot, mellyel elsőként J. P. Kellogghez fordultam, aki látatlanba 500 dollárt adományozott.

Néhány napon belül 6000 dollárért leelőlegeztük Graves bíró rezidenciáját a hozzá tartozó kilenc holdnyi földdel együtt. Ezen a helyen áll most a Battle Creek Szanatórium. Egy kétemeletes épületet húztunk fel két felső és két alsó helyiséggel a kezelőszobák és a vizesmedencék részére. 1866. szeptember 5-én az intézmény megnyitotta kapuit a betegek előtt. Az orvosi feladatokat Dr. Lay és Dr. Byington látta el, akik mellett két asszisztens és egy páciens jelenlétével kezdtük el tevékenységünket. Mindez négy hónappal azután történt, hogy a témát először felvetettük az egyházban. Augusztusban kezdtük el a tizenhat oldalas havi lapunk, a *The Health Reformer* (Egészségreform) kiadását.

Amikor elkezdtünk fizetséget kapni a vállalat részvényeiből, szükségessé vált egy törvényes szervezet megalapítása, ezért Rhine és Dibble ügyvédekkel egyezkedtem ilyen tekintetben. Azt mondták, hogy a mi esetünkre nincs semmiféle törvény, kivéve a bányászati és kézműves törvény erre vonatkoztatható cikkelyeit, de annak a törvénynek az a célja, hogy a részvényesek jogát védje az osztalékok kifizetésének ügyében. Azt gondoltuk, hogy mindenképp követnünk kell a törvényt. Az első jelentés idején, 1867 tavaszán, White testvérnő így szólt: „Nem ezt az utat kell választanunk egészségügyi intézményünk vezetésére. Azt a világosságot kaptam, hogy a beérkező nyereséget az intézmény építésére és a szükségben levők megsegítésére fordítsuk.” Ennek a világosságnak a fényében elkezdtük

tük helyrehozni a dolgokat, és mindenkitől azt kértük, hogy aki tudja, a nyereséget adományozza az intézménynek. Ebbe mindannyian beleegyeztek.

A Generál Konferencia 1866-os közgyűlésén eldöntöttük, hogy a GK bizottsága néhány tagjának részt kell vennie a közép- és nyugati államok államkonferenciáján, valamint hogy A. C. és D. T. Bourdeau lelkészek nyugaton, különösen Iowában tevékenykedjenek. Június 5-én a Bourdeau fivérek társaságában elmentem a Pilot Grove-ban tartott iowai államkonferenciára. Onnan Illinoisba és Wisconsinba mentem, majd visszatértem Battle Creekbe, de útközben összejöveteleket tartottam egy 12 tagot számláló lelkes kis csoportnak Chicagóban.

Mivel a legtöbb orvosi munka nagyméretű és költséges, úgy döntöttek, hogy előkészítenek egy kisebb könyvecskét, a nagyobbak tartalmaiból összeválogatva, mely azokat a lényeges dolgokat tartalmazza, amelyek bizonyos egészségügyi kérdésekben az olvasók segítségére lehetnek. Az Egészségreform Intézet igazgatója engem kért fel, hogy készítsem elő a kéziratot, amelyet majd ő maga gondosan átnéz és kijavít.

Az államközi konferenciák és számos helyi bizottsági gyűlés után egy év elteltével sikerült befejezni a *Home Handbook of Health* (Otthoni egészségi kézikönyv) című kiadványt, amely összesen 228 oldalt foglalt magába. 3 000 példányban nyomtattuk ki, vászonba kötöttük és 75 centért árultuk darabját.

1867. június 24-én egy kislány megszülése után feleségemet hidegrázás kezdte kínozni, és egy órával a kicsi születése után elhunyt. Ilyen hirtelen szakadtam el tőle, akivel tizenhat és fél évig éltem boldog házasságban. Ott maradtam özvegyen egy hároméves kislánnyal, és egy gyámoltalan újszülöttemmel. Myron Cornell testvér és felesége kedvesen felajánlották, hogy egy évig gondozzák a kis Maryt, a testvérem pedig családjával együtt hazaköltözött New Yorkból, és gondoskodtak háztartásomról és kisfiamról.

Történelmi kapcsolat

Isten gondoskodik gyermekeiről

Egyesek feltehetik a kérdést: Miért nem titkos imában helyezte Dániel Isten kezébe a lelkét? Az Úr, ismerve a helyzetet, nem bocsátotta volna meg szolgájának, ha nem mások szeme láttára borul térdre Előtte? Vagy miért nem egy titkos helyen, ellenségei szemei elől elrejtve térdelt le imádni Istent?

Dániel tudta, hogy meg kell dicsőítenie Izrael Istenét a babiloni nép előtt. Tudta, hogy sem a királyok, sem a nemesek nem állhatnak közé és Istene iránti kötelessége közé. Bátran képviselnie kell valósi meggyőződését minden ember előtt, mert ő Isten tanúja. Ezért addigi szokása szerint folytatta imaéletét, mintha az adott törvény nem is létezett volna.

„Akkor azok a férfiak berohantak és megtalálák Dánielt, amint könyörgé és esedezék az ő Istene előtt.”

Türelmetlenül siettek Dáriuszhoz, és sajnálatba burkolt kárörömmel értesítették az esetről, mintha nem lett volna más választásuk. Kijelentették, hogy Dániel cselekedete által veszélyeztette a király hatalmát és tekintélyét az országban. „Dániel, aki a júdabeli foglyok fiai közül való, nem becsül téged, oh király, sem a tilalmat, amit megírtál; hanem háromszor napjában elkönyörgi könyörgését.” „Akkor a király, amint hallotta ezt, igen restelkedék amiatt.”

Túl későn értette meg, hogy csapdát állítottak neki kedves szolgája elvesztésére. Szomorú szívvel próbálta megmenteni Dánielt, és egészen napnyugtáig mindent megtett ennek érdekében, de nem járt sikerrel. Dániel vádlói olyan jól kitervelték ármánykodásukat, hogy nem volt mód a szabadulásra. „Tudd meg, király, hogy ez a médek és perzsák törvénye, hogy semmi tilalom vagy végzés, amelyet a király rendel, meg ne változtassék.”

Dánielt a király és a főemberek elé vitték, hogy válaszoljon az ellene felhozott vádakra. Lehetősége volt megvédeni magát, ő pedig bizonyosságot tett az élő Istenbe, a menny és a föld Teremtőjébe vetett hitéről. Nemes hitvallásban elmondta a királyságban megélt első tapasztalatát.

Dáriusz megmondta Dánielnek, hogy megpróbálta megmenteni, de semmit nem tudott tenni, majd szomorúan hozzátette: „A te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, ő szabadítson meg téged!”

Dánielt bevetették az oroszlánok vermébe, „és hozának egy követ, és oda tevék a verem szájára, és megpecsétlél a király az ő gyűrűjével és az ő főembereinek gyűrűivel, hogy semmi meg ne változtassék Dánielre nézve.” Dániel ellenségei sátáni elégtétellel eltelve tértek haza otthonaikba. Bort ittak, és dicsérték egymást sikerükért, hogy félre tudták tenni az útból azt, aki semmiképp nem tért le az igazság útjáról.

Dáriusz azonban nem így töltötte az éjszakát. Dániel bizonyágtétele mélyen érintette. Voltak ismeretei arról, milyen csodákat tett az Úr Izrael népéért, és Dániel magatartása meggyőzte arról, hogy a zsidók Istene az igaz Isten. Lelkiismeretfurdalása volt, amiért aláírta az elé hozott törvényt. Ébren, zaklatott szívvel töltötte az éjszakát, türelmetlenül várva a reggelt. A királyi trónterem a szenvedés és az ima helyévé vált. Minden zene elhallgatott, minden szórakozást száműzték, egyetlen tanácsost sem engedtek be a király elé.

Ezen az álmatlan éjszakán a király annyit gondolkodott, mint még soha azelőtt. Másnap, korán reggel, reménykedve, mégis kétségbeesetten, önváddal szívében forrón imádkozott ahhoz az Istenhez, akit akkor kezdett megismerni. Odasietett az oroszlánok verméhez, és hangosan kiáltott: „Dániel! az élő Istennek szolgája, a te Istened, akinek te szüntelen szolgálsz, meg tudott-e szabadítani téged az oroszlánoktól?”

Izgatottan várta a választ, és kimondhatatlan hála költözött szívébe, amikor meghallotta kedves szol-

“Dániel magatartása meggyőzte arról, hogy a zsidók Istene az igaz Isten.”

gája hangját. „Király, örökké élj! Az én Istenem elbocsátá az ő angyalát, és bezárta az oroslánok száját és nem árthattak nekem; mert ártatlannak találtattam ő előtte és te előtted sem követtem el, oh király, semmi

vétket.” „Akkor a király igen örvende, és Dánielt kihozatá a veremből. És kivevék Dánielt a veremből, és semmi sérelem nem találtaték ő rajta: mert hitt az ő Istenében.” „És ennek a Dánielnek jó szerencsés lón dolga a Dárius országában és a perzsa Círus országában.”

Így viselt gondot az Úr hűséges szolgájáról, és ugyanígy gondoskodik minden benne bízó gyermekéről.

„Az Úr angyala tábort jár az őt félők körül és kiszabadítja őket.”

– *The Youth's Instructor*, 1900. november 1.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Miért térdelt le Dániel nyíltan imádkozni? _____

Te is azt választod, hogy Dánielhez hasonlóan bátran kiállsz vallási meggyőződésed mellett az emberek előtt? _____

2. Jellemezd Dániel ellenségeinek hozzáállását, amikor bementek tárgyalni Dáriushoz! _____

3. Hogyan használta ki Dániel az alkalmat, amit azért kapott, hogy válaszoljon az őt ért vádakra? _____

4. Hogyan bizonyította Dáriusz a hitét, mielőtt Dánielt az oroslánok közé vetették volna? _____

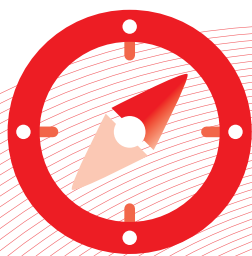
5. Hogyan töltötték az éjszakát Dániel ellenségei? _____

6. Dániel bizonyágtétele és magatartása hogyan befolyásolta Dáriuszt? _____

Miről gondolkodott? _____

Hogyan töltötte az éjszakát? _____

Kihez imádkozott? _____

A hit fejezetei

Megbocsátás

Scott Griswold lelkész

A megbocsátás felbecsülhetetlen értékű, radikális, és a világ nagy része nem tudja, hogy a rendelkezésére áll. A **Józsue Projekt** azok felé fordul, akikhez még nem jutott el az evangélium. Ide tartoznak a buddhisták, a hinduk, a muzulmánok, a zsidók, az animisták és az olyan világi emberek, akiknek nem volt még lehetőségük hallani Jézusról.

Kitaláljátok ezek számát? Óriási. **2,9 milliárd** ember. Ki mondja el nekik? Azok, akik elegendő időt töltenek Jézussal ahhoz, hogy tudják, mennyire jó az Isten. Amikor saját életünket Jézus tökéletes jelleméhez és Isten tökéletes törvényéhez hasonlítjuk, felismerjük azt a hatalmas ellentétet, ami saját önző szívünk és az Ő teljes mértékben önzetlen irgalma és tisztasága között van. Ekkor bocsánatért kiáltunk és megemlékezünk csodálatos kegyelméről. Amikor pedig megtapasztaljuk felbecsülhetetlen értékű megbocsátását, akkor azt másoknak is el kell mondanunk.

A jelen pillanatban is több száz délkelet-ázsiai testvér – sokan az **ASAP Ministries** támogatásával – terjeszti a Jézus megbocsátásáról szóló jó hírt azoknak, akik még soha nem hallottak róla. Emlékszem, hallottam, amikor egy Pany nevű hölgy elmondta ezt valakinek Thaiföldön.

Azt gondoltam, nem jól végzi a munkáját. A férfi, akivel szóba elegyedett, akkor jött első alkalommal a gyülekezetbe. Nem sok ismerete volt. Egyik oldala lebénult, és meglehetősen kényelmetlenül érezte magát. A hölgy túlságosan tolakodónak tűnt, vagyis túl sok mindent mondott, túl hamar. Első mondataiban máris Jézus kereszthaláláról beszélt.

Pár perccel később észrevettem, hogy a férfi könnyezni kezdett. A legtöbb thai ember nem mutatja ki érzelmeit. Emberünk arcán azonban patakokban folytak a könnyek. Pany imádkozott vele, kérve, hogy bánja meg bűneit, és vallja meg azokat Istennek, forduljon el tőlük, és kérje Isten bocsánatát. Ő azonnal megtette, és tovább sírt.

Elképedtem. Mennyire megható! Később megtudtam, ki volt ez az ember. Gyerekeket rabolt el, majd eladta őket rabszolgának vagy prostituáltként. „Az egy rendkívül rossz ember” – mondták nekem.

A férfi nemrég agyvérzést kapott, alig tudott járni és beszélni. Biztos volt benne, hogy ez rossz karmája közvetlen következménye, és ha meghal, ennél csak rossz-

„Minden Krisztustól megváltott lélek arra hívatott, hogy az Ő nevében dolgozzon az elveszettek megmentéséért.”

– *Krisztus példázatai*, 191. old.

szabb sorsra jut, amely elkerülhetetlen. Megérdemelte, hogy megfizessen mindazért a borzalomért, melyet elkövetett. Mennyire gonosznak kell lennie valakinek, hogy gyermekek szenvedése árán gazdagodjon meg!

Pál ApCsel 13:38-39-ben világosan kijelentette: „Azért legyen néktek tudtotokra, atyámfiai, férfiak, hogy ez által hirdettetik néktek a bűnöknek bocsánata: És mindenekből, amikből a Mózes törvénye által meg nem igazíttathattatok, ez által mindenki, aki hisz, megigazul.”

Dávid, Manassé, a kereszten függő lator történetei által tudjuk, hogy minden bűnre létezik bocsánat, ha megvalljuk és megbánjuk azt. Csodálatos kegyelem, bőséges és túlradó.

Mit teszünk ezzel az értékes ajándékkal? Megbecsüljük? Értékeljük? Mérlegeljük? Jobban szeretjük miatta Jézust?

Imádkozni fogtok azért a több millió emberért, akik még nem hallottak erről, kérve Istent, hogy támaszson munkásokat, akik megkeresik és szeretik őket, akik elmondják nekik Jézus történetét?

Támogatni fogtok legalább egy délkelet-ázsiai munkást? Sokan közülük sokkal jobban végezhetik ezt a munkát, mint mi. Tökéletesen ismerik a helyi nyelvjárást, értik a kultúrát és ismerik az emberek helyzetét.

Naponta keresni fogjátok, kit kell emlékeztetni Isten megbocsátására? Mennyire különleges lesz, ha imádkoztok, hogy Isten vezessen azokhoz, akik semmit nem tudnak arról, hogy létezik Jézus, aki meghalt bűneikért, és Isten, aki teljes mértékben megbocsát nekik.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Bevezetés DÁNIEL KÖNYVÉNEK 7. FEJEZETÉBE – (1.)

Aranyszöveg | Ézsaiás 46:9-10

„Emlékezzetek meg a messze régi dolgokról, hogy én vagyok Isten és nincsen több; Isten vagyok, és nincs hozzám hasonlatos. Ki megjelentem kezdettől fogva a véget, és előre azokat, amik még meg nem történtek, mondván: tanácsom megáll, és véghez viszem minden akaratomat.”

I. RÉSZ

A Biblia kevés adatot szolgáltat Nabukodonozor utódairól. Amennyiben a zsidó hagyomány pontos, akkor Nabukodonozor fia, Evil-Merodák (Amél-Marduk) irányította a királyságot apja elmebetegségének hét éve alatt, de sajnálatos módon gyenge vezetőnek bizonyult. Amikor Nabukodonozor meggyógyult és újra trónra ült, értesült fia túlkapasairól, és börtönbe vettette. Ott Evil-Merodák találkozott Joákinnal, és szoros barátságot kötöttek. Nabukodonozor halála után Evil-Merodák örökölte a trónt, és szabadon bocsátotta Joákint (lásd: 2Kir 25:27-30).

A történetírók szerint ezt a korszakot nagy zűrzavar jellemezte. Evil-Merodák meggyilkolása előtt kevés ideig uralkodott. Utódai is rövid ideig ültek a trónon, és legalább egy királygyilkosságról is tudunk. A részletek nem bizonyítottak, de körülbelül tíz évvel Nabukodonozor halála után Belsazar lett Babilónia régense. A politikai bizonytalan-

ság ezen időszakában Isten egy nagy jelentőségű álmot adott Dánielnek, amely a világtörténelem jövőbeni zűrzavaros, szenvedésekkel teli eseményeire világított rá. Dániel a Földközi-tenger partján találta magát. Erős szél fújt, és a hullámok nagy erővel csapódtak a homokos partnak. Dániel elképedve figyelte azt a négy teremtményt, melyek egymás

“ A földön minden vezető a mennyből kapja hatalmát, és sikere attól függ, miként használja fel ezt az ajándékot. ”

– Nevelés, 174. old.

TARTALOM | C-34 | AUGUSZTUS 20.

57 | Bevezetés Dániel könyvének 7. fejezetébe – 1. rész

61 | Kalifornia

62 | Az ítélet – 1. rész

64 | Kurd menekültek – 1. rész

után bukkantak elő a vízből. E látomás leírását Dániel könyvének 7. fejezetében olvashatjuk.

Először egy kétszárnyú, oroszlánszerű fenevadat látott, mely nehezen emelkedett ki az örvénylő vízből. Szárnyait kitejték, az állatot hátsó lábaira rántották, és addigi oroszlánszívét emberi szívre cserélték. Ezután hirtelen egy medveformájú fenevad tűnt elő a viharos tengerből. Az egyik oldalára fordult, szájában három oldalbordát tartott. Parancsot kapott, hogy emelkedjen fel, és egyen még több húst. Ezt egy négy-szárnyú, négyfejű, párducszerű állat követte, amely egy időre hatalmat kapott. Az utolsó fenevad volt a legfélelmetesebb, Dániel még soha nem látott ahhoz hasonlót. Talán egy Tyrannosaurus rexhez hasonlított. Félelmetes volt, rettenetes és hihetetlenül erős. Vasfogával mindent szétzúzott, majd a maradékot összetaposta (lásd: Dán 7:4-7).

Dániel kérdésre válaszul egy angyal megmagyarázta, hogy a négy fenevad négy hatalmas királyságot jelent, melyekre még Nabukodonozor álmából emlékezett. (lásd: 17,23. v.) Babilon volt az oroszlán, melyet a medvéhez hasonló Médó-Perzsia, a párdúc Görögország, és a sárkány Római Birodalom követett.

Ez nem egyszerűen csak Nabukodonozor álmának ismételése, hanem annak kibővítése, részletezése is volt. Egy jó tanárhoz hasonlóan Isten az előzőleg adott információkra épített. Ebből a próféciából ismerjük meg azokat a láthatatlan erőket, melyek kitépik a nemzetek „szárnyait”, és rombolást, pusztítást okoznak. Azt is megtanuljuk azonban, hogy a nemzetek végső sorsa nem az emberek, hanem Isten kezében van. Isten az, aki adja és elveszi a hatalmat.

II. RÉSZ

A Babilont jelképező fenevad egy sasszárnyú oroszlán volt. A babilóniaiak gyakran használták a szárnyas oroszlán képét birodalmuk szimbólumaként. Az oroszlánt az állatok királyának, a sast pedig a levegő királyának is nevezik. Ez a kép szemléletesen összefoglalja a Babiloni Birodalom nagyságát.

A második fenevad egy medve volt, amely az egyik oldalára fordult. Ez jelképezte a Médó-Perzsa Birodalmat, amely médekből és perzsákból állt. Eleinte a médek sokkal erősebbek voltak a perzsáknál, de azután a perzsák kerekedtek felül. A történészek ezt a királyságot általában Perzsa Birodalomnak nevezik. A látomásban a fél oldalára dőlt, vagyis az

“ A történelem, amit a nagy Vagyok jelölt ki Igéjében, láncszemet láncszem után kapcsolva a jövődölések láncában az örökkévalóságtól kezdve az örökkévalóságig, elmondja nekünk, hogy hol vagyunk most a korszakok sodrában és mi várható a jövőben. ” – *Nevelés*, 178. old.

„Az emberiség krónikáiban a nemzetek növekedése, birodalmak felemelkedése és bukása mindig úgy jelenik meg, mint ami az ember akaratától és bátorságától függ. Ezekből a leírásokból úgy tűnik, mintha az események alakulását nagy részt a hősök hatalma, törekvése vagy becsvágya határozná meg. Isten Igéjében azonban a függöny elgördül, és világosan láthatjuk, hogy az emberi érdekek, hatalmi törekvések és szenvedélyek keresztül-kasul futó szövevénye alatt és fölött egyaránt a mindenható, kegyelmes Isten munkálta csendesen és türelmesen saját akaratát és terveit.” (*Nevelés*, 173. old.)

Ő az az Isten, aki csendesen és türelmesen várakozik, hogy munkálkodhasson szívünkben. Te megengeded Neki, hogy ma dolgozzon életedben?

egyik oldala egyszer magasabban, egyszer alacsonyabban volt.

A harmadik fenevad a párdúc, melynek négy szárnya és négy feje volt: Görögország jelképe. A négy szárny azt az elsőprő sebességet szemlélteti, mellyel Nagy Sándor birodalmat hódított magának, hiszen alig 32 évesen már meg is halt. Nagy Sándor várat-

lan és idő előtt bekövetkezett halála után hadvezérei (Kasszandrosz, Lüsizimakhosz, Szeleukosz és Ptolemai-osz) négy részre osztották a birodalmat.

A félelmetes, megnevezhetetlen fenevad Róma találó szemléltetése volt, amint az angyal magyarázatában mondta: „a negyedik állat negyedik ország lesz a földön, amely különb lesz minden országnál, és megeszi az egész földet, és eltapodja és szétzúzza azt.” (Dán 7:23) Ennek a borzasztó fenevadnak tíz szarva volt. Az angyal ezt is megmagyarázta: „A tíz szarv pedig ez: Ebből az országból tíz király támad, és más támad utánok, és az különb lesz mint az előbbiek, és három királyt fog megalázni.” (24. v.)

Ezeknek a királyságoknak a nagy része Európa modern nemzeteinek előfutára vagy megalapítója (Anglia, Franciaország, Németország, Olaszország, Svájc, Spanyolország, és Portugália) volt.

A prófécia legelképezetesebb oldala Isten részletes jövőképe. Honnan tudhatná egy nem ihletett személy kitalálni, hogy a Római Birodalom tíz királyságra szakad, és nem egy másik, nála hatalmasabb fogja majd meghódítani? Mennyire megnyugtató az a tudat,

hogy Istenünk tökéletesen ismeri a jövőt! Ez a lecke nagy segítségünkre lehet mindennapi próbáinkban.

„Ha Istennek adod át magadat, hogy az Ő munkáját végezd, nincs okod aggodalmaskodni a holnap felől. Akinek szolgálja vagy, kezdettől fogva ismeri a véget. A holnap előtted rejtett eseményei nyilvánvalók a Mindenható előtt. Amikor magunk vesszük kezünkbe ügyeink igazgatását és a saját bölcsességünkre támaszkodunk, olyan terhet veszünk magunkra, melyet nem Isten hárít ránk, s amelyet az Ő segítségével nélkül próbálunk hordozni. Azt a felelősséget vállaljuk magunkra, mely Istené, vagyis magunkat állítjuk Isten helyébe. Méltán aggódhatunk, méltán várhatunk veszélyt és veszteséget, hiszen ezek így biztosan elérnek minket. Amikor viszont valóban elhiszük, hogy Isten szeret bennünket, és jót akar tenni velünk, nem aggódunk többé a jövőnkért, s úgy megbízunk Istenben, miként a gyermek megbízik szüleiben. Akkor a bajaink és gyötrelmeink elmúlnak, hiszen akaratunkat Isten akarata magába fogadja.” (*Gondolatok a hegyibeszédről*, 100. old)

III. RÉSZ

Látomásában Dániel megszemlélhette a félelmetes negyedik fenevadat is, a Római Birodalom jelképét. Miközben a tíz szarvra figyelt, valami érdekeset vett észre. „Mialatt a szarvakat szemlélém, ímé, másik kicsiny szarv növekedék ki azok között, és három az elébbi szarvak közül kiszakasztaték ő előtte, és ímé, emberszemekhez hasonló szemek valának ebben a szarvban, és nagyokat szóló szája.” (Dán 7:8)

Mivel ez a kicsi is szarv, arra a következtetésre jutunk, hogy egy ugyanolyan királyságot jelent, mint a többi tíz, azonban ez egyáltalán nem így van. A kis szarvnak vannak szemei, és „nagyokat szóló” szája. Mindezek ellenére kis szarvnak nevezik, de a 20. versben azt is olvassuk róla, hogy „termete is nagyobb a társaiénál”, vagyis a többi szarvnál. A továbbiakban Dániel arról ír, hogy miközben nézte, észrevette, „hogy ez a szarv hadakozék a szentek ellen, és legyőzé őket.” (21. v.)

A prófécia nagyon különleges. A kis szarv Róma bukása után, vagyis Kr.u. 476 után emelkedik fel Európa nemzetei közül. Három népet szakít ki gyökereitől, a herulokat, a vandálokat és az osztrogótokat. Földrajzilag kicsi, de üldözi Isten népét. Nem egyszerűen egy civil hatalom, mint a többi állam.

A kis szarv a római pápaságot jelenti. Bár államhoz hasonló szervezet, tulajdonképpen a katolikus egyház központi kormányzata. Földrajzilag kicsi, ezért *kis* szarv. Nem civil kormányzat, hanem egy világviszonylatban erősen befolyásos vallási hatalom. A sötét középkor idején a pápák Vatikánból irányították Európát. Mivel a pápaság a Római Birodalom bukása után kapott erőre, ő irányította a tíz szarv közül háromnak a pusztulását. „Nagyokat szól”, vagyis állította, hogy tévedhetetlen, hogy képes a bűnök megbocsátására, és engesztelést (felmentést) adhat az embereknek bűneik alól. Ugyanakkor a pápaság nagymértékben üldözte Isten népét. „Ekkor kezdődött el a Dániel és a Jelenések prófécijában megjövendölt 1260 éves pápai elnyomás. (...) A keresztényeknek választaniuk kellett: vagy feladják feddhetetlenségüket

és elfogadják a pápai szertartásokat és vallásgyakorlatot, vagy elsorvadnak a föld alatti börtönökben, meghalnak a kínpadon, a máglyán vagy a hóhér bárdja alatt. (...) Hevesebb üldözés szakadt rá a hűségesekre, mint bármikor azelőtt, és a világ hatalmas harcmezővé vált.” (*A nagy küzdelem*, 54. old.)

A pápaságnak szándékában állt megváltoztatni Isten idejét és törvényét. „Az egyház (ang. eredetiben: „a pápa”, a ford. megjegyz.) a nyugalom napját a hét hetedik napjáról a hét első napjára helyezte. Ép-

pen azt a parancsolatot változtatta meg, amely azért adatott az embernek, hogy teremtőjére emlékeztesse. Megváltoztatta a Tízparancsolat legnagyobb parancsolatát, s ezzel magát Istennel egyenrangúvá tette, illetve magát Isten fölé emelte.” (*Tapasztalatok és látomások*, 65. old.)

Milyen borzasztó jelenet! Nem csoda, hogy Dániel ezt írta: „Megrendülék én, Dániel, az én lelkemben ezek miatt, és fejem látásai megháborítanak engem.” (Dán 7:15)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. A nagy erejű szél miért szemlélteti megfelelően ennek a négy királyságnak a hatalomra törését? _____
2. Miért fontos a próféciák alapján tanulmányozni a nemzetek történetét? *Próféták és királyok*, 548. old. _____

II. RÉSZ

3. Magyarázd meg, hogy a négy fenevad miért volt megfelelő szemléltetése a királyságnak, melyet jelképezett?
oroszlán _____
medve _____
párduc _____
félelmetes vadállat _____
4. Isten részletes jövőismerete hogyan vigasztal téged a mindennapok próbáiban? _____

III. RÉSZ

5. Olvasd el Dán 7:8, 20, 23-25-t. Sorold fel a kis szarv legalább 8 ismertető jelét! _____
6. Dániel 7:20-ban azt olvassuk, hogy a kis szarv hatalmasabb volt a többi szarvnál. Milyen értelemben volt a pápaság egyidejűleg kisebb, de nagyobb is Európa többi hatalmánál? _____
7. Ismételd át figyelmesen a Dániel 7. fejezetének próféciáját és annak magyarázatát! Készíts egy táblázatot vagy egy rajzot, melyben bemutatsz a Dániel 2. fejezetében olvasható próféciával húzható párhuzamokat. Add hozzá a második prófécia részleteit, majd magyarázd meg ezt kisebb testvéreidnek vagy barátaidnak.

Csodák az életemben

– 34. rész, írta: John N. Loughborough

Kalifornia

Ezernyolcszázhatvannyolc előtt a hetednapi adventisták az Egyesült Államok északi részére összpontosították erőfeszítéseiket. Az ötvenes évek végén egy bizonyos Morehouse asszony elfogadta az igazságot Missouriiban, és családjával együtt egy öthónapos utazás után az oregoni Pendletonban telepedett le.

Morehouse asszony volt az első hetednapi adventista a Sziklás-hegységtől nyugatra. Gyakran írt levelet Battle Creekbe, melyben bibliamunkást kért arra a vidékre. Kérésére a Szemlében kapott választ: „Légy türelmes. Majd oda is mennek munkások, de még nem.”

1859 tavaszán Merritt G. Kellogg, dr. J. H. Kellogg féltestvére egy csapat aranyásóval elhagyta Michigant. Öthónapos utazás után San Franciscoba jutott, ahol jól fizető asztalosmunkát kapott. 1864 körül J. W. Cronkite, mesterségét tekintve cipész, szintén elhagyta Michigant és az Isthmuson keresztül San Franciscóba ment. Arra gondolt, hogy kereskedelemből tartja fent magát, és traktátusok osztogatásával némi missziómunkát is végezhet. Ez a néhány lélek kezdte el a szombati összejövetelek megszervezését B. G. St. John, egy baptista barátok otthonában. Mivel alig várták, hogy nyilvánosan is hirdethessék az üzenetet, 133 dollár értékű aranyat gyűjtöttek össze, melyet egy őszinte felkérő levél kíséretében Battle Creekbe küldtek. Nagyon szerették volna, ha kűdenek oda egy lelkész.

1867-68 telén az Úr számos álmot adott nekem arról, hogy Kaliforniában dolgozom. Azt álmodtam, hogy hajóval érkezem New Yorkba, ahonnan az Isthmuson lehajózva továbbutazom Kaliforniába, és ott sátorösszejöveteleket tartok. Azon a télen álmomban legalább hússzor lehajóztam az Isthmuson. Körülbelül ugyanabban az időszakban D. T. Bourdeau is hasonló gondolatokat kapott. Annyira biztos volt abban, hogy egy távoli misszióterületre küldik, hogy mindenét eladta, és feleségével együtt májusban eljött Battle Creekbe a Generál Konferencia közgyűlésére.

A közgyűlés utolsó szakaszában az előadások nagyrészt a lelkészeknek szóltak. Amikor szóba került a munkaelosztás, Wisconsinból és más államokból is hangzottak el kérelmek.

Végül M. G. Kellogg komoly felhívást intézett a jelenlevőkhöz, hogy valaki vállalja el a kaliforniai missziót. Az emberek csodálkoztak, mert akkor Kalifornia annyira távolinak tűnt, szinte a világ végének. White lelkész felkérte a lelkészeket, hogy őszintén kérjék az Úr vezetését és irányítását munkaterületük kiválasztását illetően. Amikor május 18-án visszakérték a jelentéseket, mindenki leadta, Bourdeau lelkész és engem kivéve. White lelkész feltette a kérdést: „Kapott valaki valamilyen ihletet a kaliforniai munkával kapcsolatban?” Felálltam, és ott először beszéltem ezzel kapcsolatos álmairól.

White lelkész így folytatta: „Az Úr kettesével küldte ki szolgáit. Van még valaki, aki azon a munkaterületen gondolkodik?” Ekkor Bourdeau lelkész is felállt, és elmondta véleményét, érzéseit ezzel kapcsolatban. Azt is tudatta, hogy egész családjával érkezett, és minden ingóságát eladta, tehát készen áll oda menni, ahova az egyház küldi. White lelkész így folytatta: „Bourdeau és Loughborough testvérek imádkozzanak ezért együtt és egyénileg is, egészen a Szemle nyomdába adásáig, hogy biztosak legyenek az Úr akaratában ezzel a kérdéssel kapcsolatban.” Őszintén kerestük az Urat, és május 31-én White lelkész megkérdezte: „Testvérek, milyen döntésre jutottatok?”

Egyszerre válaszoltuk: „Kalifornia, vagy semmi.” Azonnal beírta a Szemlébe, félretett 1000 dollárt, mellyel lefoglalta számunkra a sátrat, és elküldött Kaliforniába.

A pusztákon átvezető vasútvonaltól hiányzott 500 mérföldnyi, ezért egy hosszú szakaszt vízi úton kellett megtennünk Északkelet-Amerikán keresztül. Június 8-án hagytuk el Battle Creek-et, két hetet töltöttünk New Yorkban, ahol megvásároltuk a sátrat és az utazáshoz szükséges dolgokat. Itt kötöttem házasságot Margaret A. Newmannel. Az esketési szertartást Bourdeau lelkész vezegte.

The Review and Herald.

Battle Creek, Mich., Third-day, June 2, 1868.

Mission to California.

AFTER much prayer, and counseling with fellow-laborers, Elders Loughborough and Bourdeau decide to leave in a short time on a mission to California.

They now design to take with them a new tent, in which they can hold meetings in that climate eight or nine months in the year. The expenses of such a tent, its transportation, and other extra expenses of this mission will be not far from \$1000. I suggest that this sum be raised by donations from the friends of the cause everywhere.

Brethren, the Lord does not rain down upon us temporal blessings for us to collect in reservoirs and pools to remain stagnant. A proper and healthful circulation of these blessings will save souls, and glorify God. Who will take stock in the California Mission?

JAMES WHITE.

Történelmi kapcsolat

Az ítélet – 1. rész

Nézem, míg királyi székek tétetének, és az öregkorú leüle, ruhája hófehér, és fejének haja, mint a tiszta gyapjú; széke tüzes láng, ennek kerekei égő tűz. Tűzfolyam foly és jó vala ki az ő színe felől; ezerszer ezeren szolgálának néki, és tízezerszer tízezeren állának előtte; ítélők ülének le, és könyvek nyittatának meg.”

„Látám éjszakai látásokban, és ímé az égnek felhőiben mint valami emberfia jöve; és méne az öreg korúhoz, és eleibe vivék őt. És ada néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgálja; az ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik, és az ő országa meg nem rontatik.” (Dán 7:9-10, 13-14)

Így jelent meg a próféta látomásában a vizsgálati ítélet kezdete. Krisztus visszajövetelének leírása itt nem a földre való második eljövételét jelenti. Az Öregkorú elé megy be a mennyben, hogy kapjon hatalmat, dicsőséget és országot, amelyek a közbenjárói munka végén lesznek az övéi. Ez az eljövetelet, és nem a földi második adventet jelezte előre a prófécia a 2300 év végére, vagyis 1844-re. Mennyei angyalok felhőjétől körülvéve nagy Főpapunk belép a szentek szentjébe, ahol megjelenik Isten előtt, hogy elvégezze a vizsgálati ítéletet és engesztelést szerezzen mindazoknak, akik arra hívatottak.

„És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket, állani az Isten előtt; és könyvek nyittatának meg, majd egy más könyv nyittaték meg, amely az életnek könyve; és megítéltetének a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint.” (Jel 20:12) Isten angyalai pontosan számon tartották mindenki életét, akik cselekedeteik szerint lesznek megítélve. Ennek az ítéletnek a kapcsán figyelmeztette Péter Izraelt: „Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől. És elküldje a Jézus Krisztust, aki néktek előre hirdetett. Kit az égnek kell magába fogadnia mind az időig, míglen újjá teremtetnek mindenek, amikről szó-

lott az Isten minden ő szent prófétájának szája által eleitől fogva.” (ApCsel 3:19-21)

Krisztus maga jelentette ki: „Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevére az én

“A Jézusban hívők élete megjelenik Isten előtt.”

Atyám előtt és az ő angyalai előtt.” (Jel 3:5) „Valaki azért vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt. Aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.” (Mt 10:32-33)

A Jézusban hívők élete megjelenik Isten előtt, a föld első lakóival kezdve. Ügyvédünk minden egymást követő nemzedék esetét megvizsgálja. A sor az élőkön ér véget. Minden név említésre kerül, minden esetet gondosan és részletesen átvizsgálják. Elfogadnak és visszautasítanak neveket. Korszakról korszakra mindazok neve mellett – akik őszintén megbánták vétkeiket és hit által Jézus vérére mint engesztelő áldozatra hivatkoztak – megjelenik a megbocsátás szó a mennyei könyvekben. Az ítélet végén bűneiket eltörlik, és ők maguk alkalmasnak találtnak az örök életre.

A földi bíróságok döntései irányába mutatott legmélysegebb érdeklődés sem hasonlítható ahhoz az érdeklődéshez, amely a mennyei bíróságon megnyil-

vánul, amikor az élet könyvébe beírt nevek sorra említésre kerülnek az egész föld Bírāja előtt. A mennyei közbenjáró kiáll mindazokért, akik a bukott emberiség soraiból, hit által győzedelmeskedtek az Ő vére által. Megbocsátják bűneiket és helyreállítják őket édeni otthonukba, majd örökös társakká koronázzák őket az „előbbi hatalommal” együtt. (Mik 4:8)

Sátán az emberi faj megtevesztésére és megkísértésére tett erőfeszítéseiben megrontotta az ember teremtésének eredeti tervét, de most Krisztus kéri terve megvalósulását, mintha az ember soha nem vétkezett volna. Nemcsak teljes és tökéletes megbocsátást és megigazítást kér népének, hanem meg is osztja velük dicsőségét és trónját.

– *The Spirit of Prophecy*, 4. köt., 307–309. old.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Írd le saját szavaiddal a Dánielnek mutatott ítélet jelenetét! _____

2. Mi a kapcsolat az ítélet jelenete és a 2300 évről szóló prófécia között? _____

3. Melyek az utolsó lépései Jézus emberiségért végzett szolgálatának?

4. Mivel az ítélet bekövetkezik, mire kéri és figyelmezteti Péter a zsidókat?

5. Mit mondott Jézus az ítéletről Jel 3:5, ill. Mt 10:32-33-ban?

6. Kiknek a neve mellett jelenik meg a megbocsátás szó a mennyei könyvekben? _____

- Mi történik velük az ítélet végén? _____

7. Mennyire érdekeltek a mennyei lények az ítéletben? _____
8. Mit mond Jézus, a mennyei közbenjáró, védőbeszédjében? _____

9. Mit akart tenni Sátán? _____
Mit kér most Jézus? _____

A hit fejezetei

Kurd menekültek – 1. rész

Scott Griswold lelkész

Nemrég két hetednapi adventista hölgy készült bibliai szemináriumokat tartani egy kurd menekült családnak, akik akkor költöztek oda Irakból. Nem voltak azonban biztosak benne, hogy melyik témát válasszák.

„A legtöbb megírt bibliai szeminárium Dániel 2. fejezetének próféciájával kezdődik, amely rámutat arra, hogy Isten ígéje megbízható. De én nem tudom ezt elmagyarázni nekik. A történet maga tulajdonképpen Irakban játszódik. Egy gonosz király szerepel benne. Túlságosan hasonlít ahhoz, ahonnan elmenekültek, és ez akár zavaró is lehet.” Elhatározták tehát, hogy egy egyszerű témával, az imával fognak foglalkozni.

Amikor a család az ajtóban üdvözölte őket, az apa nagyon izgatott volt. „Gyertek be, gyertek be. El kell mondanom, mit álmodtam!”

Micsoda? Egy álom?
Nem sokat foglalkozunk az álmokkal. Ismerjük az agy tudományát, és tudjuk, milyen hatással lehet ránk egy bőséges késői vacsora. Az álmok nagyon furcsák. A Bibliában azonban Isten több alkalommal is felhasználta őket, és tudjuk, mennyire fontosak lehetnek az igazság továbbításában.

Az apa így folytatta: „Álmomban kint álltam és az eget néztem. Láttam, hogy egy kicsi kő közeledik felém. Egyre nagyobb és nagyobb lett. Biztos voltam benne, hogy belém csapódik és mindent elpusztít. Mit jelent ez?”

A hölgyek azonnal felismerték, hogy Dániel 2. fejezeténél kell kinyitniuk a Bibliájukat, és meg kell osztaniuk a kő történetét. Emlékeztek még rá, hogyan lett hegy a kőből, hogy ez Krisztus eljövételének jelképe, amely véget vet a világ minden háborújának és szenvedésének?

Kiderült, a család a hazai történelemkönyveikből részben ismerte Dániel történetét.

További álmok is voltak, de előtte szeretném bemutatni, hogyan találkozott ez a két család. Az egész a helyi gyerekek bevonására vonatkozó gyülekezeti tervvel kezdődött. A környéken komoly gondok voltak a közbiztonsággal. A gyülekezet vezetői motivációs

programokat akartak szervezni a közösségnek, ezért elhatározták, hogy abban az évben a parkban szervezik meg a vakációs bibliaiskolát. A lövöldözés valós kockázata ellenére kijelentették: „Isten megóv minket. Ő szereti a gyermekeket.” Megjelent egy kurd menekült család. A gyerekeiknek tetszettek a tudományos kísérletek és az angol nyelvű énekek. A gyülekezet tagjai megismerkedtek velük, és ők elmondták Amerikába érkezésük viszontagságait. Hatalmas megkönnyebbülés volt számukra, hogy kikerültek a harcok

tüzeiből, de ugyanakkor nagyon sok új kihívással kellett szembenézniük annak érdekében, hogy beilleszkedjenek az amerikai életbe és túléljék.

A gyülekezet tagjai feljegyezték elérhetőségüket, és gyűjtést szerveztek élelem, ágynemű, ruhák adományozására, melyeket el is vittek nekik otthonukba. Valódi baráti kapcsolatot alakítottak ki.

Egy nap az apa így szólt: „Próbálok kitalálni, hogy milyen iskolába írássam gyermekeimet. Egyesek figyelmeztettek, hogy az állami iskolák oktatási szintje és általános hangulata nem a legjobb. Szerintetek mit kellene tennem?”

„Írasd őket a mi adventista iskolánkba” – hangzott a válasz. De hogyan is engedhetnék meg ezt maguknak? Kilenc gyerekük volt, közülük öt kisiskolás korban. Az egyházterületnek azonban volt egy összegyűjtött pénzalapja pontosan az ilyen esetekre. Így tehát mind az öt gyereket felvették a kisiskolás osztályokba, és egy gyereket az óvodába.

Nem sokkal később két hölgy a gyülekezetből meghívta őket egy közös bibliatanulmányozásra, és ők beleegyeztek. Ez már magában egy csoda, mert a világ mintegy 22 millió kurd nemzetiségű személye közül kevesebb, mint 1% keresztény.

„Elveszett juhok mindenütt, minden országban vannak, ahol csak megfordulsz. Nekünk meg kell keresnünk és meg kell tartanunk azt, ami elveszett. Ők nem tudják, hogyan gyógyulhatnak meg.” – *Evangelizálás*, 462. old.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Bevezetés DÁNIEL KÖNYVÉNEK 7. FEJEZETÉBE – (2.)

Aranyszöveg | Prédikátor 12:15-16

„A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az ő parancsolatit megtartsad; mert ez az embernek fődolga! Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.”

I. RÉSZ

Dániel látomása az ókori nagy birodalmakat mutatta be. Minden egymást követő királyság elnyomóbb és gonoszabb volt az előzőnél. A kis szarv volt az utolsó, és mind közül a legrosszabb. A prófécia azt is hangsúlyozta, hogy a kis szarv lesz a leghosszabb életű is, 1260 évig áll fenn, vagyis Kr. u. 538-tól Kr. u. 1798-ig.

Hallgassátok meg ezen időszak borzalmas eseményeinek részletes leírását! „A keresztényeknek választaniuk kellett: vagy feladják feddhetetlenségüket és elfogadják a pápai szertartásokat és vallásgyakorlatot, vagy elsorvadnak a föld alatti börtönökben, meghalnak a kínpadon, a máglyán vagy a hóhér bárdja alatt. Ekkor teljesedtek Jézus szavai: »Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnek némelyeket tiközületek. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért.« (Lk. 21:16–17). Hevesebb üldözés szakadt rá a hűségesekekre, mint bármikor azelőtt, és a világ hatalmas

harcmezővé vált. Krisztus egyháza évszázadokig az elszigeteltségben és az ismeretlenség homályában talált menedéket.” (*A nagy küzdelem*, 54. old.)

Sátán erőfeszítései az igazság elferdítésére azonban nem értek célba. Ezen hosszú, sötét évek alatt Isten dolgozott nagy tervén, a gonosz végleges legyőzésén. „Hogy mikor felsarjazznak a gonoszok, mint a fű, és virágoznak mind a hamisság cselekedők, mindörökké elvesszenek ők.” (Zsolt 92:8)

Az ókor nagy birodalmai: Babilon, Perzsia, Görögország, a pogány és a pápai Róma látszólag zavar-talanul virágoztak és elnyomták, üldözték Isten

“ Most van a felkészülés ideje az Úr napjára. Adjuk át szívünket Istennek, hogy meglágyítsa és alárendelje a Szentléleknek. ”

– 1888 *Materials*, 962. old.

TARTALOM | C-35 | AUGUSZTUS 27.

65 | Bevezetés Dániel könyvének 7. fejezetébe – 2. rész

69 | Panamából Petalumába

70 | Az ítélet – 2. rész

72 | Kurd menekültek – 2. rész

népét. Ez annyira igazságtalannak tűnik. A prófécia azonban nem ér itt véget. Dániel 7. fejezetének központi kérdése nem a fenevadak által jelképezett birodalmak sorsa. Arra világít rá, hogy a földi hatalmak minden igazságtalanságukkal együtt eltűnnek, és a mennyi trón kerül uralomra. Dániel így folytatja: „Nézem, míg királyi székek tétetének, és az öreg korú leüle, ruhája hófehér, és fejének haja, mint a tiszta gyapjú; széke tüzes láng, ennek kerekai égő tűz.

Tűzfolyam foly és jó vala ki az ő színe felől; ezer-szer ezren szolgálának néki, és tízezerszer tízezeren állának előtte; ítélok ülének le, és könyvek nyittatának meg.” (Dán 7:9-10)

Így jutunk el a világegyetem Legfelsőbb Bíróságának megnyitó üléséhez. „Nézem akkor a nagyzó

beszédek hangja miatt, amelyeket a szarv szóla; nézém, míg megöleték az az állat, és az ő teste elvesze, és tűzbe vetteték megégetésre. A többi állatoktól is elvételék az ő hatalmok; de ideig-óráig tartó élet adaték nekik.” (Dán 7:11-12)

Isten hallotta hűségeseinek imáit és feljegyezte könnyeiket. Ismeri népe elnyomását, minden hamis vádat, minden igazságtalan ítéletet. Ezt a Legfelsőbb Bíróság újravizsgálta, és visszafordította a földi bíróságok igazságtalan döntéseit.

Ez a csodálatos látomás Isten népének vigasztalására adatott. Isten lát, hall, tud. Egyetlen pillanatra sem feledkezett meg népéről. Velük szenvedett, mint ahogy Fiával is. Tudnunk kell, hogy soha nem felejt el bennünket, bármilyen gondban vagy bajban legyünk is.

II. RÉSZ

A mikor a vitapartnereknek nem sikerül megegyezésre jutniuk, dönthetnek a bíróság mellett, ezzel a bíróra hagyva az igazságtételt. Azonban amikor a felek nem értenek egyet a bíró döntésével, akkor fellebezhetnek, és egy magasabb rangú bírósághoz fordulhatnak, amely felülírja a helyi bíróság döntését. Ezt a magasabb rangú szervet a legtöbb országban Legfelsőbb Bíróságnak nevezik. Egyetlen államban sincs olyan igazságszolgáltatási szerv, amely a Legfelsőbb Bíróság döntését felülírhatná.

Bár a bíróságoknak pártatlanoknak és igazságosoknak kell lenniük, döntéseiket a tényekre és a törvényre kell alapozniuk, az emberi igazságszolgáltatás gyakran igazságtalan, felmenti a bűnöst, és megbünteti az ártatlant. A bíróságnak védelmeznie kellene a gyengéket és szegényeket a hatalmasoktól és gazdagoktól, mégis sokszor pontosan a legelesettebb állampolgárok jogait csonkítják meg. A fellebbezési jog erősíti a védelmi rendszert.

Amikor egy római polgár úgy érezte, hogy igazságtalan bánásmódban részesült, joga volt fellebbezni a császárnál. Ő volt a Legfelsőbb Bíróság római megfelelője. Ezt a jogot nagy becsben tartották. Pál is felhasználta, amikor Agrippa előtt állt.

Pál azonban nemcsak egyszerűen fellebbezett a császárnál, hanem a császár Istenéhez szólt. Mivel Isten irányítja az emberek ügyeit és Ő helyez hatalomra kormányzatokat, mindannyian az Ő fennhatósága alatt állnak. A keresztényeknek csodálatos védelemben van részük, hisz fellebbezhetnek a menny Legfelsőbb Bíróságánál. Dániel 7. prófécijája betekintést nyújt a keresztényeknek a mennyi bíróság mun-

kálataiba, melyhez joguk van fordulni, amikor a földi bíróságok igazságtalan döntéseket hoznak ellenük.

„Látám, hogy ez a szarv hadakozék a szentek ellen, és legyőzé őket. Mígnem eljőve az öreg korú, és az ítélet adaték a magasságos egek szenteinek; és az idő eljőve, és elvevék az országot a szentek.” (Dán 7:21-22)

Látomásában Dániel látta, hogy a kis szarv sike-reket ért el az Isten népe elleni harcban egészen Jézus második eljöveteleig, amikor is a szentek elnyerték a királyságot, a kis szarv uralkodásának pedig vége szakadt. Bár most szerencsések vagyunk, hogy békében élünk, biztosra tudjuk a próféciaiból, hogy a kis szarv nemsokára újra üldözni kezdi a szenteket. „Az egyházi és állami méltóságok összefognak, hogy minden rendű és rangú embert rábeszéljenek; kényszerítsenek vagy megvesztegetéssel rávegyenek a vasárnap tiszteletben tartására. A mennyi tekintély hiányát zsarnoki rendletekkel pótolják.” (*A nagy küzdelem*, 592. old.)

Az elkövetkező üldözés azonban rövid életű lesz, nem egy újabb 1260 éves elnyomás kezdete. Isten bírósága ülésezik, és hamarosan hatalma elvesztésére ítéli a pápaságot, melyet az utolsó hét csapás pusztít el.

“Isten kegyelmének országa most épül, amint nap nap után bűnnel és lázadás-
sal teli szívek hódolnak be a szeretet uralkodásának.” – *Gondolatok a hegyibeszédről*,
108. old.

A próféciai kis szarv, a történelmi pápaság elleni ítélet már megfogalmazódott. „De ítélok ülnek és az ő hatalmát elveszik, hogy megrontassék és végleg elveszen.” (Dán 7:26) Ugyanaz a bíróság, amely elrendelte a kis szarv megbüntetését, az igazak jutalmáról is döntött. „Az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos

egek szentei népének; az ő országa örökkévaló ország, és minden hatalmasság néki szolgál és engedelmeskedik.” (27. v.)

Most kell választanunk, hogy állampolgárságunk a nemsokára elpusztuló földön, vagy a menny örökké fennálló királyságában legyen-e.

III. RÉSZ

A mikor egy angyal megmagyarázta Dánielnek a látomást, hosszabban beszélt az örökkévaló királyságról, mint Babilon, Perzsia, Görögország és Róma uralmáról. „Ezek a nagy állatok, mik négyen voltak, négy király, akik támadnak e földön. De a magasságos egeknek szentei veszik majd az országot, és bírják az országot örökké és örökkön örökké.” (Dán 7:17-18) Isten országa az, ami számít. Ennek kell megragadnia figyelmünket.

A korábbi királyságokkal ellentétben ez az ország nem bukik el, hanem fennáll „örökké, és örökkön örökké.” (18. v.) Soha „meg nem rontatik.” (14. v.) Évekkel korábban Isten ugyanezt hangsúlyozta Nabukodonozornak. A fémszoborról szóló álmának magyarázatában Dániel ezt mondta a királynak: „És azoknak a királyoknak idejében támaszt az egek Istene birodalmat, mely soha örökké meg nem romol, és ez a birodalom más népre nem száll át, hanem szétzúzza és elrontja mindazokat a birodalmakat, maga pedig megáll örökké.” (Dán 2:44)

És mikor jön el ez az ország? A látomás szerint akkor, amikor Krisztus királyságának minden igaz állampolgára dönt. Mindenki, akik letette voksát a mennyi ország állampolgársága mellett, ellenőrzésre kerül az ítéletkor. Az életük történetét tartalmazó könyveket gondosan áttanulmányozzák, hogy vajon elnyerték-e jogukat a mennyhez Jézus vére által? Teljes mértékben átadták magukat a mennyi kormányzásnak? Életükkel válaszolnak Jézus imájára, hogy Isten akaratát cselekedjék mind a földön, mind a mennyben? (lásd: Mt 6:10)

Jézus azokat fogadja be országába, akik valószínűleg Őt választották életük Királyának. Végül pedig, amikor királysága megtelik hűséges alattvalókkal, Jézust kinevezik a föld jogos és örök Uralkodójának. „Látám éjszakai látásokban, és ímé az égnek felhőiben mint valami emberfia jöve (...) És ada néki hatalmat, dicsőséget és országot, és minden nép, nemzet és nyelv néki szolgál; az ő hatalma örökkévaló hatalom, amely el nem múlik, és az ő országa meg nem rontatik.” (Dán 7:13-14)

Amikor Jézust királlyá kiáltják ki, Lelke csendben visszavonul azoktól, akik visszautasították irgalmát, kegyelmét és bocsánatát. A világ történelmében először megszűnik Krisztus közbenjárása a gonoszokért, és semmi nem védi meg őket Sátántól, önként választott vezetőjüktől. Emberi szavakkal nem lehet leírni a káoszt, ami akkor bekövetkezik. Háborúk, gyilkosságok, járványok, természeti és természetfeletti katasztrófák töltik meg fájdalommal a földet. A haragnak, rablásnak, erőszaknak, gyilkosságnak és más bűncselekményeknek nem lesz gátja. Nem tartják tiszteletben a magántulajdont, mindenhol erőszakos-

ság uralkodik majd. A világ nemzetei a végükhöz érkeztek. A mennyei bíróság rendelte el, hogy megfosz-
szák őket hatalmuktól. Ebben az anarchiában és ter-
rorban Isten népe az őrzőangyalok védelme alatt lesz.

Illés prófétát üldözték és gyűlölték, de ameddig
körülötte az emberek elpusztultak az éhség és szom-
júság miatt, őt a menny látta el vízzel és kenyérrel.
Isten népét is üldözik és gyűlölik majd ebben az idő-

szakban, de Illéshez hasonlóan nekik is biztosítva lesz
a vizük és a kenyérük. (lásd: Ézsza 33:15-16) Ahogy
Izrael népét nem érintették az egyiptomiakra küldött
csapások, Isten népe is védve lesz az utolsó hét csa-
pástól.

Szeretnéd ma eldönteni, hogy annak a csoportnak
a tagja leszel, aki védelmet nyer a végső válságban és
Királyaként üdvözölheti Jézust, amikor visszajön?

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Olvasd el Róm 12:19-20-t, majd magyarázd meg, hogy Dán 7. fényében miért nem a mi felelősségünk, hogy meg-
bosszuljuk az ellenünk elkövetet rosszat. _____

II. RÉSZ

2. Ki mentesül a Dán 7-ben leírt ítélet alól? Indokold válaszod a 2. fejezetben idézett bibliaversekkel. _____

Miért értékelik felbecsülhetetlen kincsként az igazak Isten ítéletét? _____

3. Kít ítélnék el ezen az bíróságon? Dán 7. alapján indokold válaszod! _____

III. RÉSZ

4. Olvasd el Ézsza 33:14-16-t. Mutasd be a két egymással ellentétben álló csoportot.

Kik félnek? _____

Kiknek ad Isten kenyeret és vizet? _____

5. Tegyük fel, hogy ismersz valakit, aki fél az ítélettől. Hogyan segítenél neki megérteni, hogy az ítélet jó hír az igazak-
nak, és miként lehet az igazak csoportjában, hogy ne kelljen félnie az ítélettől? Zsolt 1, 15 a segítségére lehet.

6. Olvasd el Mt 25:14-30. Miért jó dolog az ítélet (19. v.) két szolgának, és miért rossz hír a harmadiknak?

V.ö.: Gal 6:7 _____

További tanulmányozásra: *Krisztus példázatai*, 164–180, 307–319, 325–365. old.

Csodák az életemben

– 35. rész, írta: John N. Loughborough

Panamából Petalumába

Június 24-én hagytuk el New Yorkot, és július 3-án reggel 9 órakor értünk Aspinwalba. Tizenegykor vonattal indultunk tovább Panamába, ahova délután 3-kor érkezünk meg, és komppal mentünk tovább az egy mérfölddel lejjebb kikötött gőzhajóhoz.

Azt mondták, hogy a gőzhajó nemsokára indul Kaliforniába, de további két napot vesztegelt még a kikötőben. Ez a *Golden Gate*-nek (Aranykapu) nevezett gőzös volt a hajótársaság legnagyobb járműve. A következő járat egy kisebb hajó volt, ezért a mi gőzösünk felvett minden nehéz árut, hogy megkönnyítse a következő járat dolgát.

Gőzösünk július 18-án, délelőtt 10 órakor ért San Franciscóba, 18 nappal New Yorkból való indulásunk után. Kellogg testvér átadta nekünk a St. John család címét azzal a megjegyzéssel, hogy ők majd foglalkoznak velünk. Bourdeau lelkész elindult felfedezni a környéket, én pedig a családdal maradtam, ameddig csomagjainkat lerakták a gőzösről. Bourdeau lelkész nemsokára visszatért, és elmondta, hogy megtalált néhány szombatünneplőt, akik éppen összejövetelre készültek, de érkezésünk hírére úgy döntöttek, megvárnak. Egy fuvaros elvitt minket és csomagjainkat a St. John családhoz, ahol szeretettel üdvözöltek, és tartottunk egy rövid istentiszteletet, mintegy bemutatkozásképpen.

Amikor White lelkész felhívást intézett a *Szemlében* 1000 dollár összegyűjtésére, hogy egy új sátorral felszerelve induljunk Kaliforniába, az egyik New York-i napilap hírként kapta fel a hirdetést, és leírták, hogy két evangélista Kaliforniába készül, hogy vallásos összejöveleket tartsanak egy sátorban.

Pentalumában volt egy csoport hívő, akik „Függetleneknek” (Independents) nevezték magukat. Különböző egyházakból váltak ki, mert úgy érezték, nem vállalhatnak közösséget azok szertartásosságával és büszkeségével. Amikor olvasták a sátoros összejövelekről szóló hírt, imádkozni kezdtek azért, hogy ha ezek az evangélisták az Úr szolgálói, akkor sikeresen érkezzenek meg hozzájuk.

Az imaórájukat követő estén egyik fontos tagjuk, Wolf úr nagyon mély benyomást keltő álmot kapott. Láta, hogy az őket körülvevő területet szomorúság és sötétség burkolja be, majd látott két embert,

akik éppen tüzet raktak, amivel sikerült felvidítaniuk az embereket. Amint a tűz lassan égett, és az emberek örültek a fénynek, látta, hogy Pentaluma minden lelkésze és papja megjelent, seprűkkel, fűvel felszerelve, és próbálták eloltani a tüzet. Azonban minél jobban próbálkoztak, a tűz annál ragyogóbban lángolt. Közben ezek az emberek megpróbálták eloltani az első tüzet, a két férfi egy másikat gyújtott. Ez addig ismétlődött, ameddig már öt tűz égett. A lelkészek és papok így sopánkodtak: „Minél jobban próbáljuk eloltani, annál fényesebben lobog. Semmi értelme nincs nyilvánosan ellenszegülni ezeknek a férfiaknak, mert mindig felülkerekednek.”

Később Wolf úr azt álmodta, hogy az előzőleg látott két férfi ugyanaz, mint akik a sátorral érkeznek. Elmondta álmát testvéreinek, és kijelentette, hogy látania kell az evangélistákat, mert ha ugyanazok, mint akiket álmában látott, biztosan megismeri őket.

Úgy tudtuk, hogy a sátor csak odaérkezésünk után két héttel érkezik meg, de amikor július 20-án reggel Bourdeau lelkésszel együtt elsétáltunk a Pacific Mail kikötőbe, legnagyobb meglepetésünkre azt vettük észre, hogy sátrunk ugyancsak a mi hajónkkal érkezett. Csodálatos gondviselés! A sátrunk egyike volt azon plusz csomagoknak, amelyeket csekély felárért Panamában felpakoltak.

Mivel a sátrunk megérkezett, gyorsan elkezdtük előkészíteni a tartóoszlopokat, a lámpákat és a rögzítéseket. Elvittük a sátrat a St. John családhoz, és imád-ságos lelkülettel tanulmányozni kezdtük, hova állítsuk fel. Az a néhány szombatünneplő nagyon izgatott volt, hogy első összejövetelünket ott tartjuk, de miután sokat imádkoztunk, késztetést éreztünk, hogy San Franciscótól északnyugatra induljunk el. Sokat keresgeltünk a városban, de csak egyetlen helyet találtunk, amit lefoglalhattunk, és a tulajdonos havi 40 dollár bért kért a telekért. Ez eldöntötte a kérdést, hogy San Franciscóban kezdjünk.

Történelmi kapcsolat

Az ítélet – 2. rész

Míg Jézus kiáll kegyelme polgáraiért, Sátán vádolja őket Isten előtt. A nagy csaló hitetlenségbe akarja taszítani őket, hogy elveszítsék Istenbe vetett bizalmukat, elszakadjanak szeretetétől és áthágják törvényét. Rámutat hiányos jellemükre, a Krisztushoz való hasonlóság csekély mértékére, melyet tiszteletlenségnek mutat be a Megváltóval szemben. Felidézi minden bűnüket, melyekre ő csábította őket, ezért sajátjainak vallja őket.

Jézus nem mentegeti bűneiket, hanem rámutat bűnbánatukra és hitükre. Bűnbocsánatért esedezik számukra, és kezét felemelve az Atya és a szent angyalok előtt mondja: Név szerint ismerem őket. Az én tenyeremben metszettem őket. „Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted te meg!” (Zsolt 51:19)

Népe vádolójának pedig ezt mondja: „Dorgáljon meg téged az Úr, te Sátán; dorgáljon meg az Úr, aki magáévá fogadja Jeruzsálemet. Avagy nem tűzből kikapott üszög-e ez?” (Zak 3:2)

Krisztus saját jelét helyezi hűségeseire, amint bemutatja őket az Atya előtt. „Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.” Nevük ott marad az élet könyvében, „és fehérben fognak velem járni; mert méltók arra.” Akik Isten tulajdonát képezik, és akiket Ő elfogad, azok már nem tartoznak a világhoz. Jézus saját fiainak és leányainak nevezi őket, örökostársainak dicsőségében, akiket a mennyei angyalok tisztelnek, és akiket a világ gúnyolt és üldözött. Ezeket a lelkeket, akiket Jézus megtisztel, a világ bebörtönözte, üldözte, csúfolta.

“Isten népének hit által kell élnie.”

Isten népének hit által kell élnie. Az eljövendő nagyságra kell gondolniuk és a mennyei tiszteletet választaniuk, mert jutalmuk feljebbvaló minden földi nyereségnél. Míg a próbaidő tart, számítaniuk kell arra, hogy a világ nem ismeri őket, mert nem ismerték meg Őt.

Nagyok és kicsik, szerények és hatalmasok, gazdagok és szegények mindannyian ítélet elé állnak majd azok alapján, ami a könyvben írva van róluk. Az egyszer már kimondott szavak, az egyszer elkövetett tettek már nem vonhatók vissza. A világ leg hatalmasabb uralkodói sem törölhetik ki egyetlen nap eseményeit sem. Cselekedeteink, szavaink, még legtitkosabb szándékaink is számítanak végső sorsunkra nézve. Mi talán elfelejtettük ezeket, de bizonyosságot tesznek ellenünk vagy mellettünk. Előttünk állnak az ítéletkor.

Minden képességünk felhasználása ellenőrzés alá kerül. Gyarapítottuk az Istentől kapott tőkét? Az Úr eljövetelekor nyereséggel kapja vissza, amit befektett? A hit egyetlen cselekedete sem értékelhető, ha nem itatta át a krisztusi szeretet. Ahogy egy művész csodálatosan visszaadja a környező valóságot, úgy jelenik meg jellemünk is a mennyei könyvekben. Ha a keresztények annyira gondosan figyelnének a mennyei ítélőszék előtti megjelenésükre, mint amikor képet festetnek magukról, mennyire más lenne élet-történetük!

Ha félrehúzhatnánk a láthatót a láthatatlantól elválasztó függönyt, és az emberek láthatnák, amint

az angyalok mindent feljegyeznek róluk, hogy majd előállítsák azt az ítéletkor, mennyi szót nem mondanánk ki, mennyi cselekedetet nem tennének meg. Amikor az élet minden részlete megjelenik egy könyvben, amiben semmi hamisság nincs, sokak számára túl késő lesz észrevenni, hogy ezek mind ellenük tesznek tanúbizonyságot. Mennyi elhanyagolt kötelesség embertársaikkal szemben, mennyi elfeledett krisztusi utasítás. Meglátják, milyen gyakran adták át Sátánnak idejüket, gondolataikat és erejüket, amelyek tulajdonképpen mind Krisztust illették volna meg. Szomorú az angyalok feljegyzése a mennyben. Intelligens lények, magukat Krisztus követőinek vallók esnek

bele a világ csábításának csapdájába, a világi gyönyör hajsolásába vagy a vagyongyűjtés kelepcéjébe. Idő, pénz és erő válik az önző vágyak áldozatává. Kevés imával töltött perc, bibliatanulmányozás, bűnvallás vagy megalázkodás olvasható a feljegyzésekben.

Sátán megszámlálhatatlan lehetőséget nyújt elménk lefoglalására, hogy ne foglalkozzunk azzal a munkával, melyre elhívtunk. A nagy csaló gyűlöli az igazságot, amely az engesztelő áldozatot és a mindenható Közbenjárót állítja a középpontba. Tudja, hogy számára minden attól függ, hány lelket térít el Jézustól és az igazságtól.

– *The Spirit of Prophecy*, 4. köt., 309–312. old.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Kikért áll ki Jézus? _____
Mit tesz eközben Sátán? _____
Milyen bizonyítéka van? _____
2. Mit nem tesz Jézus? _____
Mire mutat rá? _____
Mit mond Sátánnak? _____
3. Hogy beszélnek az istentelenek és hogy bánnak Jézus fiaival és leányaival? _____
Mire kell Jézus követőinek figyelniük? _____
Mit válasszanak? _____
4. Mi befolyásolja örök sorsunkat? _____
5. Milyen eredménye lenne annak, ha soha nem felejténék el, hogy minden tettünk és cselekedetünk feljegyzésre kerül? _____
6. Sokan túlságosan későn döbbennek rá, hogy a feljegyzések ellenük szólnak. Mit tudatosítanak? _____
7. Mit talál ki Sátán és miért? _____

A hit fejezetei

Kurd menekültek – 2. rész

Scott Griswold lelkész

A körül szóló első álmom óta három hét telt el heti rendszerességű biblíatanulmányozással. Egy telefonos alkalmazást, a Bible.is-t használták, hogy arab nyelven hozzá férhessenek a Szentíráshoz. Egyik este egy újabb álmom hírével fogadták őket. Ez alkalommal az anya. „El kell mondanod, mit jelent” – kérte.

A két hölgy úgy érezte magát, mind Dániel, az álmok magyarázója, de távolról sem érezték felkészültnek vagy képesnek magukat erre. „Mi volt az? Mit álmodtál?” – kérdezték.

„Iraki házukban álltam. A rendőrség éppen betört, hogy elvigyenek, nem volt idő a menekülésre. Nem volt hova elrejtőzni. Tudtam, hogy ez alkalommal megölnek. Hirtelen egy férfi állt mellém. A legfőbb ember volt, akit valaha láttam. A haja is fehér volt, a szakála is, és ruhája a legragyogóbb fehérben csillogott. Ezt mondta: *Ne félj. Rád terítek egy ruhát, hogy ne lássanak meg.*”

A hölgyek elképedve álltak, de a nő folytatta: „Annnyira boldog voltam. Megfogtam a kezét, hogy megcsókoljam. Egy heg volt a keze fején. Megfordítottam, és a tenyerében is volt egy heg. *Honnan vannak ezek?* – kérdeztem. *Az Atyám adta* – válaszolta. Ez volt az álmom. Meg tudjátok mondani nekem, ki volt az az ember?”

A két hölgy leült a kanapéra, és Jelenések 1. fejezeténél nyitották ki Bibliájukat, ahonnan elolvasták az ember Fiának leírását. El tudjátok hinni, mennyire jó

az Isten, hogy ilyen drámaian és szeretetteljesen nyilatkoztatta ki magát ennek a menekült családnak? Szeretem a csodatevő Istent! Szeretem a sebhelyes kezű Jézust!

Elképzelem sem tudom annak az apának és anyának a félelmét és rettegését, akik menteni próbálják gyermekeiket a haláltól, akik reménykednek az életben maradásban és a jobb jövőben maguk és gyermekeik számára.

Ennek a családnak ezt kellett megtapasztalnia. Most biztonságra lettek.

Isten Jóel 2:28-ban tett ígéretére gondolok: „És leszen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak.”

Csatlakoztok hozzám imában, hogy ezek a csodák megvalósuljanak, és beteljesedjen a 32. vers? „De mindaz, aki az Úrnak nevét hívja segítségül, megmenekül.”

A www.asapministries.org honlapon vagy a 1-866-365-3541 telefonszámon megismerhetitek az ASAP szolgálatot és megtudhatjátok, hogyan segíthetitek Isten munkáját Délkelet-Ázsiában. Keressétek fel a reachtheworldnextdoor.com honlapot, hogy megtudjátok, mit tehettek otthonotok közelében.

TUDTAD, HOGY 1976–1997

között a kurd menekültek négy hulláma érkezett Amerikába? Mivel Szíria és Irak között továbbra is folytatódnak a harcok, ez a folyamat nem áll le. A legtöbb kurd telep (11 000) Nashville-ben és Tennessee-ben van, egyeseket már kis Kurdisztánnak neveznek. Hány menekültnek vannak

keresztény barátai? A Joshua Projekt (joshuaproject.net) 0%-ra becsüli a kurd keresztények számát. A statisztikák hasonlóak más népcsoportok esetében is. **Teszelt azért, hogy ez megváltozzon?**

Kezddheted azzal, hogy segíted a környezetekben élő menekülteket. Ennek érdekében keresd fel

a **ReachtheWorldNextDoor.com**

honlapot. Tanulmányozd végig tanfolyamainkat, melyek megtanítanak a megfelelő lépésekre. Anyagilag is támogathatod az ügyet az **asapministries.org** honlapon megtalálható online ajándékkatalógusunk #506 tételének kiválasztásával. Így segítheted a missziómunkát környezetekben!

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Bevezetés DÁNIEL KÖNYVÉNEK 8. FEJEZETÉBE

Aranyszöveg | 2Péter 1:19

„És igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben.”

I. RÉSZ

Mire gondolhatott Dániel, miután már kétszer megjelent neki látomásban Médó-Perzsia, ami legyőzi majd Babilont, majd két évvel később üzleti útra küldték Susánba, Perzsia fővárosába? (lásd: Eszt 1:2) Susán egy virágzó ókori város volt Elám tartományban. Nevét Sém egyik fiáról kapta (lásd: 1Móz 10:22).

A nagy ókori városokat általában a tengeri kikötők köré vagy könnyen hajózható folyók partjára építették, és ez alól Susán sem volt kivétel. Az Ulai-folyó partján helyezkedett el. Itt kapta Dániel a Biblia egyik legfontosabb próféciját látomásban.

Ezt mondta: „És láték látomásban; és mikor láték, Susán várában voltam, amely Elám tartományában van; és láték látomásban, és ímé az Ulai folyam mellett valék. És felemelém szemeimet és látám, és ímé egy kos áll a folyam előtt, és két szarva vala; és az a két szarv magas vala, de egyik

a másiknál magasabb, és a magasabb később növekedék. Látám azt a kost szarvaival öklelkezni napnyugat, észak és dél felé; és semmi állat sem állhata meg előtte, és senki sem szabadíthata meg kezéből, és tetszése szerint cselekedék, és nagygyá lőn.” (Dán 8:2-4)

Isten újra állati jelképekkel mutatta meg Dánielnek a nemzetek sorsát. A 7. fejezetben tisztátalan, ragadozó vadállatok jelentek meg. Ebben a prófécia-ban azonban tiszta, a szentélyszolgálatban is szerepet játszó állatokkal találkozunk. Az első állat egy hatal-

“ A nemzetek emelkedéséből és bukásából – ahogy azt Dániel és a Jelenések könyve megvilágítja – meg kell tanulnunk, hogy mily értéktelen a pusztán külső és földi dicsőség. ”

– *Próféták és királyok*, 548. old.

TARTALOM | C-36 | SZEPTEMBER 3.

73 | Bevezetés Dániel könyvének 8. fejezetébe

77 | Petalumában

78 | Az ítélet – 3. rész

80 | Egy missziós csónak építése – 1. rész

mas erővel felruházott, öklelő, döfő kos. Ereje azonban nem korlátlan, mert nem taszíthatja kelet felé az állatokat, és nem uralkodhat örökké.

Miközben Dániel azon gondolkodott, hogy a kos melyik birodalomnak lehet a jelképe, „ímé, egy kecskebak jöve napnyugat felől az egész föld színére, és nem is illett a földet.” A bak gyorsan haladt előre pihenés, meghátrálás nélkül. Dániel egy további részletet is felfedezett rajta: „tekintélyes szarva vala az ő szemei között.” (5. v.)

A bak haragosan nekiment a kosnak: „és méne a kétszarvú koshoz, amelyet láték állani a folyam előtt; és feléje futa erejének indulatában. És látám a koshoz érni; és néki dühödött és leüté a kost, és letöré két szarvát, és nem vala erő a kosban megállani előtte, és leüté a földre és megtapodá, és nem vala a kosnak senkije, aki őt megmentse annak kezéből.” (6-7. v.)

Milyen hirtelen tűnt el a kos hatalma, gazdagsága és tekintélye! Milyen gyorsan megfordult a sze-

rencséje! Milyen hamar letűnt a dicsősége! A prófécia többé nem foglalkozik a kossal, de egy időre megvilágítja a bakot. Ez utóbbi is nagy változásokon megy keresztül.

„A kecskebak pedig igen naggyá lőn; de mikor elhatalmasodék, eltörék a nagy szarv, és helyébe négy tekintélyes szarv növe az égnek négy szele felé.” (8. v.)

Egy adott pillanatban a nagy szarv, amely korábban legyőzhetetlennek látszott, megtörik, és az egykor hatalmas birodalom négy jelentős részre oszlik. A próféta szerint, „olvassátok és értsétek meg, mennyire szegény, törekeny, rövid életű, mulandó, vétkes az az ember, aki lelkét hiúságra adja.” (*Manuscript Releases*, 16. köt., 333-334. old.)

Dánielnek nem kellett kitalálnia az állatszimbólumok jelentését. Gábrriel angyal megmagyarázta, hogy a kos Médó-Perzsiát, a kos pedig Görögországot jelképezte. (lásd: Dán 8:20-21)

II. RÉSZ

A látomás azonban itt nem ért véget. Egy következő jelkép is megjelent. „És azok közül egyből egy kis szarv támad, és nagyon megnöve délre, napkeletre és a kívánatos föld felé.” (Dán 8:9) Ennek a felemelkedő szarvnak a tulajdonságai egyedül a Római Birodalomra jellemzőek.

Nagy Sándor váratlanul bekövetkezett halála után a Görög Birodalom négy kisebb, egymással folyamatos harcban álló királyságra oszlott. Ebben az időszakban az éppen uralkodó hatalomtól függően Izrael felváltva vagy északon a szír szeleukida uralkodók, vagy délen az Egyiptomot vezető ptolemaioszok tartománya volt.

Azonban egy új hatalom kezdett felemelkedni, Róma. Először kicsi volt, de rohamos növekedésnek indult, királyságot királyság után igázva le diplomáciai vagy katonai úton. Kr.e. 63-ra már egész Palesztinát meghódította. Augustus császár, a Római Birodalom első császára Kr.e. 27-ben került a trónra, és Kr.u. 14-ig uralkodott.

A római szarv, bár hatalmasra nőtt, nem állt meg. „És megnöve mind az ég seregéig; és a földre vete némelyeket ama seregből és a csillagokból, és azokat megtapodá. És a seregnek fejedelméig növekedék, és elvette tőle a mindennapi áldozatot, és elhányattaték az ő szentségének helye.”

Az „ég serege” egy bibliai kifejezés a napra, a holdra és a csillagokra. (lásd: 5Móz 4:19) Ezek árasztanak a földre világosságot, amely az igazság bibliai jelképe. (lásd: Zsolt 43:3, Jn 3:21) A növekvő nagy szarv, a Római Birodalom megtámadja az igazságot, melyet szentségtelen lábai alá tipor. A seregek fejedelme Jézus, Róma uralkodója pedig az Ő címeit és kiváltságait akarja magának. Augustus császár felvette az Isten Fia (Divi Filius) címet, és hatalma által parancsolta meg Heródes a római katonáknak a betlehemi kisdedek megölését azt remélve, hogy ezzel Jézust, a seregek fejedelmét is elpusztítja. Augustus halála után Tiberius vette át a trónt, az ő uralkodása alatt feszítettette meg Pilátus a seregek fejedelmét.

A római uralomnak azonban szintén vége szakad, „és elhányattaték az ő szentségének helye.” (Dán 8:11)

Jézus megértette ezt a próféciaát. A templomról beszélve ezt mondta tanítványainak: „Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad kő kövön, amely le nem romboltatik.” (Mk 13:2) Negyven évvel azután,

“A zsidók nagy bűne az volt, hogy megtagadták Krisztust; a keresztény világ nagy bűne pedig az, hogy elveti Isten törvényét, a menny és föld kormányzatának alapját.” – *A nagy küzdelem*, 22. old.

hogyan Jézus elmondta ezt tanítványainak, a római legiók lerombolták az ő „szentségének helyét.”

Miért volt annyira sikeres a római hadjárat? Miért tudták lerombolni Jeruzsálemet, a templomot, és szét-szórni a zsidókat? „A vétkek miatt...” (Dán 8:12)

Jeremiás sírt Jeruzsálem sorsa miatt. „Elnyomói főkké lettek; ellenségei boldogok! Bizony az Úr verte meg őt az ő sok bűne miatt; gyermekei rabságra mentek az elnyomó előtt.” (JerSir 1:5)

Izrael bocsánatot nyert volna vétkére. Isten megígérte: „Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer.” (Péld 28:13) A szentély szolgálata azért adatott, hogy az izraelitákat megtisztítsa a bűntől. „Így szerezzen

engesztelést a szenthelynek Izrael fiainak tisztátalanságai és vétkei miatt; mindenféle bűnei miatt; így cselekedjék a gyülekezet sátorával is, amely közöttök van, az ő tisztátalanságaik közepette.” (3Móz 16:16)

Izrael azonban visszautasította a fenyítést, és őrizgette, ápolgatta bűneit. Azokkal együtt akart üdvözülni, és visszautasította Jézust, Isten Bárányát, aki elveszi a világ bűneit. (lásd: Jn 1:29, 1Tim 2:5) A csodálatos isteni megváltás visszautasítása által Izrael elfogadta a sátáni pusztulást.

A megbocsátás ajánlata számunkra is elérhető. Azonban ha nem valljuk meg és nem hagyjuk el bűneinket, azok ugyanúgy elpusztítanak minket, mint ahogy Izraelt elpusztították.

III. RÉSZ

Rómát kétszer ítélik el: először a pogány uralkodó imádását visszautasító keresztények üldözése, majd a kereszténység megrontása és azt a pápai Rómává való átalakítása miatt. Ez a szarv mindkettőt magába foglalja.

Dániel szerint a „szentség helye” válik a támadás célpontjává, ez pedig nem kizárólag a jeruzsálemi templomra vonatkozik. Isten szentségének helye Isten trónját jelenti. (lásd: Jer 17:12) Isten trónjának alapja az igazság és a jogosság. (lásd: Zsolt 89:14, 97:2) Ennek értelmében Róma megtámadja a jogosságot, vagyis a törvény megtartását, és az igazságot, vagyis a törvény kormányzását. (lásd: 1Móz 18:19) Dániel elképedve nézte, ahogy ez a kis szarv „földre veti az igazságot, és cselekszik, és jó szerencséje van.” (Dán 8:12)

A pogány római császár helyét a pápai Róma főpapja vette át. Pál további magyarázatokat fűz hozzá a szarv erejéhez: „Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát.” (2Thess 2:4)

„Sőt mi több, a pápának az istenség címeit és képességeit tulajdonítja. Például: »Úr Isten a pápa«, aki

csalatközzé válik.” (*A nagy küzdelem*, 50. old.) Róma papja a bűnök megbocsátásának hatalmát is magának tulajdonította. Akik pedig ellenálltak ennek az istenkáromlásnak, üldözések, megkínzások és kivégzések áldozataivá váltak. „És annak nagy ereje lesz, noha nem a maga ereje által, és csudálatosképpen pusztít és jó szerencséjével halad és cselekszik, és elpusztítja az erőseket és a szenteknek népét. És a maga eszén jár, és szerencsés lesz az álnokság az ő kezében, és szívében felfuvalkodik és hirtelen elveszt sokakat; sőt a fejedelmek fejedelme ellen is feltámad, de kéz nélkül rontatik meg.” (Dán 8:24-25)

Míg a kos és a bak királysága viszonylag kevés ideig állt fenn, a felemelkedő nagy szarv több, mint egy évezredig fennmarad, és háborút indít Isten népe és az igazság ellen.

Dániel ámulva hallgatta a látomás befejezését. „És hallék egy szentet szólani; és monda egyik szent annak, aki szól vala: Meddig tart e látomás a mindennapi

áldozat és a pusztító vétek felől? s a szent hely és a se-reg meddig tapostatik? És monda nékem: Kétezer és háromezred estvéig és reggelig, azután kiderül a szent-hely igazsága.” (Dán 8:13-14)

Mivel egy nap egy évet jelentett, Dániel látomása több, mint 2 300 évet ölel fel. (lásd: Ez 4:6, 4Móz 14:34) Isten azonban ebben a próbaidőben sem feled-kezik meg népéről, és biztosította Dánielt, hogy ez a büszke szarv, amely háborút indít Isten ellen, „kéz nélkül rontatik meg.” (Dán 8:25) „Az istentelenek vígassága rövid ideig tartó, és a képmutató öröme egy szempillantásig való.” (Jób 20:5)

Miközben Dániel próbálta megérteni látomása értelmét, Gábrriel, a menny legrangosabb angyala, jelent meg emberi formában és hallható hangon

mondta: „És emberi szót hallék az Ulai közén; kiálta pedig és monda: Gábrriel, értesd meg azzal a látást!” (Dán 8:16) Ez a hang Jézus hangja volt. (Lásd: Lk 1:19, Jel 1:1)

Milyen csodálatos gondolat! Jézus fontosnak tartja, hogy megértsük a prófeciát. Parancsot adott az angyalnak, hogy segítsen nekünk ebben. A parancs-nak eleget téve az angyalok mellénk állnak, miközben ezeket a fontos információkat tanulmányozzuk.

Jézus emlékeztette tanítványait arra a vágyára, hogy megértsék Dániel prófeciáját. „Mikor azért lát-játok majd, hogy az a pusztító utálatosság, amely-ről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen (aki olvassa, értse meg).” (Dán 24:15)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Dán 2:32, 7:5-6, és 8:20-21 szerint melyek Médó-Perzsia és Görögország jelképei? Miben hasonlítanak egymás-hoz? Miben különböznek? _____

2. Dán 8:6-7 szerint Görögország dühös volt Médó-Perzsiára. Olvasd el Péld 15:1. Mivel lehet feldühíteni az embe-reket? _____

Hogyan segít ez a bibliaiszöveg a dühös emberek kezelésében? _____

II. RÉSZ

3. Olvasd el Mt 25:40-t, ApCsel 9:5-t. Jézus mennybemenetele után hogyan tudta Róma továbbra is üldözni Őt? _____

4. Olvasd el Hós 4:6, 13:9-t. Bár Izrael Róma által pusztult el, mi volt a héber nemzet és a jeruzsálemi templom pusztulásának valódi oka? _____

III. RÉSZ

5. Hasonlítsd össze a kezekre vonatkozó utalásokat Dán 2:34, és 8:25-ből! Babilont, Médó-Perzsiát és Görögorszá-got emberi kéz pusztította el. Hogyan mutat ez rá arra, hogy a második eljövétel mennyei közbeavatkozása vet majd véget Róma erejének? _____
6. Olvasd el figyelmesen Ézs 54:17-t. Hogyan oldanád meg a látszólagos ellentmondást Róma győzelme és a fenti ígéret között? Mit mond ez a bibliaiszöveg az igazság elleni harc végkifejletéről? V.ö.: Mt 10:28 _____

További tanulmányozásra: *A nagy küzdelem*, 17–38, 409–432. old., *Tapasztalatok és látomások*, 250–253. old.

Csodák az életemben

– 36. rész, írta: John N. Loughborough

Petalumában

Adolgozok így maradtak egészen július 27-ig, amikor Hough úr, a petalumai függetlenek egyike felkereste St. Johnt arról érdeklődve, hogy lakik-e nála két lelkész, sátorral. Hogyan találhatott meg olyan hamar egy 175 000 fős városban?

Az úton késztetést érzett, hogy menjen először a Pacific Mailhez, és kérdezze meg, hogy érkezett-e egy sátor a legutóbbi Panamából érkező gőzössel. Amikor megkérdezte, hogy hol volt ez, maga a fuvaros kísért el a raktárba, és a Minna St.-hez irányította. Tehát érkezése után fél órával Hough úr már meg is talált minket. Másnap Petalumába mentünk. Ott Hough úr fogadott, és így szólt: „Ma este nálam maradtok, de Wolf úrnál vacsoráztok.” Később tudtuk meg, hogy azért találták ki ezt a tervet, hogy Wolf úr találkozzon velünk, és megbizonyosodjon róla, hogy minket látott álmában. Amikor meglátott, azonnal odakiáltott feleségének: „Itt vannak! Pontosan ők azok, akiket álmomban láttam!” Ez a részükről lezárta a kérdést, és minden tőlük telhetőt megtettek, hogy szállás- és sátorhelyet biztosítsanak számunkra.

Augusztus 3-én beköltöztünk az egyik független tag házának cselédszobáiba. Petalumában már egy hónapja vesztegár volt a bárányhimlőjárvány miatt. Arra törekedtünk, hogy a mi összejövetelünk a karantén feloldása után az első nyilvános rendezvények egyike legyen. A sátrat augusztus 13-án, csütörtökön este nyitottuk meg, nagylétszámú hallgatósággal.

San Franciscóba érkezésünkkel már várt egy levél White testvérnőtől, melyben tanácsolt a Kaliforniában végzett munkával kapcsolatban. New Englandben Bourdeau lelkésszel nagyon figyeltünk arra, hogy ne lépjük túl a költségvetési keretünket, most azonban más tanácsot kaptunk. „Kaliforniában nem dolgozhatok ugyanazzal a módszerrel, mint New Englandben. A szigorú takarékoság a kaliforniaiak szemében zsugoriságot jelent. Ott mindent szabadabban, liberálisabban kezelnek. Ugyanabban a szellemben közeledjetelek hozzájuk.”

Kaliforniában az akkor használatos legkisebb pénzegység a tíz cent volt. Amikor az emberek meglátták, hogy a kiadványainkat egy-két centért árusítjuk, meg-

kérdezték: „Arra számíthatok, hogy ezeket eladjátok? Itt nincsenek is forgalomban egycentesek.” Mi pedig így válaszoltunk: „Akkor ingyen fogjuk osztogatni.”

Voltak különböző röpirat-csomagjaink, mintegy 500 oldalnyi terjedelemben, melyeknek 50 centért adtuk darabját. Egy alkalommal egy férfi egy egész dollárt nyújtott át a következő megjegyzéssel: „Az egy dollár is elég olcsó.” Mások is követték példáját, és néhány percen belül mindent eladtunk. Az összejövetel végére eladtuk a White testvérnőtől kapott négy rakomány könyvünket, mire ő ezt válaszolta: „Sokkal több könyvet adtok el ti ott, mint a Sziklás-hegységtől keletre levő összes sátrunk együttvéve.”

Petalumai összejöveteleink október 18-án, vasárnap este értek véget. Bár a helyi lelkészek ellenálltak, és végül Wolf úr is ellenünk fordult, mégis húsz lélek fogadta el az igazságot.

Az egyik istentisztelet végén három férfi a 25 mérföldre északra fekvő Windsorból megkértek bennünket, hogy tartsuk meg ott következő sorozatunkat. Így hát november 4-én meg is kezdtük az összejöveteleket a falucska kultúrtermében. Bár a petalumai ellenzék ide is követett, mintegy 12-en elfogadták az igazságot, köztük dr. Krieschbaum és Parrot kisasszony, egy francia hölgy, aki Genfben végezte az orvosi egyetemet.

Mindeközben Abram LaRue, aki az első adventista misszionárius volt Kínában, hazatérte után fát hasogatót egyik windsori testvérünknek, aki elkezdte olvasni kiadványainkat, eljárta összejöveteleinkre és megkeresztelkedett. A Washington állambeli Walla Walla-i J. F. Wood azért költözött Kaliforniába, hogy „megszabaduljon a szombattól”, mellyel egy adventista szomszédja ostromolta. Windsor mellett bérelt egy tanyát, és furcsa módon elkezdett járni összejöveteleinkre. Elfogadta a szombat igazságát, és később a családjával együtt visszatért Walla Wallába, ahol összejöveteleket tartott és gyülekezetet alapított.

Történelmi kapcsolat

Az ítélet – 3. rész

Azok, akik megosztják a Megváltó közbenjárói munkájának áldásait, ne engedjék meg, hogy bármi is akadályozza őket abban, hogy feladatukat tökéletes szentségben és istenfélelemben végezzék. Az addig szórakozásra, magamutogatásra vagy anyagiak szerzésére fordított órákat most szenteljük az igazság szavának őszinte, imádságos tanulmányozására.

A szentély és a vizsgálati ítélet témájának világossá kell válnia Isten népe előtt. Mindenkinek szüksége van nagy Főpapunk szolgálatának ismeretére. Más-kepp lehetetlen lesz számukra a jelen korszakban annyira szükséges hit gyakorlása, vagy annak a feladatnak az elvégzése, melyet Isten szánt nekik.

Bizonyságot kell tennünk arról a hatalmas igazságról, amelyet Isten ránk bízott. A mennyei szentély Krisztusnak az emberekért végzett szolgálatának központja. A földön élő minden lelket érinti. Feltárja előttünk a megváltási tervet és rámutat az idők végére, kinyilatkoztatva előttünk a jó és a gonosz közötti harc dicsőséges végkifejletét. Akik ismerik a világosságot, fiatalok és idősek egyaránt, buzgón tanulmányozzák ezt a témát, hogy válaszolhassanak minden kérdésre, amit reménységükkel kapcsolatban tesznek fel nekik.

Krisztusnak az emberért végzett közbenjárói munkája a mennyei szentélyben ugyanolyan lényeges

áradó fény tükröződik vissza. Ott tisztábban és világosabban láthatjuk a megváltás titkát. Az ember megváltásáért a menny végtelen árat fizetett. A meghozott áldozat egyenlő mértékű Isten áthágott törvényének követelményeivel. Jézus megnyitotta az utat az Atya trónjához, és közbenjárása által kerül Isten színe elé a hűségesek őszinte imája.

„Aki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; aki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer.” (Péld 28:13) Ha láthatnák Sátán örömét azok, akik rejtegetik és mentegetik bűneiket, és mint gúnyolódik Krisztussal és a szent angyalokkal, nem halogatnák megvallani és elhagyni azokat. Sátán továbbra is azt keresi, hogyan csapja be Krisztus követőit végzetes álokoskodásaival, mely szerint jellemhibáik miatt nem győzhetnek a bűn fölött. Jézus azonban felmutatja heges kezeit, megtört testét és minden követője számára kijelenti: „Elég néked az én kegyelemem.” „Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű.” (Mt 11:29-30) Ezért senki ne vélje kijavíthatatlannak hibáit! Az Istentől kapott hittel és kegyelemmel győzhetünk.

Akinek neve benn marad az élet könyvében, most, a próbaidő hátralevő napjaiban, adja át lelkét Istennek bűnbánattal és őszinte bűnvallomással. Tartsunk őszinte, mélyreható önvizsgálatot. Tegyük félre a legtöbb, magát kereszténynek valló emberre

„Komoly harc vár azokra, akik szeretnék legyőzni gonosz hajlamaikat és a kiválóságra törekedni.”

része a megváltásnak, mint amilyen kereszthalála volt. Halálával kezdte el azt a munkát, amelyet feltámadása és mennybemenetele után folytat. Lépünk be mi is hit által a függöny mögé! Ott a Kálvária keresztyéről

jellemző könnyelmű lelkületet. Komoly harc vár azokra, akik szeretnék legyőzni gonosz hajlamaikat és a kiválóságra törekednek.

Magasztos jelenetek kapcsolódnak az engesztelés befejező munkájához. Számos érdek kötődik ehhez. Az ítélet most zajlik a mennyei szentélyben. Negyven éve kezdődött el. Nemsokára – senki nem tudja mikor – az élőkre kerül a sor. Isten fenséges jelenlétében kerül sor az életünk elemzésére. Most, jobban, mint bármikor, adjuk át lelkünk Megváltónknak! „Figyeljete, vigyázatok és imádkozzatok; mert nem tudjátok, mikor jó el az az idő. (...) Vigyázatok azért, mert nem tudjátok, mikor érkezik meg a háznak ura, este-é vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy reggel? Hogy, ha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva.” (Mk 13:33, 35-36)

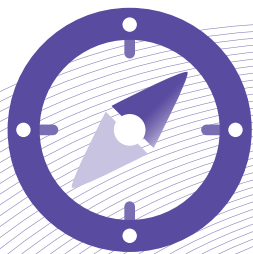
„Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád.” (Jel 3:3) Mennyire kockázatos azok helyzete, akik a vigyázásban kimerülve a világi szórakozások felé fordulnak. Míg az üzletembereket beszipantja a vagyonszerzés, a szórakozáskedvelőket az élvezet, a divatkövetőket a cicoma, bekövetkezhet az óra, amikor a föld Bírāja kimondja a végső ítéletet: „Megmérettél, és híjával találtattál.”

Mindenki neve, aki Krisztusról neveztetik, jelen van a mennyei bíróság jegyzeteiben, a döntés pedig mindenki esetében végleges.

– *The Spirit of Prophecy*, 4. köt., 312–315. old.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Szeretnéd másokkal is megosztani a Megváltó közbenjárásának áldásait? _____ Akkor mit ne engedjél meg? _____
Mire használjuk most azokat az órákat, amelyeket korábban világi szórakozásra szántunk? _____
2. Milyen témát kell alaposan ismernie Isten népének? _____
Kinek van szüksége erre az ismeretre? _____ Miért? _____
3. Mi a legfontosabb? _____
4. Jézus melyik szolgálata ugyanolyan fontos, mint kereszthalála? _____
5. Mi készítetné gyors bűnbánatra és bűnvallásra azokat, akik mentetetik és rejtegetik bűneiket? _____
6. Szeretnéd, ha neved bennmaradna az élet könyvében? _____ Mit kell tenned ennek érdekében? _____
7. Jellemezd, mennyire fenséges és magasztos az ítélet zárószakasza. _____

A hit fejezetei

Egy missziós csónak építése – 1. rész

Scott Griswold lelkész

Szeretnék megosztani veletek egy történetet három emberről, akik arról álmodtak, hogy építenek egy csónakot. Az ASAP Ministries anyagilag támogat egy kambodzsai irodalomtanárt, Im Siraenget és férjét, aki a Global Mission Pioneer program keretén belül gyülekezeteket alapítanak. Egy csónakon élnek. A csónakon tartják az istentiszteleteket. A csónakon tanítják a gyerekeket. Hát nem csodálatos?

Tudjátok, nagyon sok vietnámi menekült él Kambodzsában. Sokan illegálisan vannak az országban, és nincs joguk ingatlant vásárolni, bérelni vagy építkezni. Hozzáértő halászok, ezért a csónakjukon élnek. A kormány megtiltja nekik, hogy a halpiacon áruljanak, de saját használatra azért halászhatnak. Kambodzsaiak is vannak közöttük, mert lényegesen olcsóbb a vízre építeni lakást, hisz nem szükséges hozzá földterületet vásárolni. Egyszerűen csak vesznek néhány nagy hordót vagy akármit, ami nem süllyed el, gyűjtenek egy kis bambusznádat, és már készen is van.

Im Siraeng és férje, Touch Som azt akarták, hogy ezek az emberek is megismerjék Jézust, ezért alapítottak egy kb. 1 000 családból álló csoportot, és melléjük költöztek. Ezután építettek egy úszó gyülekezetet, amely egyben a lakásuk is volt.

A gyerekek nem részesülhetnek vietnámi nyelvű oktatásban, ezért Siraeng összegyűjti és írni tanítja

őket khmer nyelven, amely Kambodzsa nyelve. Arany-szövegeket is tanít nekik a Bibliából, és csodálatos történeteket a színes My Bible First tanulmányokból, melyek kambodzsai nyelvre való fordítása az ASAP segítségével tudott megvalósulni. A gyerekek közül néhányan szombatonként eljárnak a gyülekezetbe.

Egy nap Siraeng megismerkedett egy tizenégy éves kislánnyal, Munnal. Meghívta az irodalmi csoportba. Mun azonban megrázta a fejét. „Az én családom buddhista, és te Jézusról tanítasz” – mondta. Ez valóban így volt. Siraeng imádkozni kezdett érte. Kis idő múlva Mun és édesanyja megkérdezték, hogy csatlakozhatnak-e a csoporthoz. Siraeng tudta, hogy ez közvetlen válasz imájára. Most Mun mindig elsőként érkezik reggel a gyülekezetbe. Minden szombaton jelen van, és megtanulja a leckéket és az arany-szövegeket. Ez annyira csodálatos! Annyira hálás vagyok Som és Siraeng odaadó szolgálatáért.

Lapozd fel az ASAP online ajándékkatalógusát (**Priceless Gift Catalog**) a www.asapministries.org honlapon, vagy kérj egy nyomtatott példányt az **1-866-365-3541** telefonszámon.

Íme, néhány segítségnyújtási lehetőség:

Bibliák: 5-25 dollár értékben, a kívánt nyelvtől függően

10 dollárért hozzájárulhatsz egy gyerek öltözködéséhez

Havi 20 dollárért szponzorálhatsz egy gyerek csatlakozását az ASAP Feed & Read iskolába.

Havi 60 dollárért támogathatsz egy diák vallásos oktatását.

Havi 40 dollárért támogathatsz egy Biblia- vagy irodalomoktató tanár beköltözését egy szegény faluba.

Havi 40 dollárért támogathatsz egy vietnámi ifjúsági evangélistát.

Az ASAP Ministries a Hetednapi Adventista Egyház segítő szolgálata és az ASI tagja. Isten késztetésének engedő, missziós lelkületű, hívő személyek alkotják. Bizonyosodj meg arról, hogy adományaid 100%-a az általad kiválasztott projektet támogatja. Az ASAP Myanmárban, Thaiföldön, Kambodzsában, Laoszban és Vietnámban végez szolgálatot.

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Bevezetés DÁNIEL KÖNYVÉNEK 9. FEJEZETÉBE

Aranyszöveg | Dániel 9:9-10

„A mi Urunké Istenünké az irgalmas-
ság és a bocsánat, mert pártot ütöttünk
ellene, és nem hallgattunk az Úrnak,
a mi Istenünknek szavára, hogy járjunk
az ő törvényeiben, amelyeket előnkbe
adott, az ő szolgálói, a próféták által.”

I. RÉSZ

A 8. fejezetben leírt látomás fájdalmas volt Dániel számára. Amint feltárult előtte a sok üldözés, amelyet Isten népének évszázadokig el kell viselnie a nagy szarv uralkodása alatt, elájult, még mielőtt Gábiel megmagyarázhatta volna neki a prófécia legutolsó pontját, a 2300 évet (lásd: Dán 8:27).

Eltelt néhány év. A Babiloni Birodalom egy éjszaka alatt megszűnt létezni, helyét a médó-perzsa kos foglalta el. Ebben az átmeneti időszakban Dániel újra gondolkodni kezdett a 2300 éves prófécián, amely annyira összezavarta. Jeremiás megjövendölte, hogy hetven évnyi rabság után Izrael megszabadul. (lásd: Dán 9:2, Jer 29:10) Mivel ez a hetven éves időszak a vége felé járt, Dániel tudta, hogy Izrael hamarosan felszabadul. A 2300 próféta napról szóló látomás (melyről Dániel tudta, hogy 2300 naptári évet jelent) arra utalt, hogy mivel Izrael to-

vábbra is bűnben élt, rabságuk meghosszabbodik és kétezer-háromszáz évig tart majd. Dániel „nem értette, hogy milyen összefüggés van a Jeremiás által megjövendölt hetvenéves fogság és a kétezer háromszáz év között, amelynek – a látomásbeli mennyei látogatótól hallott kinyilatkoztatás szerint – Isten templomának megtisztítása előtt kell eltelnie.” (*Próféták és királyok*, 554. old.)

Dániel azonban tudta mit tegyen. „És orcámat az Úr Istenhez emelém, hogy keressem őt imádsággal, könyörgéssel, böjtöléssel, zsákban és hamuban.

“ Alázatosság és tisztelet jellemezze azok viselkedését, akik Isten jelenlétében állnak. ”

– Pátriárkák és próféták, 252. old.

TARTALOM | C-37 | SZEPTEMBER 10.

81 | Bevezetés Dániel könyvének 9. fejezetébe

85 | Együtt az árral

86 | Valódi megszentelődés – 1. rész

88 | Egy missziós csónak építése – 2. rész

És imádkozám az Úrhoz, az én Istenemhez, és vallást tevék, és mondám: Kérlek, oh Uram, nagy és rettetes Isten, aki megtartja a szövetséget és a kegyességet azoknak, akik őt szeretik és teljesítik az ő parancsolatait.” (Dán 9:3-4) Míg Dániel ellenségei minden erőfeszítésük ellenére sem tudtak hibát találni benne, ő megvallotta Istennek bűnösségét, és egyedül az Ő kegyelmében bízott.

„A bibliai megszentelődés alázatossággal jár. (...) Dániel próféta az igazi megszentelődés példája volt. Hosszú élete során sok nemes lelkű szolgálatot tett a Mesterért. »Kedves férfiú« volt (Dán 10:11) a menny előtt. Ez a megbecsült próféta nem tartotta magát tisztának és szentnek. Azonosította magát Izrael súlyosan vétkezőivel, amikor Isten előtt így könyörgött a népért.” (*A nagy küzdelem*, 470. old.)

Dániel imája nem csak a plafonig jutott. »A menny lehajolt, hogy hallgassa a próféta buzgó könyörgését. Még mielőtt Dániel befejezte bocsánatért és helyreállításért való esedezését, Gábiel, a hatalmas angyal megjelent neki.” (*Próféták és királyok*, 556. old.)

II. RÉSZ

Dániel imájára válaszul küldte Isten Gábiel angyalt, hogy megmagyarázza neki a 2300 évről szóló látomást. Az angyal a következő kijelentéssel kezdte magyarázatát: »Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra.” (Dán 9:24)

Mit jelent a »szabatott« kifejezés? »Az itt »szabatott«-nak fordított szó azt jelenti, hogy »levágni«. A hetven hét, amely 490 évet jelent, az angyal kinyilatkoztatása szerint »leszabatik«, és elsősorban a zsidókra vonatkozik. De miből szabatik le? Mivel a 2300 nap a 8. fejezetben említett egyetlen időszak, minden bizonnyal ez az az időszak, amelyből a hetven hét »leszabatik«. A hetven hét tehát része a 2300 napnak, és a két időszaknak egyszerre kell kezdődnie.” (*A nagy küzdelem*, 326. old.)

Micsoda üzenetet hozott Gábiel Dánielnek! A rég várt Messiás végre megszabadítja népét és helyreállítja az örök igazságot! »Tudd meg azért és vedd eszedbe: A Jeruzsálem újjáépítése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van.” (Dán 9:25)

A 2300 éves időszak kezdetét a Jeruzsálem újjáépítéséről szóló rendelet jelzi. A Messiás szolgálata ennek a rendeletnek a kiadása után 69 prófétikus héttel (483 szó szerinti év) kezdődik.

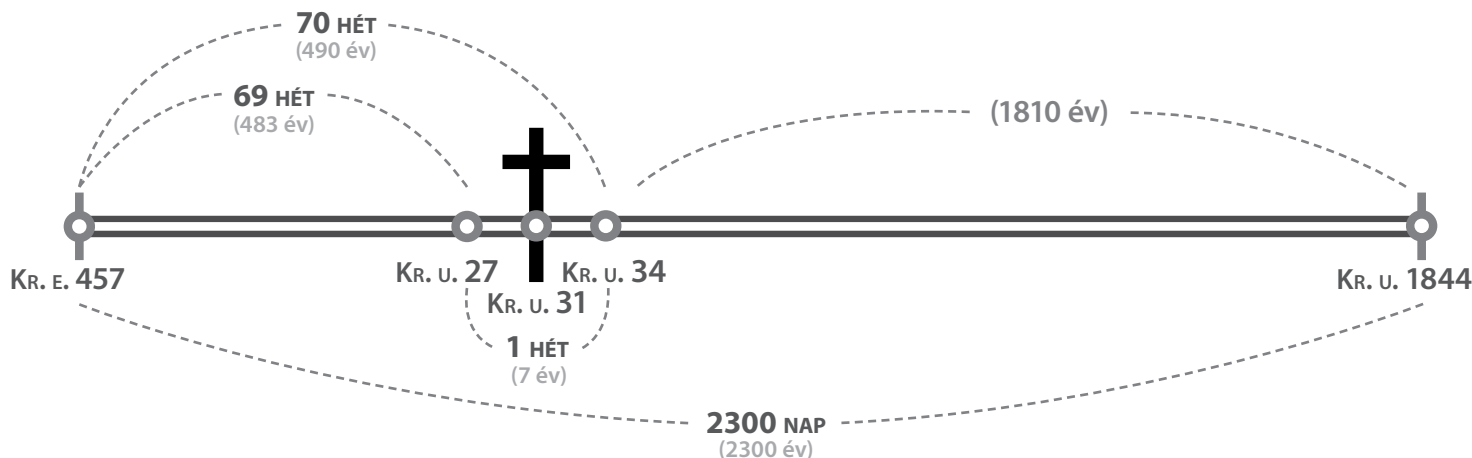
Dániel így szólt: »És még szólék és imádkozám, és vallást tevék az én bűnömről, és az én népemnek, az Izraelnek bűnéről; és esedezésemet az Úr elé, az én Istenem elé terjesztém az én Istenemnek szent hegyéért. Én még az imádságot mondom vala, mikor ama férfiú, Gábiel, akit előbb a látomásban láttam vala, sebességgel repülvén, megillette engem az estvéli áldozat idején. És értésemre adá, és szóla nékem és monda: Dániel, most jöttem ki, hogy értelemre tanítsalak. A te esedezésed kezdetén egy szózat támadt, és én eljöttem, hogy megjelentsem; mert te kedves vagy: vedd eszedbe azért a szózatot, és értsd meg a látomást!” (Dán 9:20-23)

Dániel élete követendő példa. »Krisztus minden követőjének komolyan meg kell kérdeznie: »Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?« Meg kell magunkat alázni bűjtben és imában az Úr előtt, és sokat kell elmélkednünk Isten Igéjén, különösen az ítélet jeleire.” (*A nagy küzdelem*, 601. old.) Az ilyen ima a mi oldalunkra állítja az angyalokat, hogy segítsenek a Szentírás tanulmányozásában.

Ezt a rendeletet Artaxerxesz perzsa király adta ki, és Ezsdrás 7: 12-26-ban olvasunk róla. Pontosan Kr.e. 457 őszére datálható. Gábiel figyelmeztetett, hogy Jeruzsálem újjáépítésének 49 éve (7 hét) nehéz időszak lesz. Nehémiás könyvében olvashatunk azokról a nehézségekről, amelyekkel a hébereknek szembe kellett nézniük a falak újjáépítésekor, de a jövődőlés szerint Kr.e. 408-ra befejezték a munkát.

Ez után még 434 év (62 hét) telik el a Messiás eljöveteleig. Ha ezt Kr.e. 408 ősztől számoljuk, akkor Kr.e. 27-hez jutunk. »Ekkor teljesedett ez a prófécia. A Messiás szó »Felkent«-et jelent. Kr. u. 27 őszen Krisztust Keresztelő János megkeresztelte, a Lélek pedig felkente. Péter apostol bizonyosságot tesz arról, hogy »a názáreti Jézust mint kené fel... az Isten Szentlélekkel és hatalommal.« (ApCsel 10:38) A Megváltó pedig kijelentette: »Az Úrnak Lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem.« (Lk 4:18) Keresztése után Jézus Galileába ment, »prédikálván az Isten

„Vedd eszedbe azért a szózatot, és értsd meg a látomást!” – Dániel 9:23

országának evangéliumát, és mondván: Bétölt az idő.« (Mk 1:14–15)” (*A nagy küzdelem*, 327. old.)

A prófécia a Messiás halálát is megjövendölte. Gábrriel így folytatta: „A hatvankét hét múlva pedig kiirtatik a Messiás és senkije sem lesz. És a várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz mintegy vízőzön által, és végig tart a háború, elhatározottat a pusztulás.” (Dán 9:26)

A prófécia megvédhette volna a zsidókat attól a tévedéstől, miszerint a Messiás egy nagy hadsereg élén jelenik meg és elpusztítja a rómaiakat, hiszen pontosan tudták, hogy meghal („kiirtatik”). Mi több, Jeruzsálem és a szentély elpusztítását is megjövendölte. Ez Kr.u. 70-ben következett be, amikor a rómaiak Titus vezetésével lerombolták a várost és a templomot.

III. RÉSZ

Gábrriel utasításai Dániel könyvének 9. fejezetében tele vannak fontos adatokkal. A jelen tanulmányban csak röviden érintünk néhány pontot. Az egyik kijelentés kimagaslóan lényeges. „Kiirtatik a Messiás és senkije sem lesz.” (26. v.) Jézus nem önmagáért halt meg, hanem értünk. Nem olyasmiért halt meg, amit Ő követett el, hanem azért, amit mi tettünk.

Emlékezzünk vissza Ézsaiás 53-ra! „És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, ki-ki az ő útára tértünk; de az Úr mindnyájunk vétkét ő reá veté. Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mészárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg! A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágatott az élők földéből, hogy népem bűnéért lőn rajta vereség!” (Ézsa 53:5-8)

Azonban még ennél is több információ található Jézusról a következő igeszakaszban. „És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget

vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak, és utálatosságok szárnyán pusztít, amíg az enyészet és ami elhatározottat, a pusztítóra szakad.” (Dán 9:27)

A hetven hét utolsó hete (7 naptári év) röviden így foglalható össze: „A Megváltó szolgálatának megkezdése után hét évig az evangéliumot főképpen a zsidóknak kellett hirdetni; három és fél évig ezt maga Krisztus tette, azután pedig az apostolok.” (*Jézus élete*, 233. old.)

A hét felén, vagyis Jézus keresztsége után három és fél évvel, véget vet az áldozatnak. „Kr. u. 31 tavaszán Krisztus, az igazi áldozat, feláldoztatott a Kálvárián. Ekkor a templom függőnye kettéhasadt: jelezte, hogy az áldozati szolgálat szentsége és jelentősége megszűnt. Véget ért a földi áldozatok és ajándékok ideje.” (u.o.)

Miután a zsidók megölték Jézust, Isten még egy lehetőséget adott nekik a bűnbánatra és megtérésre. Jézus halála után további három és fél évig, Kr. u. 34-ig, az evangéliumot leginkább a héberek körében hirdették. „Az egy hét = hét év Kr. u. 34-ben ért véget. Ekkor István megkövezésével a zsidók végleg elvetették az evangéliumot. A tanítványok, akik az üldöztetés miatt idegen földeken szóródtak szét, »széjjeljártak, hirdelve az igét« (ApCsel 8:4). Röviddel ezután Saul, az üldöző, megtért, Pál lett, a pogányok apostola.” (u.o.)

Figyelemreméltó, hogy minden pontosan az évszázadokkal korábban megjövendölt időpontban történt. Ez a legerőteljesebb bizonyítéka annak, hogy biztosra vegyük a 2 300 év végét is. Ha Kr.e. 457 őszeről előre ugrunk 2 300 évet, Kr.u. 1844 őszéhez érkezünk, amikor elkezdődött a mennyei szentély megtisztítása. Ez az ítélet elkezdődését jelenti.

Az idők végén élünk. Isten ítéletének órája eljött. Krisztus nemsokára visszatér. Készen állunk találkozni Vele?

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Miért volt Dániel zavarban a 2 300 évről szóló prófécia miatt? Olvasd újra Dán 9:2, Jer 25:2-14-t! _____
2. Dánielnek lehetősége volt tanulmányozni Jeremiás prófeciáit. Mivel próbálta Sátán elpusztítani ezeket a prófeciákat? Jer 36:19-26. Hogyan őrizte meg Isten az Igét Dániel számára? Jer 36:27-32 _____
3. Olvasd el Dániel imáját Dán 9:4-19-ben! A hatékony ima mely jellemzőit fedezhetjük fel itt, és hogyan segít ez nekünk is hatékonyabban imádkozni? _____

II. RÉSZ

4. Gábiel angyal szerint melyik fontos esemény után 483 évvel kezdődik el a Messiás szolgálata? Dán 9:25 Mit tanított Jézus ezzel a dátummal kapcsolatban? Mk 1:15 _____
5. Dániel 8. és 9. fejezete prófeciáinak gondos tanulmányozása hogyan védhette volna meg a zsidókat attól a hamis elképzeléstől, mely szerint a Messiás katonai parancsnokként áll majd egy zsidó hadsereg élére? _____

III. RÉSZ

6. Miért hívta fel Gábiel a figyelmet arra, hogy a Messiás nem önmagáért hal meg? Dán 9:25 _____
7. A 2 300 évről szóló próféciaiban milyen események jelölik a hetven hét kezdetét, közepét és végét? _____

További tanulmányozásra: *A nagy küzdelem*, 409–432. old., *Tapasztalatok és látomások*, 250–253. old.

Csodák az életemben

– 37. rész, írta: John N. Loughborough

Együtt az árral

Lyttaker úr, egy petalumai kovács elfogadta az üzenetet, és elcserélte otthonát egy 40 holdnyi telekre Santa Rosától nyugatra. Ott telepedett le és nyitott új üzletet. Santa Rosából naponta sok kocsis és fuvaros fordult meg műhelyében, és több munkája volt, mint korábban bármikor. Nemsokára levélben kért, hogy tartsunk ott összejöveleket, valamint ennek érdekében lefoglalta számunkra a Blakely iskolaépületet és környékét. Mivel a kis épületbe nem fért volna el az érdeklődők egyre növekvő csoportja, a márciusi és áprilisi összejöveleket egy nagyobb iskolaépületben tartottuk Pinerben.

A heves esőzések és a rossz utak ellenére egyre több ember érkezett, de a völgyben csörgedező patak annyira megáradt, hogy elmosta vagy vízzel borította be a hidakat.

Ennek megoldására a patak mindkét oldalán tartottunk összejöveleket. Minden második nap Lyttakernél, és minden este az iskolában. Tizenegy lelket kereszteltünk meg, és ugyanaznap megszavaztuk egy ideiglenes egyházterületi szervezet megalapítását, melynek Bourdeau lelkész volt az elnöke, Robert Morton a titkára, és jómagam a kincstárnoka. Az egyik testvér odajött, és egy 5 dolláros aranyat téve az asztala, megkérdezte: „Mi haszna van egy kincstárnoknak, ha nincs pénz a kincstárban?”

Ameddig Pinerben voltunk, egy evangélista ébredést kezdeményezett egy Santa Rosa-i gyülekezetben. Amikor megtudta, hogy tagjai közül néhányan eljártak a mi összejöveleinkre, felhívást intézett hozzánk, hogy tartsunk egy kétnapos vita-maratont, amelyet mi elfogadtunk. Olyan hatalmas tömeg jelentkezett, hogy Peugh úr közeli csűrjében tartottuk. A sonomai *Democrat* is leközölt erről egy riportot. „Minden, ami kerekeken gurult, a vita helyszínére igyekezett a második nap.” A szombattal kapcsolatos gyenge érzését elismerve az evangélista kijelentette: „Hát, ha másként nem, kiabálással tudom felülmúlni ezeket a lelkészeket.”

A vita után Santa Rosába mentem, és a várost nagy izgalomban találtam. Az egyik ember így nyilatkozott a vitáról: „Soha nem láttam még ilyet.” Orvosok, kereskedők, sőt a város fogorvosa is megállított az utcán: „Nem húzzátok fel itt a sátrakat, hogy a következő összejövetelsorozatot ebben a városban tartsátok?” Az egyik orvos eljött velem, és kibérelt egy területet

a sátnak, majd nekünk is keresett szálláshelyet. A padokhoz szükséges deszkát és minden egyéb felszerelést ingyen megkaptunk. A *Democrat* szerkesztője is felkeresett: „Lelkész, az újságban bármit hirdethetsz az összejöveleideiről, amit csak akarsz.” Elhatároztuk tehát, hogy itt is felállítjuk a sátrat, és nekifogunk a sorozat előkészítésének.

Éreztük, hogy olyan fordulóponthoz értünk, ahonnan gyors előrehaladásra számítottunk, ezért Bourdeau lelkésszel őszintén imádkoztunk. Aznap este az Úr érdekes álmot adott. Azt álmodtam, hogy megmászunk egy hegyet, és elkezdünk leereszkedni a másik oldalon, amikor hirtelen egy ötven láb magas kőhalom magasodott elénk, és semmiféle úton nem tudtuk megkerüli. Ekkor megjelent egy férfi, és azt tanácsolta, hogy kezdjük el megmászni, és meglátjuk, hogy hamarosan megjelenik egy járható ösvény a jobb oldalon. Követtük az utasításait, és nemsokára a bal oldalunkon egy magas fallal, a jobb oldalunkon egy mély szakadékkal találtuk szembe magunkat. Ötven lábnyira előttünk ködös ösvény derengett, és ahogy közeledtünk, a köd egyre jobban kezdett felemelkedni.

Lent a völgyben nagy tömeget láttunk, akik kocsik hosszú sorában ültek. Ameddig a szemünk ellátott, hosszú szerelvények várakoztak három sín páron. Úgy értelmeztük, hogy bekövetkezett a feltámadás. Láttam White lelkészt és feleségét, amint egyik kocsitól a másikig mentek, és üdvözölték a feltámadt szenteket. Amint a mi vonatunk is befutott, White lelkész felkiáltott: „Itt jön a kaliforniai vonat. Mindannyian megyünk a városba!” Erre ébredtem fel, és lelkesen azt a következtetést vontam le, hogy ez az álom a biztosítéka kaliforniai sikerünknek.

Történelmi kapcsolat

Valódi megszentelődés – 1. rész

A mint közeledett a hetven éves rabság vége, Dániel egyre többet gondolt Jeremiás próféciájára. Láta, hogy megérett az idő arra, hogy Isten újabb próbát adjon kiválasztott népének. Ezért böjtöléssel, megalázkodással és imával sürgette a menny Istenét Izrael érdekében.

„Kérlek, oh Uram, nagy és rettenetes Isten, aki megtartja a szövetséget és a kegyességet azoknak, akik őt szeretik és teljesítik az ő parancsolatait. Vétkeztünk és gonoszságot műveltünk, hitetlenül cselekedtünk és pártot ütöttünk ellened, és eltávoztunk a te parancsolataidtól és ítéleteidről. És nem hallgatánk a te szolgáládra, a prófétákra, akik a te nevedben szóltak a mi királyainknak, fejedelmeinknek, atyáinknak és az ország egész népének.”

Figyeljete ezekre a szavakra. Dániel nem saját hűségét igazolja Isten előtt. Ahelyett, hogy tisztának és szentnek mutatná be magát, azonosul a valóban bűnös Izraellel. A bölcsesség, amellyel Isten megajándékozta, annyira feljebbvaló volt az emberi bölcsességnél, mint amennyivel fényesebb a déli nap fénye a legragyogóbb csillagnál. Így hangzott az ima a menny színe előtt kedves ember ajkairól. Mély megalázkodással, könnyes szemmel, megtört szívvel esedezett önmagáért és a népért. Kitérte lelkét Isten előtt, beismerve saját gyarlóságát, és elismerve az Úr nagyságát és dicsőségét. Mennyire őszinte volt könyörgése! Egyre közelebb és közelebb került Istenhez. A hit karját felemelve kapaszkodott a Magasságos soha nem gyengülő ígéreteibe. Lelkében szenvedett, de biztos volt benne, hogy imája meghallgatásra lel. Érezte, hogy győzedelmeskedett. Ha mi, Isten népeként, Dánielhez hasonlóan imádkoznánk, ha hozzá hasonlóan küzdenénk és megaláznánk lelkünket Előtte, rádöbbenénk, hogy pontosan úgy kapnánk választ imáinkra, mint ő. Íme, hogyan ostromolta a mennyet. „Hajtsad, én Istenem, a te füledet hozzánk és hallgass meg; nyisd meg szemeidet és tekintsd meg a mi pusztulásunkat és a várost, amely a te nevedről neveztetik;

mert nem a mi igazságunkban, hanem a te nagy irgalmasságodban bízva terjesztjük elődbe a mi esedezéseinket. Uram, hallgass meg! Uram, légy kegyelmes! Uram, légy figyelmes, és cselekedd meg, ne késedelmezzél tennen magadért, oh én Istenem; mert a te nevedről neveztetik a te városod és a te néped. És még szólék és imádkozám, és vallást tevék az én bűnömről, és az én népemnek, az Izraelnek bűnéről; és esedezésemet az Úr elé, az én Istenem elé terjesztém az én Istenemnek szent hegyéért. Én még az imádságot mondom vala, mikor ama férfiú, Gábiel, akit előbb a látomásban láttam vala, sebességgel repülván, megillete engem az estvéli áldozat idején.”

Ahogy Dániel imája felszállt, Gábiel angyal leereszkedett a mennyből, hogy tudtára adja, hogy imája meghallgatásra lelt. Ez a hatalmas angyal értelmet és bölcsességet adott neki, hogy megnyílhasson előtte a jövő korok minden titka. Miközben őszintén kereste az igazságot és annak értelmét, közvetlen kapcsolatba került a menny küldöttével.

Isten embere nem egy kellemes, jó érzésért, hanem az isteni akarat megértéséért imádkozott. Vágyott erre a tudásra nemcsak saját maga, hanem az egész nép számára. Súlyos terhét Izrael jelentette, mert nem tartották meg Isten törvényét. Dániel tudta, hogy minden szerencsétlenség a szent törvény áthágásának következménye. „Vétkeztünk és gonoszságot műveltünk, hitetlenül cselekedtünk és pártot ütöttünk ellened, és eltávoztunk a te parancsolataidtól és ítéleteidről. És nem hallgatánk a te szolgáládra, a prófétákra, akik a te nevedben szóltak a mi királyainknak, fejedelmeinknek, atyáinknak és az ország egész népének. Tied Uram az igazság, mienk pedig orcánk pirulása,

amint ez ma van Júda férfain, Jeruzsálem lakosain és az egész Izráelen, a közel és távol valókon, mindama földeken, amelyekre kivetted őket az ő gonoszságuk miatt, amellyel vétkeztek ellened.” Elvesztették különleges jellegüket, mint Isten szent, kiválasztott népe. „És most hallgasd meg, oh Istenünk, a te szolgádnak könyörgését és esedezéseit, és világosítsd meg az Úrért a te orcádat a te szent helyeden, amely elpusztított.” Dániel szíve vágyott Isten szentélyébe. Tudta, hogy az csak akkor állítható helyre, ha Izrael megbánja, hogy elfordult Isten törvényétől, és hűséges, engedelmes szívvel megalázkodik.

Könyörgésére válaszul Dániel nemcsak világosságot és igazságot kapott, melyre neki és a népnek egy-

aránt szüksége volt, hanem a jövő nagy eseményeit is láthatta, beleértve a világ Megváltójának visszajövetelét. Akik azt vallják magukról, hogy megszentelődtek, de nem vágnak a Szentírás kutatására, nem harcolnak Istennel imában az igazság világosabb megértéséért, azok nem tudják, mit jelent a valódi megszentelődés.

Aki teljes szívvel hisz Isten ígében, az éhezi és szomjazza az Ő akaratának ismeretét. Isten az igazság szerzője. Ő világosítja meg az elhomályosult értelmet és ruházza fel az emberi elmét az Átala kinyilatkoztatott igazságok felfogására és megértésére.

– *The Review and Herald*, 1881. február 8.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Kivel azonosul Dániel imájában? _____
2. Mennyivel volt jobb Dániel Istentől kapott bölcsessége a világi bölcsek értelménél? _____

Mégis hogyan imádkozott Dániel? _____

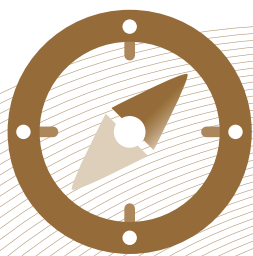
3. Hogyan kaphatunk mi is olyan pontos választ imánkra, mint Dániel? _____

4. Írd le Dániel imájára kapott válaszát. Kit küldtek hozzá, és mi volt a feladata? _____

5. Miért nem imádkozott Dániel? _____
Miért imádkozott? _____
Miért ezért imádkozott? _____
6. Mit kapott Dániel kérésére válaszként? _____

7. Kik azok, akik bár vallják, hogy megszentelődtek, mégsem tudják, mit jelent a valódi megszentelődés? _____

8. Mit tesznek azok, akik teljes szívvel hiszik Isten ígétét? _____

A hit fejezetei

Egy missziós csónak építése – 2. rész

Scott Griswold lelkész

Myanmárban (Burma) két fiatal gyülekezalapítóval találkoztam, akik az ország Bangladesh felőli részén tevékenykedtek. A yangooni missziós központból Than Thun 26 órát utazik busszal és csónakon, hogy eljusson saját misszióterületére. Számtalan elkötelezett buddhista csoport van, akik soha nem hallottak még Jézusról. Ezek egyikével, a mru csoporttal dolgozik. Ezek az emberek komolyan hisznek a lelkekben.

Than Tun nemrég kezdte szolgálatát. Isten rendelt neki feleséget is, és apósa a falu alapítótagja. Rokonainak nagy része még nem hívő. Szüksége van imáinkra, de ugyanakkor egy csónakra is, mert szerintem sokkal többet tudna dolgozni az esős évszakban. Csak így közelítheti meg az embereket. Mindössze 350 dollárba kerülne ennek megvásárlása, de számára ez hatalmas befektetés.

Végül ott van Aye Tun. Annyira lelkesen szeretné hirdetni az evangéliumot. Nemrég csoportja új tagjai megtisztítottak egy tisztást a dzsungelben, kivágták a bambuszt, és összekötötték, hogy egy aprócska gyülekezetet építsenek belőle. Egy teljes évbe telt, de mindent saját kezűleg készítettek, tehát semmire nem kellett pénz kiadniuk.

Aye Tun ezt mondta: „Nagyon büszke vagyok, hogy gyülekezetünknek jó hírneve van a faluban. Az emberek észrevették, hogy nem dohányzunk, nem iszunk, és nem fogyasztunk tisztátalan ételeket. Amikor valaki megbetegszik, hozzánk fordulnak, hogy imádkozzunk érte.”

Beszélt nekünk egy Sam Win nevű emberről, aki gyakran lerészegedett, és olyankor verekedéseket kezdeményezett. Szülei sokat bánkódtak ezért. Aye Tun megosztotta az evangélium jó hírét a fiatalember szüleivel, akik csatlakoztak a gyülekezethez. Együtt imádkoztak Samért. Egy év múlva abbahagyta a dohányzást és az alkoholfogyasztást. Kedves és szelíd lett. Bocsánatot kért a szüleitől, elkezdett járni a kis bambuszgyülekezetbe, megkeresztelkedett. Jelenleg földműveléssel foglalkozik, és rendszeresen jár az esti imaórákra. Ilyen a mi csodálatos Istenünk!

Aye Tun lelkesen szolgálja Jézust Chin állam távoli dzsungelében. Öt faluból mintegy 70 tagot gyűjtött össze. Ezt mondta: „Nehezen tudom meglátogatni őket, mert nincsenek utak. Ha lenne egy csónakom, akkor rendszeresen tudnám látogatni őket, és összegyűjthet-

Lakások a myanmári Inle tavon

ném a közösséget, hogy együtt imádjuk Istent.” Hát nem érdemes ezért imádkozni? Egy csónak, hogy eljussunk az emberekhez.

Erről eszembe jutott egy bibliaiszöveg: „Hit által tisztelte Istent Noé, mikor megintetvén a még nem látott dolgok felől, házanépe megtartására bárkát készített, amely által kárhoztatá e világot és a hitből való igazság-nak örökösévé lett.” (Zsid 11:7) Nekünk nem ezért kell csónakot építenünk, de a pénzünk segítséget jelentene azoknak, akik a vízen élnek. Ha pedig egy családként áldozunk a szolgálatra, akkor egy új életstílust kezdünk el kialakítani, mely segít megállni az előttünk álló válságban.

Szerezniük kell egy mentőcsónakot azoknak, akikhez nem tudunk eljutni. A mru csoport, mellyel Than Tun dolgozik, 96%-ban buddhista. Nem sokkal távolabb van egy másik, mintegy 100 000 tagot számláló törzs, az inthák. Ők 98%-ban buddhisták. Találjátok ki, hol él ezeknek az embereknek a nagy része? Az Inle tavon úszó házakban. Úgy tűnik, építhetnénk még pár csónakot.

Csatlakozzunk Noéhoz és családjához! Csatlakozzunk Saraenghez, Than Tunhoz és Aye Tunhoz! Tegyük meg minden tőlünk telhetőt Jézusért, hogy eljussunk az emberekhez!

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Bevezetés DÁNIEL KÖNYVÉNEK 10. FEJEZETÉBE

Aranyszöveg | Dániel 10:12

„És monda nékem: Ne félj Dániel: mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattattak a te beszédid, és én a te beszédeid miatt jöttem.”

I. RÉSZ

A Biblia egy végső betekintést enged az idős, nyolcvanas éveit taposó Dániel életébe, aki egészen fiatal korától kezdve soha nem tért el Istentől. Bár a királyi udvarban mindenféle kísértés vette körül, folyamatosan Istent szolgálta (lásd: Dán 6:16,20).

Dániel könyve a gyakorlati kegyesség bizonyítéka és példája. Egy istenfélő ember életébe nyújt bepillantást. Újra és újra felfedi az ima erejét. Hangsúlyozza a mértékletesség fontosságát, és rámutat, hogy soha nem vagyunk túl fiatalok vagy túl idősek Isten tervének véghezvitelére.

Évekkel a kosról, a bakról és a 2300 évről szóló látomás után arra törekedett, hogy még jobban megértse ezeket. Gábrriel angyal kétszer magyarázta meg neki a prófécia különböző részeit. Harmadik alkalommal azonban, szintén őszinte imájára válasz-

ként, megkapta a legátfogóbb magyarázatot.

„Círusnak, Perzsia királyának harmadik esztendejében egy ige jelenteték Dánielnek, aki Baltazárnak nevezteték; igaz az ige és nagy bajról való; és figyele az ígére és megérté a látomást.” (Dán 10:1)

Bár Dániel rendszeresen imádkozott (lásd: Dán 6:10), a válság idején még több időt fordított a komoly és őszinte imára.

Círusz király uralkodásának harmadik éve egy ilyen válsághelyzet volt. Két évvel korábban a prófécia teljesedéseként és imájára kapott válaszként

“ Ha úgy jövünk Istenhez, ahogy vagyunk, és Dánielhez hasonlóan hittel imádkozunk, meglátjuk a szabadítását. ”

– Manuscript releases, 18. köt., 16. old.

TARTALOM | C-38 | SZEPTEMBER 17.

89 | Bevezetés Dániel könyvének 10. fejezetébe

93 | Egy csodálatos gyógyulás

94 | Valódi megszentelődés – 2. rész

96 | Nem félünk a tűztől – 1. rész

(lásd: Dán 9:2-19). Círusz rendeletet adott ki, melyben megengedte a száműzött zsidóknak, hogy visszatérjenek Izraelbe. (lásd: Ezsdrás 1.) Zorobábel vezetésével az izraeliták egy csoportja elhagyta Babilon kényelmét, hogy felvállalják Palesztina újjáépítésének és benépesítésének bizonytalan feladatát.

Küldetésük nem volt könnyű. Számos akadályllyal kellett szembenézniük. A munkát, amelyet Izrael a béke és jólét idején elmulasztott megtenni, most a legcsüggesztőbb, legkényszerítőbb körülmények között kellett elvégezniük.

Dániel sóhajtozott és gyászolt, böjtölt és imádkozott Izrael állapota miatt. Ez a böjt nem teljes étel- és italmegvonást jelentett: „Kívánatos étket nem ettem, hús és bor nem ment az én számba, és soha sem kentem meg magamat, míg el nem telék az egész három hét.” (Dán 10:3)

A Lk 18:1-8-ban olvasható példázatbeli özvegyaszszonyhoz hasonlóan Illés és Dániel példája is az imában való kitartást szemlélteti. Illés újra és újra esőért imádkozott. Dániel is újra és újra imádkozott. „Az imában való kitartás szintén feltétele a meghallgatásnak. Mindig imádkoznunk kell, ha növekedni

akarunk hitben és tapasztalatokban. Állhatatosnak kell lennünk az imában (Róm 12:12), és vigyáznunk kell abban hálaadással (Kol 4:2).” (*Jézushoz vezető út*, 97. old.)

Dániel őszinte imája újra válaszra lelt. Ismét egy nagy folyó partján állt. „És az első hónapnak huszonnegyedik napján, ímé én a nagy folyóvíznek, azaz a Hiddekelnek partján valék. És felemelém szememet, és látám, és ímé: egy férfiú, gyolcsba öltözve, és dereka ufázi arannyal övezve. És teste olyan mint a társiskő, és orcája olyan mint a villám, és szemei olyanok mint az égő szövétnekek, karjai és lábatája mint az izzó ércnek színe, és az ő beszédének szava olyan, mint a sokaság zúgása.” (Dán 10:4-6)

Jézus maga jelent meg Dánielnek, akit a böjt és az ima készített elő erre a nagy kinyilatkoztatásra. A körülötte levők, mivel nem voltak felkészülve, nem értékelték, sőt nem is kaphatták meg ezt az áldást. „És egyedül én, Dániel láttam e látomást, a férfiak pedig, akik velem valának, nem látták a látomást; hanem nagy rettenés szálla reájok, és elfutának, hogy elrejtőzzenek.” (7. v.)

II. RÉSZ

Még Dánielnek is túlságosan sok volt Isten dicsősége. Emberi érzékelése számára Krisztus dicsőségének egyetlen megvillanása is elviselhetetlen volt. Ereje lelakadt, és ájultan rogyott a földre. „És én egyedül hagyattam, és látám ezt a nagy látomást, és semmi erő sem marada bennem, és orcám eltorzula, és oda lőn minden erőm. És hallám az ő beszédének szavát; és mikor hallám az ő beszédének szavát, én ájultan orcámra esém, és pedig orcámmal a földre.” (Dán 10:8-9)

Dániel Ézsaiához hasonlóan reagált Jézus látható jelenlétére. Ézsaiás ezt mondta: „Jaj nekem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát láták szemeim!” (Ézsaiás 6:5)

Ha jó véleményünk van magunkról, az azt jelenti, hogy nem állunk nagyon közel Istenhez, ezért nincs helyes fogalmunk és elképzelésünk az Ő szentségéről és tökéletességéről. „Minél közelebb van egy lélek Istenhez, annál jobban megalázkodik és aláveti magát Neki.” (*The Review and Herald*, 1881. december 20.)

Ez alkalommal Gábiel elkísérte Jézust. Ő ment oda Dánielhez, aki még mindig ájultan feküdt a föl-

dön. Később így jellemezte tapasztalatát: „És ímé, egy kéz illete engem, és felsegített térdeimre és tenyereimre, és monda nekem: Dániel, kedves férfiú! Értsd meg a beszédeket, amelyeket én szólok néked, és állj helyedre, mert most te hozzád küldettem! És mikor e szót szólá velem, felállék reszketve.” (Dán 10:10-11)

Ne tévesszük szem elől a „kedves férfiú” megszólítást! Isten mindig küld nekünk szeretet-üzenetet is. Mennyire csodálatos, hogy megkaptuk a próféciaát, mert szeret minket, kedvesek vagyunk előtte. Az Újszövetségben a profetikus kijelentést az a tanítvány kapta, akit Jézus szeretett. Ezt a Jelenések könyvében olvashatjuk. Az Ótestamentumban a nagy próféciaát

Dániel kapta, mert kedves volt Isten előtt.

Ne féljünk attól, hogy őszinte imánkat figyelmen kívül hagyja a menny.

Gábrriel biztosította erről Dánielt. „Ne

félj Dániel: mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattattak a te beszédid, és én a te beszédeid miatt jöttem.” (12. v.) Isten már akkor elküldte Dániel imájára a választ, amikor ő elkezdett imádkozni. Még nem tudta, de már imádkozás közben megkapta a választ. Gábrriel ezután megengedte Dánielnek, hogy bepillantson az angyalok világába. „De Perzsiá-

“Minden emberért küzdenek jó és rossz angyalok. Az egyén maga dönti el, melyik oldal győz.” – *Selected Messages*, 1. köt., 158. old.

nak fejedelme ellem állott huszonegy napig, és ímé Mihály, egyike az előkelő fejedelmeknek, eljőve segítségemre, és én ott maradtam a perzsa királyoknál.” (13. v.)

Huszonegy nap. Három teljes hét. Dániel imádkozott, és Isten válaszolt neki. Micsoda válasz! Ezek azonban nem korlátozódnak Dánielre. „Ha mi, Isten népe, Dánielhez hasonlóan imádkoznánk, ha hozzá hasonlóan harcolnánk megalázva lelkünket Isten előtt, ugyanolyan pontos választ kapnánk imáinkra, mint amilyeneket ő kapott.” (*The Review and Herald*, 1881. február 8.)

III. RÉSZ

Sokszor nem is tudatosítjuk, hogy a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem láthatatlanul zajlik körülöttünk. Sátán és angyalai folyamatosan próbálják akadályozni Isten munkáját, Isten és az Ő angyalai pedig folyamatosan Isten ügyének előterjesztésén dolgoznak.

Gábrriel Dánielhez intézett szavai emlékeztetnek ennek a harcnak a valóságára. „Míg Sátán arra akarta rávenni a médó-perzsa birodalom legmagasabb méltóságait, hogy vonják meg kegyeiket Isten népétől, angyalok munkálkodtak a száműzöttek ügyéért. (...) Dániel próféta írásaiból bepillantást kapunk a jó és a gonosz közötti erők hatalmas harcáról. Gábrriel három héten át tusakodott a sötétség hatalmaival, hogy megghiúsítsa azok munkáját, akik Círuszt befolyásolni akarták. Mielőtt pedig a küzdelem lezárult, maga Krisztus jött Gábrriel segítségére. (...) A menny mindent megtett Isten népe érdekében, amit tudott, és végül győzött.” (*Próféták és királyok*, 571. old.)

Micsoda győzelem! Sátán és angyalai teljes vereséget szenvedtek. „Az ellenség erőit féken tartotta Círusz egész idejében és fiának, Kambüész mintegy hét és fél évig tartó uralkodása alatt.” (uo.) Ez a kiertartó ima eredménye.

Most Gábrriel bevégezhetett egy másik fontos küldetést. Ezt mondta Dánielnek: „Jöttem pedig, hogy tudtadra adjam, ami a te népedre az utolsó időkben

következik: mert a látomás azokra a napokra szól.” (Dán 10:14)

Bár Dániel megerősödött, még mindig nem volt teljesen jól. Hallotta Gábrriel hangját, de nem tudott válaszolni. „És mikor ilyen szavakkal szóla velem, orcámmal a földre esém és megnémülék.” (15. v.)

Dánielnek jobban meg kellett erősödnie, és Jézus segített neki. „És ímé, olyan valaki, mint egy emberfia, megilleté ajkaimat és megnyitám a számat és szólék és mondtam annak, aki előttem áll: Uram, a látomás miatt reám fordulának az én fájdalmaim, annyira, hogy semmi erőm nincsen. És mi módon szólhat ezzel az én Urammal ennek az én Uramnak szolgálja? Hiszen bennem attól fogva nem áll a meg az erő, és lélekzet sem maradt bennem.” (16-17. v.) A továbbiakban Dániel leírja, hogy erősödött meg harmadszor is. „És ismét illete engem az emberhez hasonló, és megerősíte engem. És monda: Ne félj, te kedves férfiú; békesség néked, légy erős és bizony erős! És mikor szóla velem, megerősödém, és mondék: Szóljon az én Uram, mert megerősítél engemet.” (18-19. v.)

Krisztus kedves érintése és szelíd szavai megerősítették Dánielt, ez által is példát mutatva nekünk arra, hogyan erősítsük mi is a körülöttünk élőket.

„Sok szomjazó lélek számára a nyájas szó, az együtt érző tekintet, a megbecsülés kifejezése olyan, mint a pohár üdítő víz. A bátorító szó, vagy a szíves cseleke-

det sokat könnyíthet a fáradt vállakat lehúzó terheken. (...) Az ilyen szolgálat minden szavát és tettét Krisztusért tett cselekedeteknek jegyzik föl. »Amit a legkisebb testvéremmel tettetek, velem tettétek.« (Mt 25:40)” (*Bizonyságtételek*, 7. köt., 49. old.)

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Hasonlítsd össze Dán 10: 5-6 verseit Jel 1: 13-15 verseivel! Miben hasonlít Dániel Jézusról szóló leírása Jánoséhoz? _____
2. Hasonlítsd össze Dán 10: 7-8 verseit ApCsel 9:4,7 verseivel! Miben hasonlít Dániel Jézussal való találkozásának tapasztalata Saul tapasztalatához a damaszkuszi úton? _____
3. Hasonlítsd össze Dán 10:7-8 verseit Mt 28:2-4 verseivel! A Dániel környezetében levő emberek tapasztalata miben hasonlít a római katonák tapasztalatához, amikor meglátták az angyali dicsőséget? _____

II. RÉSZ

4. Olvasd el a *Jézus élete* című könyv 113. oldalának utolsó két bekezdését! Milyen rálátást nyújt neked ez a rész Isten hozzád való viszonyulásához? _____
5. Mihály Jézus egyik megnevezése. Igazold a Bibliából ennek igazságát: Jn 5:25-29, 1Thess 4:16, Júd 9. _____
6. Kaptál olyan pontos válaszokat imáidra, mint Dániel? _____ Ha nem, mit tehetsz ezzel kapcsolatban? _____

III. RÉSZ

7. Sorold fel néhány módját annak, ahogy Isten angyalai befolyásolják a nemzetek ügyeit. *A nagy küzdelem*, 632. old. _____
8. Gondolj két vagy három emberre, akiknek szükségük van erősítésre. Mit tehetsz, hogy bátorítsd és segítsd őket? _____

További tanulmányozásra: *Megszentelt élet*, 46–52. old.

Csodák az életemben

– 38. rész, írta: John N. Loughborough

Egy csodálatos gyógyulás

Ezernyolcszázhatvankilenc április 22-én kezdtük el hathetes sátorösszejövetelünket Santa Rosában, melyre nagyszámú hallgatóság érkezett. Amikor a lelki ajándékok tantételét mutattuk be, a város legnagyobb egyházának lelkésze ezt mondta híveinek: „Az ajándékokat csak a keresztény egyház megalapításáig adta Isten az embereknek.” Nemsokára azonban egy csodálatos gyógyulás történt, amely felborította ezt az elméletet, és még több embert vonzott sátrunkhoz.

Április 20-án a Piner kerületből való Skinner testvérnő súlyosan megbetegedett, és dr. Parrotot hívta, aki folyamatosan gondozta és kezelte. Május 10-re már jobban volt, és dr. Parrot is úgy érezte, hogy kivehet néhány nap szabadságot, és néhány napig látogathatja összejöveteleinket windsori otthonába való visszatérése előtt. Aznap estére elő is készítettek számára egy lovat, féloldalas (női) nyereggel, hogy azzal jöjjön el hozzánk. Skinner testvérnő fia, Oliver, úgy tervezte, hogy ő majd egy másik lovon jön, és az előadás után visszaviszi a doktornő lovát.

A lovat, amelyet dr. Parrotnak készítettek elő, általában hölgyek használtak, és minden ismerős szerint teljesen megbízható, szelíd és biztonságos volt. Azonban valami általunk ismeretlen okból kifolyólag, amikor a doktornő felült rá, hirtelen fújni és ágaskodni kezdett. Nemcsak hogy levetette hátáról lovasát, hanem szerencsétlenül rá is esett annyira, hogy a nyereg odaszorította a nő karját és mellkasát. Amikor a barátai felemelték és bevitték a házba, azt hitték, meghalt. Nemsokára visszanyerte eszméletét, de gyenge suttogáson kívül nem tudott beszélni. Amikor valaki azt javasolta, hogy hívjanak orvost, tiltakozni kezdett: „Nem! Az orvos nem segíthet rajtam. Hívasátok a sátor lelkészeit. Ha ők eljönnek és imádkoznak, az Úr meggyógyít engem.”

Bourdeau lelkésszel együtt éppen kezdeni akartuk az esti istentiszteletet. Ekkor érkezett Oliver Parrot doktornő kérésével. Nem tartottuk bölcs dolognak hazaküldeni a gyülekezetet, ezért megígértük, hogy reggel, amilyen korán csak lehet, odamegyünk.

A feleségemet is magam mellé véve hajnalhasadás előtt indultunk el. A kocsit Jackson Ferguson vezette. Odaérkezésünkkor megtudtuk, hogy négy ápolóra volt szükség, hogy az éjszaka idején gondoskodjanak róla, és nagyon rossz állapotban van. Csak annyit suttogott nekünk: „Kenjetek meg és imádkozzatok. Az Úr meg fog gyógyítani engem.”

Imában a nagy Orvos kezébe helyeztük őt, és a feleségem megkenste olajjal. Dr. Parrot nemsokára hangosan

imádkozni kezdett, tapsolt egyet, és ezt mondta: „Meggyógyultam.” Felkelt, felöltözött és átment a másik szobába, hogy megvizsgálja Skinner testvérnőt, majd segített a vacsora elkészítésében. Egy deszkaszállító kocsira felrakott széken ülve utazott Santa Rosáig, ahol részt vett az esti istentiszteleten, teljesen jól érezte magát, fájdalmai sem voltak. Oliver Skinner, aki hitetlennek nevezte magát, elképedve figyelte a történeteket, és attól kezdve ő lett a leghűségesebb bizonyágtévő.

Az Úr azonban nem csak ebben az esetben mutatta meg gyógyító erejét. Ferguson úr sógornője ágyban fekvő rokkant volt, ezért nem tudott részt venni az összejöveteleken. Megkért, hogy látogassuk meg otthonában, és mutassunk be neki néhány témát azok közül, amelyeket a sátorban előadtunk. Kifüggesztettük táblázatainkat és szemléltető képeinket az ágya köré, és összefoglaltuk az összejövetelek témáját, majd egész májusban hetente egyszer visszatértünk, hogy felvázoljuk neki az addigakat.

Május 26-án került sor Ferguson úr keresztségére Santa Rosa Creekben, mintegy 200 lánnyira otthonuktól. Mind a két fiuk jelen volt, családjaikkal együtt. A rokkant sógornő így szólt: „Én is szeretnék megkeresztelkedni. Az Úr, aki meghallgatta imáimat és megbocsátotta bűneimet, erőt ad a keresztséghez.”

Felöltöztették az alkalomra, beültették egy székbe, majd kocsira tették, és betolták a vízbe. Bourdeau lelkész és én két oldalról fogva felemeltük a székkal együtt, és bevittük egészen a megfelelő mélységig. Amikor kiemeltük a vízből felkiáltott: „Glória!” Arca mennyei fénytől ragyogott. Felállt, és segítség nélkül elment a kocsihoz, otthon segítség nélkül átváltozott, és gyógyultnak nevezve magát, majd mindannyiunknak elkészítette a vacsorát.

Nagy volt az emberek csodálkozása és ámulata szombaton, amikor meglátták a testvérnőt a gyülekezetben. Egy deszkaszállító kocsin érkezett, és a kemény padon ült egész istentisztelet alatt, majd az esti alkalomra is visszajött, és utána a kényelmetlen kocsin tért haza.

Történelmi kapcsolat

Valódi megszentelődés – 2. rész

Dániel beszélgetett Istennel. Megnyílt előtte a menny. Ez a megtiszteltetés alázatosságának és őszinte keresésének volt az eredménye. Nem gondolt arra, mint napjainkban sokan, hogy mindegy miben hiszünk, ha őszinték vagyunk és szeretjük Jézust.

A Jézus iránti igaz szeretet vezet az igazság legbuzgóbb és legőszintébb kutatására. Krisztus azért imádkozott, hogy tanítványai az igazság által megszentelődjenek. Aki túlságosan lusta ahhoz, hogy imádságos lélekkel keresse az igazságot, az tévedésekbe keveredik, amelyek tönkreteszik a lelkét.

Gábiel látogatása idején Dániel próféta nem volt olyan állapotban, hogy további felvilágosításokat kap hasson, de néhány évvel később, mivel vágyott többet megtudni a témáról, újra keresni kezdte az isteni bölcsességet és világosságot. „Azokon a napokon én, Dániel, bánkódtam három egész hétig. Kíváncsú étket nem ettem, hús és bor nem ment az én számba, és soha sem kentem meg magamat, míg el nem telék az egész három hét. (...) És felemelém szemeimet, és látám, és ímé: egy férfiú, gyorsan öltözve, és dereka ufázi arannyal övezve. És teste olyan, mint a társiskó, és orcája olyan mint a villám, és szemei olyanok, mint az égő szövétnekek, karjai és lábatája mint az izzó ércnek színe, és az ő beszédének szava olyan, mint a sokaság zúgása.”

Nem más, mint maga Isten Fia jelent meg Dánielnek. Ez a leírás hasonló ahhoz, amit János ír le a Jelenések könyvében, amikor Krisztus kinyilatkoztatta magát neki Páthmosz szigetén. A mi Urunk most egy másik mennyei hírnökkel érkezik, hogy megmagyarázza Dánielnek a végidők eseményeit. Ezt az ismertetet átadta Dánielnek, aki feljegyezte, hogy mi is olvashassuk, akik meglátjuk a világ végét.

A világ Megváltója által felfedett nagy igazságok azoknak szólnak, akik az igazságot és az elrejtett kincseket keresik. Dániel idős ember volt. Élete a pogány királyi udvar pompájában telt, elméjében mindig

jelen voltak a nagy birodalom gondjai, mégis mindeztől elfordulva megalázta lelkét Isten előtt, és a Magasságos akaratát kereste. Imájára válaszul a mennyei udvarból érkezett világosság a végidők népe számára. Milyen őszintén kell tehát keresnünk Istent, hogy megnyissa értelmünket, és felfoghassuk a mennyből jövő igazságot.

„És egyedül én, Dániel láttam e látomást, a férfiak pedig, akik velem valának, nem látták a látomást; hanem nagy rettenés szálla rájuk, és elfutának, hogy elrejtőzzenek. (...) És semmi erő sem marada bennem, és orcám eltorzula, és oda lőn minden erőm.”

Ilyen lesz minden igazán megszentelt ember tapasztalata. Minél tisztábban látják Krisztus nagyságát, dicsőségét és tökéletességét, annál jobban tudatosítják saját gyengeségüket és gyarlóságukat. Nem fogják büntetlennek találni jellemüket. Amit jónak és helyesnek véltek önmagukban, az Krisztus tisztaságával és dicsőségével szembeállítva érdemtelennek és hamisnak tűnik. Amikor az ember elszakad Istentől, amikor nem látja tisztán Krisztust, akkor vallja magát büntetlennek és megszenteltnek.

Gábiel megjelent Dánielnek és így szólt hozzá: „Dániel, kedves férfiú! Értsd meg a beszédeket, amelyeket én szólok néked, és állj helyedre, mert most te hozzád küldtettem! És mikor e szót szóló velem, felállék reszketve. És monda nékem: Ne félj Dániel: mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattattak a te beszédid, és én a te beszédeid miatt jöttem.”

Milyen csodálatos megtiszteltetés volt ez Dániel számára! A menny Fejedelme átölelte remegő szolgáját és vigasztaló szavaival biztosította, hogy imája

meghallgattatott a mennyben. Forró kérésére válaszul Gábiel lejt, hogy ihlesse a perzsa király szívet, aki az uralkodó három hétig ellenállt a Szentlélek készítésének. Ez idő alatt Dániel böjtölt és imádkozott. A menny Fejedelme, Mihály arkangyal lejt, hogy meglágyítsa a makacs király szívet és határozottan foglaljon állást, válaszul Dániel imájára.

„És mikor ilyen szavakkal szóla velem, orcámmal a földre esém és megnémülék. És ímé, olyan valaki, mint egy ember-fia, megilleté ajkaimat. (...) És monda: Ne félj, te kedves férfiú; békesség néked, légy erős és bizony erős! És mikor szóla velem, megerősödém, és mondek: Szóljon az én Uram, mert megerősítél engemet.”

Annyira hatalmas volt a Dániel előtt megnyilatkozó mennyi dicsőség, hogy nem tudta elviselni a látványát. Ekkor a menny hírnöke elfedte a ragyogást előle, és „olyan valaki, mint egy ember-fia” jelent meg előtte. Mennyei erejével megerősítette a hit ezen emberét, hogy meghallgathassa az Istentől jövő üzenetet.

Dániel a Magasságos odaszentelt szolgálja volt. Hosszú életét nemes cselekedetek töltötték ki Mestere szolgálatában. Jellemtisztaságához, hűségéhez csak Isten előtt töredelmes szívének alázatossága volt hasonló. Dániel élete a valódi megszentelődés ihletett szemléltetése.

– *The Review and Herald*, 1881. február 8.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Hogyan részesült Dániel ilyen megtiszteltetésben? _____
2. Mire nem gondolt Dániel? _____
Mit tesz a Jézus iránti igaz szeretet? _____
Mi történik azokkal, akik túlságosan lusták ahhoz, hogy imádságos lelkülettel keressék az igazságot? _____
3. Kinek nyilatkoztat ki nagy igazságokat a világ Megváltója? _____
4. Mi lesz minden igazán megszentelt lélek tapasztalata? _____
Mi történik a magunkról alkotott véleményünkkel, amint elkezdjük jobban és tisztábban látni Jézust? _____
Mikor vallja magát valaki büntelennek és megszenteltnek? _____
5. Mit tett a perzsa király három hétig? _____
Ki lágyította meg végül a király szívet? _____
Milyen kapcsolatban volt ez Dániel imájával? _____
6. Jellemezd Dániel életét, Istennel való kapcsolatát, cselekedeteit, jellemét. _____
7. Dániel élete minek az ihletett szemléltetése? _____

A hit fejezetei

Nem félünk a tűztől – 1. rész

Scott Griswold lelkész

Isten nem fél a tűztől.” Ezek az egyik bátor vietnámi lelkésznek a szavai, akit hitéért üldöztek, de hűséges maradt. Személyazonossága védelme érdekében nevezzük Blan Le-nek.

Blan Le nem volt mindig Jézus odaszentelt követője. A kommunista kormány rendőre volt, és a béke megőrzése érdekében keményen dolgozott azért, hogy megakadályozza a keresztények evangelizációs erőfeszítéseit. A területében éltek hetednapi adventisták, akik Isah Young prédikációt hallgatták a Béke és Boldogság rádióadón, és onnan jutottak az igazság ismeretére. Blan Le különleges figyelemmel kísérte azt a csoportot. A kemény kihallgatások alatt meglepte a hívők szeretetteljes és alázatos magatartása. Nem gyűlölte őket. Soha nem válaszoltak vissza durván. Azon gondolkodott, hogy vajon igaz lehet-e, amiben hisznek?

Egy nap, miután elkobzott néhány DVD-t Isah prédikációival, az íróasztalánál ült a rendőrörsön. Szeme sarkából látta az egymásra halmozott lemezeket. Mágnesként vonzották. Végül felállt, és becsúsztatott egyet a lejátszóba. Figyelmesen hallgatta a prédikációt. Később ezt mondta: „Isten szava megérintették szívemet, és abban a pillanatban megváltoztatták az életemet.”

A főnöke éppen akkor lépett be az irodába, és meglátta, mit néz. „Nem hiszem el, hogy ezt nézed. Be van tiltva.” Blan Le azonban lelkesen válaszolt. „Meg kell nézned neked is az egyiket.

Még soha egyetlen egyházzal sem hallottam, amelynek ilyen elképesztő tanításai lennének.” Leültek és együtt nézték. A főnöke is beismerte, hogy nincs benne semmi rossz, és nem veszélyezteti az államvezetést.

Isten rávezette Blan Le-t, hogy felmondjon a rendőrségnél. Így könnyebb volt Jézust követnie, és ideje is maradt megosztani másokkal a jó hírt. A családja is átvette lelkesedését. A feleségével együtt kezdték meglátogatni az embereket otthonaikban. Fiaik is követték példájukat, bibliai szemináriumokat tartottak, velük egykorú gyerekeket tanítottak és segítettek a szolgálatban Vietnámban.

Nem volt könnyű. A régi barátok nem örültek ennek. A rendőrség elkezdte kérdegetni és kihallgatni. Honnan származott bátorsága? Jézustól, aki érte szenvedett. Péter évszázadokkal korábban ezt mondta: „Mert arra hívtatok el; hiszen Krisztus is szenvedett értetek, néktek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek: Aki bűnt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott.” (1Pt 2:21-22) Blan Le példaképe és ereje Jézus. Számunkra, akik az idők végén szeretnénk határozottan kiállni és Jézus eljöveteleig hűségesnek maradni, szintén Ő példaképünk.

Blan Le és családja gyakran osztogat evangelizációs DVD-ket. „Jó lenne, ha több ilyenrel rendelkeznénk. Naponta legalább 20-at kioszthatnánk olyanoknak, akikről gondolom, hogy biztosan megnéznék” – mondta a férfi. Egy alkalommal Blan Le kapott 40 darab MegaVoice-ot. Ezek kisméretű, napelemes ipod-ok (egyesek Godpod-nak nevezik), melyekre nagyon sok prédikáció van felvéve. Egyszerre húsz ember is körégyűlhet hallgatni. 2011-ben Blan Le összeírta, hogy ezek segítségével mintegy 800 embert vezetett el különböző gyülekezetekbe. Hát nem izgalmas?

Ezt mondta: „Számomra az evangelizálás leghatékonyabb módja a DVD-k osztogatása, a böjt és az ima... Prédikálok a bűneinkért kereszthalált Jézusról, János 3:16-ról. Ez vonzza az embereket.” Amikor egy falu nem tűnik nyitottnak az evangéliumra, amikor az emberek ellenállnak a szombat vagy a tized igazságának, ő egyszerűen böjttől és imádkozik. Számtalan alkalommal látta Isten közbelépését az alázatos ima eredményeképpen.

Az **ASAP Ministries** támogatásával vásárolt egy robogót. Most már sokkal könnyebben látogathatja azt a 19 házi gyülekezetet, melyeket 16 laikussal együtt pásztornak.

Szponzoráld evangélicizációs DVD vásárlását, 0,25 centért darabját!

AZ ÁRRAL SZEMBEN

„Éljük az új,
krisztusi életet.
Csak így tudunk
szembeszállni
a gonoszság árjával.”

Dániel UTOLSÓ LÁTOMÁSA

Aranyszöveg | Dániel 12:10

„Megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak sokan, az istentelenek pedig istentelenül cselekednek, és az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik.”

I. RÉSZ

A mikor Lucifert kiűzték a mennyből, Isten Gábrielt, egy másik hatalmas angyalt jelölt ki a helyére. Most már a Gábielé volt az a dicsőség, tisztelet és Krisztushoz való közelség, amelynek egykor Lucifer örvendett. Ahelyett, hogy féltékeny lett volna Krisztusra és megpróbálta volna átvenni a helyét, Gábiel felismerte, hogy milyen nagy szüksége van Rá, akit Mihálynak nevezett.

Ahogy semmit nem tudunk tenni Krisztus nélkül, a legtekintélyesebb angyal, Gábiel sem tudja elvégezni a feladatait nélküle, és ezt Dánielnek is a tudtára adta. (lásd: Jn 15:5, Dán 10:13) Krisztus segítségével azonban ez az egy angyal képes volt a sötétség minden erejét megállítani. Krisztussal mi is hasonlóan győzhetünk. Egy ilyen hatalmas Baráttal az oldalán nem csoda, hogy Pál felkiáltott: „Mindennek van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” (Fil 4:13) Isten egy nagyon fontos küldetést

bízott Gábielre. Az akkori korok leghatalmasabb birodalmának uralkodóját kellett befolyásolnia. Olyan információkat adott Dániel prófétának, melyeket Isten szolgálai az idők végéig tanulmányoznak majd. Azonban azok az egyszerű feladatok sem kevésbé fontosak annál, amelyeket Isten nekünk ad. „Minden munka – főzés, asztalterítés, mosogatás, mosás, beteggondozás –, amelynek elvégzése szükséges, erkölcsi fontosságú... Az egyszerű feladatokat valakinek el kell végeznie. Akik ezt teszik, érezzék,

“ Irigység, féltékenység, rosszindulat és üldözés árad azokra, akik menyeyei benyomást keltenek. Ez azonban csak erősíti azt, amit legyőzni nem tud. ”

– *The Signs of the Times*, 1887. július 14.

TARTALOM | C-39 | SZEPTEMBER 24.

97 | Dániel utolsó látomása

101 | Az ellenállás előrelendíti a munkát

102 | Az Úr munkája

104 | Nem félünk a tűztől – 2. rész

hogy szükséges és tisztességes munkát végeznek. Küldetésükben az legyen alázatos gondolatuk, hogy ők éppúgy Istennek végzik a munkát, mint a prófétákhoz küldött Gábiel.” (*Boldog otthon*, 24. old.)

Krisztusért végzett munkánk során gyakran úgy érezzük, hogy csak mi dolgozunk. Olyan küldetéseink is vannak, amikor a körülöttünk levők nem értenek meg, és ilyenkor magányosnak érezzük magunkat. Ilyen volt Gábiel küldetése. Ezt mondta Dánielnek: „De Perzsiának fejedelme ellenem állott huszonegy napig, és ímé Mihály, egyike az előkelő fejedelmeknek, eljőve segítségemre, és én ott maradék a persa királyoknál.” (Dán 10:13) Gábiel tudta, hogy nincs egyedül, mert Krisztus megértette és támogatta (lásd: 21. v.).

Gábiel üdvözlete és bevezetője egy másféle betekintést is nyújt számunkra. A jó és a gonosz angyalok a földi kormányzás legmagasabb szintjein dolgoznak. Salamon kijelentette: „Mint a vizeknek folyásai, olyan a királynak szíve az Úrnak kezében, valahová akarja, oda hajtja azt!” (Péld 21:1) Amikor egy későbbi per-

zsa uralkodó rendeletet adott ki Jeruzsálem helyreállítására és újjáépítésére, és elkezdődött a 2 300 évről szóló prófécia, Ezsdrás így fogalmazott: „Áldott az Úr, atyáink Istene, aki erre indítá a király szívét, hogy megékesítse az Úr házát, mely Jeruzsálemben van.” (Ezsdrás 7:27)

Ezért mondja Pál is: „Intelek azért mindenk előtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberekért, királyokért és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel. Mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó Istenünk előtt.” (1Tim 2:1-3)

Gábiel munkája a perzsa királlyal nem ért véget a 21 nap elteltével. Megmondta Dánielnek, hogy még évtizedekig eltart. „És monda: Tudod-é, miért jöttem hozzád? És most visszatérek, hogy küzdjek a perzsa fejedelem ellen; és ha én kimegyek, ímé Görögország fejedelme jó elő!” (Dán 10:20) Ha kitartóak vagyunk, ha győzedelmeskedünk a nehézségek és akadályok fölött, akkor az angyalokhoz hasonlóan dolgozunk.

II. RÉSZ

Dániel könyvének minden prófeciája közül a 11. és 12. fejezet a legrészletesebb. Ez Gábiel legátfogóbb magyarázata a 8. fejezet prófeciájáról. Mindössze 58 versben foglal össze több, mint kétezer évnyi történelmet.

Círusz perzsa királlyal kezdődően Gábiel felsorolta az öt követő perzsa királyokat, kiemelve Xerxesz, Eszter könyve Ahasvérusának uralkodását. Majd Nagy Sándor felemelkedéséről, katonai sikereiről, hódításairól, talán korai haláláról és a birodalom felosztásáról is beszélt.

Ezután leírta a Szíria és Egyiptom közötti hosszú viszálykodás történetét, melynek következtében különböző hadseregek vonultak át Izrael földjén. Bár ezek a harcok aggasztóak és elszomorítóak voltak a zsidók számára, a sok idegen katonával való találkozás által terjedt az istenismeret.

Amint újra és újra idegenek foglalták el az országot, ez a prófécia őrizte meg a zsidókat a teljes kétségbeeséstől. Azok, akik figyelmesen tanulmányozták, beazonosították az időszakokat. Felismerték az eseményeket, melyeknek az említett uralkodók idejében kellett megtörténniük. Figyelték, ahogy a prófécia lépésről lépésre beteljesedik, és a fontos uralkodók egymást követik.

Ezután Gábiel Rómára fordította figyelmét, magyarázva annak pogány és pápai korszakát is. Röviden említette Julius Cézárt, Kleopátrával való kapcsolatának kudarcát és meggyilkolását. Századokkal előre ismertette Dániellel Augustus császár adórendszerét, Tiberius császár felemelkedését és Krisztus halálát az ő uralkodásának idején.

A történelmi felsorolás folytatásában Gábiel szomorúan jellemezte a kereszténység általános hitehagyását, de azokról sem feledkezett meg, akik mindig hűségesek maradtak, mi több, ismertette hűségük titkát: „Az Istenét ismerő nép felbátorodik és cselekszik.” (Dán 11:32) Az istenismeret erősítette meg őket. Ez az ismeret tette őket képessé nagy dolgok elvégzésére az Úrért.

Gábiel felfedte, hogy az igazak milyen kegyetlen üldözésnek lesznek kitéve évszázadokig. „És a nép értelmesei sokakat oktatnak, de hullanak fegyver és tűz miatt, fogság és rablás miatt napokig.” (33. v.) Bár lesznek szünetek, ez az üldözés az idők végéig eltart.

Isten azonban nem feledkezik meg népéről. Erőt és bátorságot kapnak mindezek elviselésére. (34. v.)

Ez a keserves üldözés azonban hasznosnak bizonyult Isten népe számára. Viszonylag tisztán tartotta az egyházat. Ezen folyamat által csiszolódtak, megtisztultak és megfehéredtek. (lásd: 35. v.)

A pápai Róma uralkodójának, a pápának a büszkeségéről is beszélt. „És a király a maga tetszése szerint cselekszik és felfuvalkodik és felmagasztalja magát minden isten felett, és az istenek Istene ellen is vakmerőn szól, és szerencsés lesz.” (36. v.) Mindezek azonban soha nem történének meg Isten beleegyezése nélkül. Ő még ebben a sötét korszakban is a föld

Ura maradt. Az ember semmit nem tehet az engedélye nélkül. A gonosz csak addig virágzik, „mígnem betelik a harag; mert ami elhatározott, az végre is hajtatik,” (36. v.) A sok gonoszság a feltámadáskor a kísértőre hárul. A megölt igazak elnyerik az örök életet, míg a gonoszok a megérdemelt „gyalázatra és örökkévaló utálatosságra” támadnak fel. (Dán 12:2)

„A Mindenható közbelép, és a hitehagyott egyház, mely egyesült Sátán felmagasztalásában, megkapja ítéletét: »Ennekokáért egy nap jönnek ő reá az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti őt.« (Jel 18:8)” (*The Review and Herald*, 1893. szeptember 12.)

III. RÉSZ

A mikor Dániel úgy érezte, hogy Perzsiában egyedül harcol a gonosz ellen, Krisztus megmentette őt, mellé állt, és biztos volt a győzelem. Ugyanígy az idők végén, amikor megsokasodnak a gondok, az ellenség körülveszi Isten népét. Azt hiszik, egyedül maradtak, de maga Krisztus siet segítségükre, és megnyerik a végső nagy csatát. Dániel könyvének 10-12. fejezeteiben Jézus a siker kulcsa.

Dániel 11. fejezetében hatalmas, tekintélyes uralkodók felemelkedésének és bukásának a felsorolását olvashatjuk. Mindegyiknek saját megoldása volt a gondokra és a világbéke helyreállítására. A fegyverek, a vagyon, a diplomáciai erőfeszítések és a szövetségek nemcsak kudarcot vallottak, hanem rosszabb állapotba sodorták a világot, mint amilyenben azelőtt volt, teljes káoszba taszítva azt.

A különböző korszakok mind különböző irányzatokkal rukkoltak elő. A történészek különböző neveket láttak el a huszadik század évtizedeit: „az őrző húsasok”, „a piszkos harmincasok”, „a harcos negyvenesek”, „a klassz ötvenesek”, „a menő hatvanasok”, stb. A Biblia is elnevezte a föld történetének legutolsó

korszakát: „a szükség ideje” vagy „a nyomorúság ideje.”

„Nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mindeztideig.” (Dán 12:1) Ez a megnevezés valóban találó, mert a föld lakosságának addig elképzelhetetlen nyomorúságokat kell átélnie. Az aszály miatt globális éhínség alakul ki. Forgószelek és szökőárok sújtják a partmenti városokat. A sűrűn lakott területeken pusztító földrengések következnek be, halálos járványok bénítják a társadalmat, polgárháborúk és más erőszakos megnyilvánulások csatlakoznak a többi nyomorúsághoz, és a föld lakosai megrémülnek. Gábrriel azonban pontosan ennek a helyzetnek a kicsúcsosodására nyújt vigaszt.

“Dániel odaadó szolgája volt a Mindenhatónak. Hosszú élete Mesterének szolgálatában végzett nemes cselekedeteknek sorozata volt. Jellemtisztaságánál és rendíthetetlen hiténél csak alázatossága és töredelme volt nagyobb. Joggal hangsúlyozhatjuk: Dániel élete az igazi jámborságnak és szentségnek Isten Leikétől ihletett példaképe.” – *Megszentelt élet*, 52. old.

„És abban az időben megszabadul a te néped; aki csak beírva találta a könyvben.” (Dán 12:1)

„A föld történelmének záró szakaszában az Úr hatalmas dolgokat fog tenni azokért, akik rendíthetetlenül kitartanak az igazság mellett. Aki e nemes héber ifjakkal a tüzes kemencében járt, hívei mellett áll, bárhol vannak is. Állandó jelenlétével vigasztalja és támogatja őket. A nyomorúság idején – amilyen nem volt, mióta nép létezik – választottai szilárdan megállnak. Sátán a gonoszság minden seregével sem tudja elpusztítani Isten leggyengébb szentjét sem. Angyalok, akiknek hatalmas erejük van, megoltalmazzák őket, és érdekükben Jahve kinyilatkoztatja önmagát mint az „istenek Istenét”, aki mindenképpen meg tudja menteni a benne bízókat.” (*Próféták és királyok*, 513. old.)

A szabadítás kulcsa, hogy nevünk benne legyen az élet könyvében. Nem csoda, hogy Jézus ezt mondta

tanítványainak: „De ne azon örüljétek, hogy a lelkek néktek engednek; hanem inkább azon örüljétek, hogy a ti neveitek fel vannak írva a mennyben.” (Lk 10:20)

Akik teljes egészében átadták magukat Krisztusnak és eldöntötték, hogy egyedül Őt szolgálják, nevük bekerül az élet könyvébe, mert „az élet könyve azoknak a nevét tartalmazza, akik valaha is Isten szolgálataiba léptek.” (*A nagy küzdelem*, 480. old.)

Míg Dániel 11. és 12. fejezete felsorol néhány átmeneti nehézséget, melyet Isten szolgálóinak meg kell tapasztalniuk, ugyanakkor örök jutalmukra is rámutat. „Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.” (Dán 12:3)

Miért nem döntöd el most, hogy a neved bekerüljön ebbe a könyvbe?

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

I. RÉSZ

1. Olvasd újra Dán 10:13 versét. Hasonlítsd össze Gábielt Luciferrel aki azt gondolta, nincs szüksége Krisztusra!

Milyen legyen a mi hozzáállásunk? Jer 17:5-8

2. Milyen feladatokat végezhetsz el otthon, amelyek ugyanolyan fontosak, mint az angyalok feladatai a mennyben?

II. RÉSZ

3. Olvasd el Mt 5:10-12 és 1Pt 4:12-19 verseit. Mit kell tennünk az üldözés idején?

4. Olvasd el Dán 11:35, 12:10, Róm 5:3-5, Jak 1:24 verseit. Miben válhat javunkra az üldözés?

III. RÉSZ

5. Hogyan nevezzük a föld történetének zárószakaszát? Miért találó ez a megnevezés?

6. Olvasd el Zsolt 91:3-8 verseit. Miért találó ez a leírás?

7. Olvasd el Péld 11:30 és Dán 12:3 verseit. Hogyan lehetünk bölcsek? Gondolj valakire, akit elvezethetsz az igazságra.

Mit kell tenned, ha nem tudod, hogyan kezdj hozzá? Jak 1:5-8

8. Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy nevünk bennmarad az élet könyvében? Jel 3:5

Csodák az életemben

– 39. rész, írta: John N. Loughborough

Az ellenállás előrelendíti a munkát

A következőkben Healdsburgba költöztettük a sátrat, de ezzel párhuzamosan Pinerben is folytattuk a sorozatot. Itt az ellenállás egy váratlan forrásból eredt, néhány megtért hívó szüleitől és rokonaitól.

Mivel Jackson Ferguson volt a Monroe-i iskolaépület egyik gondnoka, és a másik gondnoktól is engedélyt kaptunk, szerveztünk egy istentiszteletet arra a helyszínre a következő szombatra. Amikor szombat reggel korán éppen arrafelé igyekeztem, találkoztam egy emberrel, aki Santa Rosába ment egy fuvar deszkával. Oda kiáltott: „Lelkész, ma gondjaid lesznek! Az idős Morton úr nem fog beengedni az iskolába. Most leteszem ezt a fuvar fát, de visszajövök, hogy lássam, mi történik.”

Amikor 10 órakor odaértem, az épület mögé kötöttem a lovam, és bementem. Csak az asszonyok voltak ott. A férfiak mind az utcán gyülekeztek, és Morton úrral tárgyaltak, aki annyira izgatott és ideges volt, hogy nem is vette észre érkezésemet. Ez kiáltotta: „Loughborough nem fog ma belépni abba az épületbe!”

„De hiszen már bent van” – nevetett az egyik férfi.

Ennek hallatán Morton úr berohant, megragadta a karom és kiabálni kezdett: „Menj ki innen, te hazug, tolvaj, istenkáromló!” Az ajtóhoz tolt, és egy erős lökésel kitaszított az utcára.

„Mit értesz ezen vádak alatt?” – kérdeztem a dühös férfit. „Hazudtál, amikor azt mondtad, hogy a gonoszok elégnék!” – mondta indulatosan. „Ezt olvassuk Mal 4:1-ben” – válaszoltam higgadtan.

Ő azonban folytatta: „Tolvaj vagy, elloptad a fiamat, és istenkáromló vagy, mert azt tanítod, hogy a lélek nem halhatatlan.” Amikor utaltam néhány bibliaiszövegre, meglendítette fejem fölött a botját, hogy azt hittem fejbe is üt, majd még haragosabban kiáltotta: „Mormonok vagytok!”

Az egyik jelenlevő levetette a kabátját, és hozzám fordult: „Lelkész, engedd meg, hogy megüssem. Nem bántalmazhat téged.” „Csak vedd vissza a kabátod. Többet segít, mint amennyit árt nekünk” – válaszoltam.

Az iskolaudvar mellett volt egy tölgyfaliget. A fák széles ágai tágas területet beárnyékoltak. Ide telepedtek le az emberek a fűbe a szombati istentiszteletre.

Morton úr ellenállása következtében sikerült saját épületet szereznünk. Annak a két parcellának a tulajdonosa, melyen a sátrunk állt, nekünk adományozta a területet, és hozzáadott még 500 dollárt. Sok pénz-

adományt ígértek, és egy vállalkozó felajánlotta, hogy felhúzza nekünk az épületet.

Mivel a pineri iskola mindig nyitott volt a vallásos összejövetelek fogadására, bejelentettük, hogy a következő szombaton ott tartjuk az istentiszteletet. Nem tudtuk, hogy most Peugh úr, két frissen megtért hívó apja fog ellenállni ennek. Ő is Morton véleményén volt, mely szerint mormonok vagyunk.

Miután hét közben segítetttem Bourdeau úrnak Healdsburgban a sátoros összejöveteleken, készültem a szombati pineri istentiszteletre. A feleségem egy adott pillanatban így szólt: „Úgy érzem, bajok következnek. Holnap veled megyek.”

Június 19-én, szombaton saját lovunkkal és kocsinkkal indultunk Skinnerékhez. Reggel 7 óra körül értünk oda. Ott tudtuk meg, hogy Peugh úr bedeszkázta az iskolaépület ajtaját és ablakait. „Loughborough nem lép be többé ide!” – jelentette ki. Ugyanakkor egy nagy kést is megfent, és előkészített egy bunkósbotot, hogy véget vessen életemnek. Reggeli után láttuk a késsel és a bottal felfegyverkezve. Elment a ház mellett abba az irányba, ahonnan épp megérkeztünk Healdsburgból. Természetesen csak az istentisztelet kezdetének időpontjára várta érkezésünket. „Remélem jól elszórakozik majd az úton, ameddig rám vár” – mondtam Skinner asszonynak.

Az istentiszteleten Fil 3:14-ről prédikáltam. „Célegenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.” A prédikáció vége felé Peugh úr lépett be az udvarra. Rádöbbsent, hogy a terve kudarcba fulladt. Kijelentettem a következő szombati istentiszteletet arra a helyre, majd befejeztük. A férfiak visszatartották az indulatos férfit, ameddig mi biztonságban távoztunk.

A következő héten Peugh úr a bíróságon feljelentést tett ellenem, és kérte, hogy tiltsák be összejöveteleinket. A bírónak azonban tudomása volt róla, hogy Peugh törvénytelenül zárta be az iskolaépületet és a megölésemet tervezte, ezért így szólt hozzá: „Peugh úr, menjen haza és maradjon csendben, mert saját maga eszközölte ki önmaga ellen a büntetőeljárást.”

Történelmi kapcsolat

Az Úr munkája

Minden hívő legyen Krisztus munkatársa az elveszettek megkeresésében. Krisztus a követőire bízta ezt a munkát, és a gyülekezet tagjai nem állhatnak meg hűségesen Isten előtt, ameddig nem vállalják ezt a munkát komolyan és önzetlenül. Sokan azzal mentegetőznek, hogy számos fontos feladatuk van, melyek visszatartják őket a szolgálattól.

„Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.” Sok keresztény fiatal végezhetne jó munkát, ha a nagy Tanítótól tanulna Krisztus iskolájában. Még ha a lelkészek, az evangelisták és a tanítók elhanyagolják is az elveszettek keresését, a gyerekek és ifjak ne engedjék ezt meg maguknak. Krisztus tanítása azért áll rendelkezésünkre a Szentírásból, hogy befogadjuk, higgyük, élő hittel gyakoroljuk. A fiatalok és a gyermekek is álljanak munkába Jézus nevében. Egyesült erővel készítsenek erre vonatkozó terveket. Nem tudtok munkacsapatokat szervezni, imaórákat tartani és kérni az Urat, hogy ajándékozzon meg kegyelmével, hogy egységben elkezdjete munkálkodni? Tanácskozzatok olyanokkal, akik szeretik és félik Istent, akiknek van tapasztalatuk ebben a munkában, és a Szentlélek indíttatása által tervezzetek és fejlesszete ki módszereket, melyek által őszinte erőfeszítéseiteket siker koronázza. Az Úr megsegíti azokat, akik a Tőle kapott képességeket felhasználva dicsőséget adnak Neki.

Ifjaink élő misszionáriusokká váltak? Kérjétek Isten ígéretének beteljesülését! „Kérjétek és megadatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek.” Kérjétek mára az áldást, és óráról órára, percről percre e szerint éljete. Nem szükséges ma ellenállnotok a holnapi kísértéseknek, de legyünk elővigyázatosak. Ha kértek erőt, hogy ma ellenálljatok a gonosznak, akkor ma vigyázzatok és imádkozzatok. Kérjétek a Szentlélek vezetését, maradjatok Krisztus mellett, és így a holnapi feladatokra is felké-

szültök. Megkaptuk az ígéretet: „Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik.” Ezt az ígéretet Isten adta, és teljesedését szemléltette is a földi család képével. „Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik.”

Akik ezeket a szavakat olvassák, belefognak-e a jó cselekedetekbe egyedül Jézus Krisztusban bízva, hisz elégséges az Ő kegyelme? Isten biztosra ígérte, hogy jelen lesz minden szükségben. Minden lelki, erkölcsi és fizikai erőnket rendeljük alá a Szentlélek hatalmának. Az Úr Jézus, aki életét adta érted, csiszolja értelmet, amint megígérte és elküldi a Vigasztalót. A világosság elárasztja szívedet és az Úr hadseregének igaz katonájává válhatsz.

Amikor másokért teszel, a Lélek mennyei ereje dolgozik a szívekben, mert ők is Isten egyszülött Fiának vérén váltattak meg. Csak akkor lehetünk sikeresek a lelkek megnyerésében, akikért Jézus meghalt, ha Isten kegyelmére és erejére támaszkodunk, hogy Ő végezze el a meggyőzés munkáját és Ő szorgalmazza a szívben a megtérést. Nekünk Isten igazságát kell bemutatnunk. A hitetlenség és a bizonytalanság visszatartja az elmét. Legyen Isten igéje az, amely minden kételyt elűz a szívből. Fogjátok szaván Istent, és dolgozzatok hitben. Sátán előterjeszti javaslatait, hogy elvonja figyelmeteket, hogy bizalmatlanná tegyen a mennyei Atya szavával szemben. De ne feledjétek: „Ami pedig hitből nincs, bűn az.” Hittel hatoljatok át Sátán sötét árnyain és járuljatok a kegye-

lem trónusához, ahol nincs kétely. Csak így nyerhetek tapasztalatot, csak így kaphatjátok meg a békeséghez és meggyőződéshez olyannyira szükséges bizonyítékokat. Amint növekedtek a megtapasztalásban, lelketek vágya is növekszik, és egyre forróbb szeretettel vállaltok Isten szolgálatát, mert célotok egy Jézus Krisztusával. Közösségetek van a Szentlélekkel, viseltek Krisztus igáját és Isten munkatársai vagytok.

A Jézus szeretetével átitatott lélek soha nem veszíti el a veszendő lelkek iránti érdeklődését. Az ilyen személyek szemlélik Jézust és Őt nézve átváltoznak az Ő hasonlatosságára. Krisztus kialakítja bennük a dicsőség reményét. Bizalmuk növekszik, szeretetük szélesedik és mélyül, amint megbizonyosodnak róla, hogy Krisztusban laknak, és Ő bennük.

– *The Youth's Instructor*, 1894. augusztus 9.

MEGBESZÉLENDŐ KÉRDÉSEK

1. Mi legyen minden hívő feladata? _____
Hogyan vállalják fel ezt a munkát? _____
2. Mit sürgetnek sokan? _____
Kik azok, akik ragyognak, mint a csillagok? _____
3. Mi történik, ha a lelkészek, evangelisták és tanítók elhanyagolják munkájukat? Ennek ellenére mit kell tenniük a fiataloknak és a gyerekeknek? _____

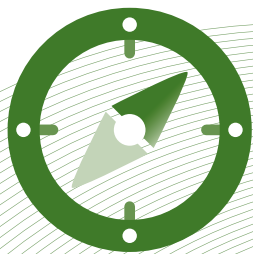
4. Hogyan erősödhetünk meg a holnap feladatainak végzésére? _____

5. Mit ígért Isten? _____
Hogyan szemléltette, hogy kész betartani ígéretét? _____
6. Mit kell a Szentlélek befolyása alá helyeznünk? _____
7. Mi az egyedüli útja a lélekmentés sikerének? _____

8. Mit tegyünk, amikor kételyek és bizalmatlanság kísértenek? _____

9. Mi az egyedüli útja, hogy elnyerjük a békességhez és meggyőződéshez szükséges tapasztalatok bizonyítékát? _____

10. Sorold fel a Jézus szeretetével átitatott lélek tulajdonságait! _____

A hit fejezetei

Nem félünk a tűztől – 2. rész

Scott Griswold lelkész

Az ASAP Ministries támogatta Blan Le-t egy robogó vásárlásában, hogy könnyebben eljuthasson a dombvidéken lakó törzsekhez. Most már könnyűszerrel meglátogathatja azt a 19 otthoni gyülekezetet, melyet 16 laikus munkással együtt pásztorol.

A növekedés azonban új kihívásokkal jár. A rendőrség sokszor megszakítja a csoport összejöveteleit. „Törvényen kívüliek vagytok. A külföldiek támogatnak titeket. Idegen anyagot használtok.” Blan Le visszaemlékszik, amikor még rendőrként Isten népe ellen dolgozott. Illedelmesen tudtukra adja, hogy ő minden cselekedetével az országot segíti. Segíti az embereket, hogy a rosztól a jó felé forduljanak. Néha DVD-ket is ajándékoz nekik, visszaemlékezve, hogy ő is egy ilyen prédikáció által ismerte meg Istent. Nem foglalkozik a próbákkal, határozottan halad előre.

Az üldözés nem az egyedüli próba, mellyel Blan Le és a gyülekezet tagjai szembenéznek. A vietnámi dombvidéken élők sorsa nem könnyű. Mezőgazdasággal, állattenyésztéssel foglalkoznak. Kukoricát és rizst termesztenek, szarvasmarhákat tenyésztenek.

Sokszor aszály, szárazság tör rájuk. Blan Le arra tanítja az embereket, hogy letérdelve kérjék a teremtető Istentől az esőt. Sokszor tapasztalták már áldásait, szemükkel látták a választ imáikra. Vannak évszakok, amikor borzalmas viharok sepernek végig a vidéken, elpusztítva a házakat és a termést.

Az egyik évben egy szélvihar mindent tönkretett. Az emberek éheztek. Az ASAP Ministries küldött nekik pénzt rizsre fogyasztásra és vetőmagnak. Sikerült néhány kutat is ásniuk, hogy ivóvízhez jussanak. Három család egy-egy tehenet is kapott. Amikor borjak születtek, azokat átadták más családoknak, hogy mindenhol segítsék a közösségek növekedését. Ez a gyakorlati evangélium. Nem csak szavak, hanem valódi, bőkezű segítség.

Isten szeretete átsegíti őket a nehézségeken. Mindannyian emlékeznek Péter szavaira. „Amelyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle kísértések között, hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranyból, dicsőretre, tisztességre és dicsőségre

méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor. Akit, noha nem láttatok, szerettek; akiben, noha most nem látjátok, de hisztek benne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek: Elérvén hitetek célját, a lélek idvességét.” (1Pt 1:6-9)

Minden próbában a mi döntésünkön múlik, hogy továbbra is bízunk, örvendezünk, jót teszünk, amely megújít, csiszol, finomít, és így egyre közelebb kerülünk a tiszta színaranyhoz. Blan Le így döntött. Kedvenc bibliaszövege Fil 4:4: „Örüljete az Úrban mindenkor, ismét mondom, örüljete!” Közben beszélgettünk, többször is felállt, kezét rázott, és nem engedett elmenni. „Ne feledjéte, Jézus meghalt a mi bűneinkért és szeret minket” – mondta. Angolul énekelte: „Legyen szívünk mindig vidám...”

Ez ragályos vidámság. Ez változtatta meg közösségét, családját. Nyolc fiú követi őt a szolgálatban. Még édesapja is, aki a kommunista párt magasrangú tagja volt, követi ezt az életvidám embert, és most már ő is hisz az élő Istenben.

Mi is vidáman végezzük szolgálatunkat az Úrért! Mutassuk meg, hogy hitünk értékes annyira, hogy érte éljünk és haljunk. Az aranyhoz hasonlóan finomuljon ki hitünk még az üldözések elkezdődése előtt, Isten szolgálata által.

Még ha a szüleitek nem is szolgálják Istent, ti mutathatjátok az utat. Lehetek Isten tanúi. A **reachtheworldnextdoor.com** honlapon számos anyag áll rendelkezésetekre, melyek által megtanulhatjátok, hogyan tegyete bizonyosságot akár azoknak is, akikkel nem egy nyelvet beszéltek. Bátorítalak, nézzéte át az ajánlatot. Megtaláljátok a szombatiskolai tanulmányokat, vásárolhattok DVD-ket, támogathatjátok anyagilag a Blan Le-hez hasonló bibliamunkásokat és szolgálhattok Istennek családotoiban. Együtt érzjü el a világot. **Reach the World – A.S.A.P.!**

Isten ígétének megosztása